Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 2006/112/EK IRÁNYELVE

2006. november 28.

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről

(HL L 347., 11.12.2006., 1 o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 2006/138/EK irányelve (2006. december 19.)	L 384	92	29.12.2006

▼B

A TANÁCS 2006/112/EK IRÁNYELVE

2006. november 28.

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

mivel:

(1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelvet [1] több alkalommal jelentős mértékben módosították. Az átláthatóság és az ésszerűség érdekében az említett irányelvet át kell dolgozni.

(2) Ezen átdolgozás keretében a tagállamok forgalmi adókra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1967. április 11-i 67/227/EGK tanácsi irányelv [2] még alkalmazandó rendelkezéseit át kell venni. Ezért az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

(3) Annak biztosítására, hogy a rendelkezések világos és ésszerű módon, a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó elvvel összhangban kerüljenek bemutatásra, az irányelv szerkezetét és szövegezését át kell dolgozni, bár ez elviekben nem eredményez érdemi változásokat a meglévő jogszabályban. Az átdolgozási művelet ugyanakkor együtt jár néhány lényegi módosítással, amelyet mindazonáltal el kell végezni. Azokat az eseteket, amelyeket ilyen változtatások érintenek, kimerítően fel kell sorolni az átültetést és a hatálybalépést szabályozó rendelkezésekben.

(4) A belső piac létrehozására irányuló cél megvalósításának előfeltétele a forgalmi adókra vonatkozó olyan jogszabályok alkalmazása a tagállamokban, amelyek nem torzítják a verseny feltételeit, és nem akadályozzák az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását. Ezért szükséges, hogy a hozzáadottértékadó-rendszer (HÉA-rendszer) segítségével összehangolják a forgalmi adókra vonatkozó jogszabályokat, és ezáltal, amennyire csak lehetséges, kiküszöböljék azokat a tényezőket, amelyek a verseny feltételeit akár nemzeti, akár közösségi szinten torzíthatják.

(5) A HÉA-rendszer akkor valósítja meg a legnagyobb egyszerűséget és semlegességet, ha az adót a lehető legáltalánosabb módon vetik ki, és ha annak hatálya kiterjed a termelés és az értékesítés minden szakaszára, valamint a szolgáltatásnyújtás területére is. Emiatt a belső piac és a tagállamok érdekében áll elfogadni egy, a kiskereskedelemre is érvényes közös rendszert.

([1]) HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2006/98/EK irányelvvel (HL L 221., 2006.8.12., 9. o.) módosított irányelv.

([2]) HL 71., 1967.4.14., 1301/67. o. A legutóbb a 69/463/EGK (HL L 320. 1969.123., 1. o.) irányelvvel (HL L 145. 1977.6.13., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

(6) Szakaszonként szükséges eljárni, ugyanis a forgalmi adók összehangolása a tagállamokban az adórendszer változtatásaihoz vezet, és költségvetési, gazdasági és szociális területen is érzékelhető következményekkel jár.

(7) A közös HÉA-rendszernek a verseny semlegességét kell eredményeznie még akkor is, ha az adómértékek és adómentességek teljes összehangolása elmarad, vagyis mindegyik tagállam területén, akármilyen hosszú is a termelési és értékesítési lánc, a hasonló termékekre és szolgáltatásokra ugyanakkora adóterhet kell kivetni.

(8) Az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozatnak ([1]) megfelelően az Európai Közösségek költségvetését – az egyéb bevételeket nem érintve – teljes egészében a Közösségek saját forrásaiból finanszírozzák. E források tartalmazzák a HÉA-bevételeket is, amelyek azon közös adómérték alkalmazásából adódnak, amely a közösségi szabályoknak megfelelően az adóalap-megállapításra egységesen került meghatározásra.

(9) Elengedhetetlen egy átmeneti időszak megállapítása, amely lehetővé teszi a nemzeti jogszabályok fokozatos kiigazítását az egyes meghatározott területeken.

(10) Ezen átmeneti időszak során az adómentességet élvező adóalanyokon kívüli adóalanyok által lebonyolított, Közösségen belüli ügyleteket az érkezési hely szerinti tagállamban kell megadóztatni, az adott tagállam adómértékei és feltételei szerint.

(11) Ezen átmeneti időszak során, azon Közösségen belüli, meghatározott értékű beszerzéseket, amelyeket adómentességet élvező adóalanyok vagy nem adóalany jogi személyek hajtottak végre, illetve bizonyos Közösségen belüli távértékesítéseket és új közlekedési eszközök szállításait adómentességet élvező, illetve nem adóalany magánszemélyek vagy szervek részére, szintén meg kell adóztatni az érkezési hely szerinti tagállamban, az adott tagállam adómértékei és feltételei szerint, amennyiben az ilyen ügyletek különös rendelkezések hiányában valószínűleg a tagállamok közötti verseny jelentős torzulását eredményeznék.

(12) Földrajzi, gazdasági és szociális helyzetük miatt egyes területeket célszerű kizárni ezen irányelv hatálya alól.

(13) Az adóalany fogalmát oly módon kell meghatározni, hogy az adó semlegességének biztosítása érdekében a tagállamok azon személyekre is kiterjeszthessék azt, akik alkalmi jelleggel végeznek bizonyos tevékenységeket.

(14) Az adóköteles tevékenység fogalma, különösen az adóköteles tevékenységekkel egy tekintet alá eső tevékenységek tekintetben, problémát okozhat. Ezért e fogalmak pontosabb meghatározása szükséges.

(15) Amennyiben ingóságokon végeznek munkát, a Közösségen belüli kereskedelem megkönnyítése céljából az ilyen ügyletekre vonatkozó adózási rendelkezéseket meg kell állapítani azon esetekre nézve, amikor azokat olyan személy számára végzik, aki a HÉA szempontjából szerepel egy olyan tagállam nyilvántartásában, amely különbözik attól, amelyben a munkát ténylegesen elvégezték.

(16) Az egy tagállam területén lezajló fuvarozási műveletet mind a belföldi fuvarozási szolgáltatások megadóztatására vonatkozó elvek és intézkedések, mind a járulékos szolgáltatásokra és a különféle ilyen szolgáltatások teljesítésében részt vevő közvetítők által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó szabályok egysze-

([1]) HL L 253., 2000.10.7., 42. o.

▼B

rűsítésének céljából a Közösségen belüli árufuvarozásként kell kezelni, amennyiben az közvetlenül kapcsolódik a tagállamok közötti fuvarozáshoz.

(17) Az adóköteles tevékenység helyének meghatározása – különösen az összeszerelésre szánt termékek értékesítése és a szolgáltatásnyújtás tekintetében – hatáskör-összeütközéshez vezethet a tagállamok között. Jóllehet a szolgáltatás teljesítési helyének elvben azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van, a szolgáltatás teljesítési helyének – különösen egyes adóalanyok közötti olyan szolgáltatások esetében, amelyek költségeit belefoglalták a termékek árába — azon személy tagállamát kell tekinteni, aki a szolgáltatás megrendelője.

(18) A Közösségen belül személyszállítást végző hajók és repülőgépek fedélzetén, illetve vonaton lebonyolított bizonyos tevékenységek esetében tisztázni kell az adóztatás helyét.

(19) A HÉA tekintetében a villamos energiát és a gázt termékként kezelik. Ugyannakkor különösen nehéz megállapítani az értékesítés helyét. A kettős adóztatás vagy az adóztatás elmaradásának elkerülése, valamint a HÉA-rendszerrel összefüggő akadályok nélküli, tényleges belső piac kiteljesítése érdekében, a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés helye, illetve a villamos energia értékesítési helye – mielőtt a termékek eljutnak a fogyasztás végső fázisába – ezért az a hely, ahol a beszerző gazdasági tevékenységének székhelye van. A végső fázisban, amikor a termékek a kereskedőktől és az elosztóktól eljutnak a végső felhasználóhoz, azon a helyen kell megadóztatni a villamos energia és a gáz értékesítését, ahol a beszerző azokat ténylegesen felhasználja, illetve elfogyasztja.

(20) Azon általános szabály alkalmazása az ingóságok bérbeadására, amely szerint a szolgáltatás nyújtását abban a tagállamban kell megadóztatni, amelyben a szolgáltató letelepedett, a verseny jelentős torzulását idézheti elő, amennyiben a bérbeadó és a bérbevevő különböző tagállamban telepedett le, és az adó mértéke e tagállamokban eltérő. Ezért rögzíteni kell azt, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatás megrendelője gazdasági tevékenységének székhelyét létrehozta, vagy ahol olyan állandó telephellyel rendelkezik, amely számára a szolgáltatást nyújtották, vagy ennek hiányában, ahol állandó lakóhelye, illetve szokásos tartózkodási helye található.

(21) Ellenőrzési okokból azonban a közlekedési eszközök bérbeadása tekintetében célszerű az általános szabályt szigorúan alkalmazni, és így a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltató letelepedett.

(22) A Közösségben igénybe vett valamennyi távközlési szolgáltatást meg kell adóztatni a verseny e területen való torzulásának megelőzésére. E célból a Közösségben letelepedett adóalanyok, illetve a harmadik országban letelepedett megrendelők részére nyújtott szolgáltatásokat elvileg azon a helyen kellene adóztatni, ahol a szolgáltatás megrendelője letelepedett. A harmadik ország területén vagy harmadik országban letelepedett adóalanyok által a Közösségben letelepedett adóalanynak nem minősülő személyek részére nyújtott, és ténylegesen a Közösségben használt és értékesített távközlési szolgáltatások egységes adóztatásának biztosítására a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltatásnyújtások teljesítési helye a Közösségben legyen.

(23) Továbbá a verseny torzulásának megakadályozása érdekében a harmadik ország területéről vagy harmadik országból kiinduló, a Közösségben letelepedett személyek számára nyújtott, vagy a Közösség területéről a harmadik országok területén vagy harmadik országban letelepedett személyek számára nyújtott rádi-

▼B

óműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokat, és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat a szolgáltatás megrendelőjének tartózkodási helye szerint kell megadóztatni.

(24) Az adóztatandó tényállás és az adófizetési kötelezettség keletkezésénekfogalmait össze kell hangolni, hogy a közös HÉA-rendszer alkalmazását és későbbi módosításait valamennyi tagállamban ugyanabban az időpontban lehessen hatályba léptetni.

(25) Az adóalapokat szintén össze kell hangolni ahhoz, hogy a HÉA adóköteles tevékenységekre történő alkalmazása a tagállamokban összehasonlítható eredményekhez vezessen.

(26) A tagállamok számára lehetővé kell tenni meghatározott, korlátozott esetekben a beavatkozást a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás és beszerzés adóalapját illetően annak biztosítására, hogy a kapcsolt felek közötti, adóelőny elérését célzó ügyletek miatt ne keletkezzen adókiesés.

(27) Az adócsalás és az adókikerülés elleni harc érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a befektetési arany feldolgozásával járó ügylet adóalapjába beszámíthassák a szolgáltatás megrendelője által biztosított befektetési arany értékét, amennyiben a feldolgozás következtében az arany elveszti beruházási arany státuszát. A tagállamok részére bizonyos fokú mérlegelési lehetőséget kell biztosítani ezen intézkedések alkalmazásában.

(28) A határokon történő pénzügyi ellenőrzés megszüntetése megköveteli, hogy a verseny torzulásának elkerülése érdekében – egy egységes HÉA-adóalap mellett – egyes adómértékek számát és nagyságát a tagállamok között kielégítő mértékben egymáshoz közelítsék.

(29) A különböző tagállamokban hatályos normál HÉA-mérték az átmeneti rendszer mechanizmusával kombinálva biztosítja, hogy ez a rendszer elfogadható szinten működjön. Annak megakadályozása érdekében, hogy a tagállamok által alkalmazott normál HÉA-mértékekben meglévő eltérések a Közösségben strukturális egyenlőtlenségekhez és bizonyos tevékenységi ágazatokban a verseny torzulásához vezessenek, egy minimálisan 15 %-os normál mértéket kell meghatározni, amely felülvizsgálható.

(30) Az adó semlegességének megőrzése érdekében a tagállamok által alkalmazott adómértékeknek általános szabályként lehetővé kell tenniük az előzetesen felszámított adó levonását.

(31) Az átmeneti időszak alatt szükség lehet az adómértékek számát és nagyságát illetően bizonyos eltérések engedélyezésére.

(32) A kedvezményes adómértékek hatásának megfelelőbb értékelése érdekében szükséges, hogy a Bizottság a helyi szolgáltatásokra alkalmazandó kedvezményes adómértékek hatásáról szóló értékelő jelentést készítsen, különösen a munkahelyteremtés, a gazdasági növekedés és a belső piac megfelelő működése tekintetében.

(33) A munkanélküliség problémájának leküzdése céljából azon tagállamok számára, amelyek úgy kívánják, engedélyezni kell, hogy működési és hatásvizsgálatot végezzenek arra vonatkozóan, hogy munkaerőigényes szolgáltatások hozzáadottérték-adójának csökkentése hogyan befolyásolja a munkahelyteremtést. Ez a csökkentés egyúttal mérsékelheti az érintett vállalkozások ösztönzését arra, hogy bekapcsolódjanak az árnyékgazdaságba, vagy továbbra is ott maradjanak.

(34) Az adómérték ilyen irányú csökkentése azonban nem kockázat nélküli a belső piac zavartalan működése és az adó semlegessége tekintetében. Ezért engedélyezési eljárást kell előírni egy olyan meghatározott időtartamra, amely megfelelően hosszú ahhoz,

▼B

hogy lehetséges legyen a helyi szolgáltatásokra alkalmazandó kedvezményes adómértékek hatását értékelni. Annak biztosítására, hogy egy ilyen intézkedés ellenőrizhető és korlátozott maradjon, tárgyi hatályát szigorúan kell meghatározni.

(35) A saját források valamennyi tagállamban egységes módon történő beszedése érdekében közös adómentesség-lista elkészítésére van szükség.

(36) Mind az adó megfizetésére kötelezett személyek, mind az illetékes hatóságok előnyére a jövedéki termékekre vonatkozó bizonyos értékesítések és Közösségen belüli termékbeszerzések utáni HÉA kivetésében alkalmazott módszereket össze kell hangolni az ilyen termékeknek egy másik tagállamba történő szállítása esetén tett nyilatkozattételre vonatkozó – a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános szabályozásról és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelvben ([1]) meghatározott –eljárásokkal és kötelezettségekkel.

(37) A földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázellátást és a villamosenergia-ellátást a megrendelő helyén kell megadóztatni. A kettős adóztatás elkerülése érdekében az ilyen termékek behozatalára ezért HÉA-mentességet kell biztosítani.

(38) A nem a Közösségen belüli termékbeszerzés helye szerinti tagállam területén letelepedett adóalanyok által a Közösségen belül folytatott termékkereskedelemhez – beleértve a láncügyleteket is – kapcsolódó, hazai piacon lebonyolított adóztatandó ügyletek vonatkozásában olyan egyszerűsítő intézkedéseket kell életbe léptetni, amelyek azonos bánásmódot biztosítanak valamennyi tagállamban. Ennek érdekében az ilyen ügyletek tekintetében össze kell hangolni az adózás rendjére és az adó fizetésére kötelezett személyre vonatkozó rendelkezéseket. Ugyanakkor elvben ki kell vonni a rendelkezések hatálya alól azon termékeket, amelyeket a kiskereskedelemben kívánnak értékesíteni.

(39) Az adólevonás szabályait annyiban kell összehangolni, amennyiben azok a beszedett adók tényleges nagyságát befolyásolják, és ami biztosítja, hogy a levonható hányadot hasonló módon számítják ki valamennyi tagállamban.

(40) Azt a rendszert, amely lehetővé teszi a beruházási javakra vonatkozó levonások kiigazítását a vagyon élettartama során, a tényleges használatnak megfelelően, egyes, a beruházási javak jellegzetességeit felmutató szolgáltatások számára is elérhetővé kell tenni

(41) Meg kell határozni, hogy melyek az adófizetésre kötelezett személyek, különösen olyan szolgáltatások esetén, amelyeknél a szolgáltatást nyújtó nem az adó kivetésének helye szerinti tagállamban letelepedett személy.

(42) A tagállamoknak meghatározott esetekben képesnek kell lenniük arra, hogy a termékértékesítések vagy szolgáltatások kedvezményezettjét jelöljék meg a HÉA megfizetésére kötelezett személyként. Ez segítheti a tagállamokat abban, hogy meghatározott ágazatokban és bizonyos ügyletfajták esetében egyszerűsítsék a szabályokat, valamint megakadályozzák az adócsalást és adókikerülést.

(43) A tagállamoknak lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy teljesen szabadon jelöljék ki az importot terhelő adó fizetésére kötelezett személyt.

([1]) HL L 76., 1992.3.23., 1. o. A legutóbb a 2004/106/EK irányelvvel (HL L 359., 2004.12.4., 30. o.) módosított irányelv.

▼B

(44) A tagállamok elrendelhetik, hogy az adó fizetésére kötelezett személy helyett más személy legyen egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért.

(45) Az adóalanyok kötelezettségeit – a lehetséges mértékben – össze kell hangolni, hogy az adóbeszedés egységességét a megfelelő módon lehessen biztosítani valamennyi tagállamban.

(46) Az elektronikus számlázás alkalmazásának lehetővé kell tennie az adóhatóságok ellenőrzési tevékenységének folytatását. A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében indokolt egy közösségi szinten összehangolt lista összeállítása azon adatokról, amelyeknek szerepelniük kell a számlákon, valamint néhány, az elektronikus számlázás használatát, a számlák elektronikus tárolását, a saját számlakiállítás és a számlázási tevékenység kihelyezésének eseteit szabályozó közös módszer létrehozása.

(47) A tagállamoknak – figyelemmel az általuk meghatározott feltételekre – engedélyezniük kell bizonyos nyilatkozatok elektronikus úton történő benyújtását, és lehetővé kell tenni számukra, hogy az elektronikus út használatát megkövetelhessék.

(48) A vállalkozásokra – különösen a kis- és középvállalkozásokra – vonatkozó közigazgatási és statisztikai követelmények csökkentésére irányuló szükségszerű törekvést össze kell hangolni a hatékony ellenőrzési intézkedések végrehajtásával és a Közösség statisztikai eszközei színvonalának közgazdasági és adózási szempontból egyaránt elengedhetetlen fenntartásával.

(49) Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – a közös rendelkezéseknek megfelelően és a szorosabb összehangolás szem előtt tartásával – továbbra is alkalmazhassák a kisvállalkozásokra vonatkozó különleges szabályozásaikat.

(50) A mezőgazdasági termelőket illetően a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani olyan külön szabályozás alkalmazására, amely lehetővé teszi a térítésátalány fizetését az olyan termelők részére, akik nem tartoznak az általános szabályozás hatálya alá. E szabályozás alapelveit rögzíteni kell, és a saját források beszedésének szükségleteire közös módszert kell kidolgozni az ilyen termelők által megvalósított hozzáadott érték meghatározását illetően.

(51) A kettős adóztatás és az adóalanyok közti verseny torzulásának elkerülése érdekében egy közösségi szintű szabályozást kell bevezetni a használt cikkek, műalkotások, régiségek és gyűjteménydarabok adóztatására vonatkozóan.

(52) Az általános adószabályok aranyra való alkalmazása jelentős akadályt jelent annak pénzügyi befektetési célokra történő felhasználása számára, ennek megfelelően indokolt egy külön szabályozás alkalmazása a közösségi aranypiac nemzetközi versenyképességének erősítése érdekében.

(53) A befektetési arany értékesítései jellegüket tekintve megegyeznek az adómentességet élvező egyéb pénzügyi befektetésekkel. Ennek megfelelően az adómentesség a legmegfelelőbb adóügyi bánásmódnak a befektetési arany értékesítéseire nézve.

(54) A befektetési arany fogalmának magában kell foglalnia az aranyérméket, amelyek értéke elsősorban az általuk tartalmazott arany árát tükrözi. Azokat az érméket illetően, amelyekre alkalmazható a befektetési aranyra vonatkozó szabályozás, az átláthatóság és a jogbiztonság érdekében évente össze kell állítani egy listát, hogy az ilyen érmékkel kereskedők számára biztonságot nyújtsanak. E lista nem érinti azon érmék mentesítését, amelyek ugyan a listán nem szerepelnek, de megfelelnek az ezen irányelvben megállapított feltételeknek.

▼B

(55) Az adócsalás megelőzésének érdekében – az egy bizonyos tisztasági fokot meghaladó arany értékesítésére vonatkozó finanszírozási teher csökkentésével – indokolt, hogy a tagállamok számára lehetővé tegyék a vevő adófizetésre kötelezett személyként történő megjelölését.

(56) Külön szabályozást kell megállapítani az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat biztosító olyan gazdasági szereplők pénzügyi kötelezettségei teljesítésének megkönnyítése érdekében, amelyek nem telepedtek le a Közösségben és a HÉA céljából azonosítóval történő ellátásuk a Közösségen belül nem szükséges. E szabályozás alkalmazásában bármely olyan gazdasági szereplő, amely elektronikus úton nem adóalanyok számára ilyen szolgáltatásokat biztosít a Közösségben, választhatja azt, hogy egyetlen tagállamban igényel azonosító számot, amennyiben őt a Közösségben a HÉA szempontjából más módon nem tartják nyilván.

(57) Kívánatos, hogy a rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatásokra valamint az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseket csak átmenetileg fogadják el, és rövid időn belül a tapasztalatok alapján ezeket vizsgálják felül.

(58) Elő kell mozdítani ezen irányelv rendelkezéseinek összehangolt alkalmazását, ebből a célból elengedhetetlen egy hozzáadottértékadóval foglalkozó konzultatív bizottság felállítása, amely lehetővé teszi ezen a területen a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködés megteremtését.

(59) Bizonyos korlátozások és feltételek mellett célszerű, hogy a tagállamok ezen irányelvtől eltérő, külön intézkedéseket hozzanak vagy továbbra is alkalmazzanak annak érdekében, hogy egyszerűsítsék az adókivetést, illetve megelőzzék az adócsalás és az adókikerülés bizonyos formáit.

(60) Annak biztosítása érdekében, hogy az eltérésre vonatkozó kérelmet benyújtó tagállam ne maradjon bizonytalan abban a tekintetben, hogy a Bizottság válaszként milyen intézkedés megtételét tervezi, határidőket kell megállapítani, amelyeken belül a Bizottságnak a Tanács elé kell terjesztenie az engedélyezésre vonatkozó javaslatát, vagy a kifogásait ismertető közleményét.

(61) Alapvető jelentőséggel bír a HÉA-rendszer egységes alkalmazásának biztosítása. Ennek érdekében végrehajtási intézkedéseket kell elfogadni.

(62) Ezen intézkedéseknek különösen a határokon átnyúló ügyletek kettős adóztatásának problémájával kell foglalkozniuk, amely annak következtében fordulhat elő, hogy a tagállamok eltérően alkalmazzák az adóztatandó ügylet helyére vonatkozó szabályokat.

(63) Bár a végrehajtási intézkedések alkalmazási köre korlátozott, ezen intézkedéseknek költségvetési hatásuk is van, ami egy vagy több tagállam esetében jelentős is lehet. A tagállamok költségvetésére kifejtett hatás indokolja, hogy a Tanács fenntartja a végrehajtási hatáskör gyakorlásának jogát.

(64) Tekintettel a tervezett intézkedések korlátozott alkalmazási körére, ezeket a végrehajtási intézkedéseket a Tanács egyhangúlag, a Bizottság javaslata alapján fogadja el.

(65) Mivel ezen irányelv céljait a fent említett okok miatt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

▼B

(66) A nemzeti jogba történő átültetés kötelezettségét azon rendelkezésekre kell korlátozni, amelyek a korábbi irányelvekhez képest tartalmi módosítást tartalmaznak. A módosítással nem érintett rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az előző irányelvekből következik.

(67) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok kötelezettségeit a XI. melléklet B. részében megjelölt irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidők tekintetében,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

TARTALOMJEGYZÉK

I. CÍM — TÁRGY ÉS HATÁLY

II: CÍM — TERÜLETI HATÁLY

III: CÍM — ADÓALANYOK

IV. CÍM — ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK

1. fejezet — Termékértékesítés

2. fejezet — Közösségen belüli termékbeszerzés

3. fejezet — Szolgáltatásnyújtás

4. fejezet — Termékimport

V. CÍM — AZ ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK TELEPÍTÉSI HELYE

1. fejezet — A termékértékesítés teljesítési helye

1. szakasz — Termékértékesítés fuvarozás nélkül

2. szakasz — Termékértékesítés fuvarozással

3. szakasz — Hajó vagy repülőgép fedélzetén, illetve vonaton teljesített termékértékesítés

4. szakasz — Elosztó-hálózaton keresztül teljesített termékértékesítés teljesítési helye

2. fejezet — A Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helye

3. fejezet — A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye

1. szakasz — Általános szabály

2. szakasz — Különös rendelkezések

1. alszakasz — Közvetítő által nyújtott szolgáltatások

2. alszakasz — Ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásnyújtás

3. alszakasz — Árufuvarozási és személyszállítási szolgáltatások

4. alszakasz — Kulturális és hasonló szolgáltatások, fuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó járulékos szolgáltatások valamint ingóságokhoz kapcsolódó szolgáltatások

5. alszakasz — Egyéb szolgáltatások

6. alszakasz — A tényleges használat és igénybevétel feltételei

4. fejezet — A termékimport teljesítési helye

▼B

VI. CÍM —	ADÓZTATANDÓ TÉNYÁLLÁS ÉS AZ ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE	
1. fejezet —	Általános rendelkezések	
2. fejezet —	Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás	
3. fejezet —	Közösségen belüli termékbeszerzés	
4. fejezet —	Termékimport	
VII. CÍM —	ADÓALAP	
1. fejezet —	Fogalommeghatározás	
2. fejezet —	Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás	
3. fejezet —	Közösségen belüli termékbeszerzés	
4. fejezet —	Termékimport	
5. fejezet —	Vegyes rendelkezések	23
VIII. CÍM —	ADÓMÉRTÉK	
1. fejezet —	Az adómérték alkalmazása	
2. fejezet —	Az adómértékek szerkezete és mértéke	
1. szakasz —	Általános adómérték	
2. szakasz —	Kedvezményes adómérték	
3. szakasz —	Különleges rendelkezések	
3. fejezet —	Munkaerő-igényes szolgáltatásokra vonatkozó átmeneti rendelkezések	
4. fejezet —	A végleges szabályozás bevezetéséig érvényben lévő különös rendelkezések	
5. fejezet —	Átmeneti rendelkezések	
IX. CÍM —	ADÓMENTESSÉG	
1. fejezet —	Általános rendelkezések	
2. fejezet —	Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége	
3. fejezet —	Egyéb tevékenységekre nyújtott adómentesség	
4. fejezet —	A közösségen belüli ügyletekhez kapcsolódó adómentesség	
1. szakasz —	Termékértékesítésre vonatkozó adómentesség	
2. szakasz —	Közösségen belüli termékbeszerzésre vonatkozó adómentesség	
3. szakasz —	Egyes árufuvarozási szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség	
5. fejezet —	Adómentességek import esetén	
6. fejezet —	Export adómentességek	
7. fejezet —	A nemzetközi árufuvrozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó adómentesség	
8. fejezet —	Egyes, exportnak minősülő ügyletekre vonatkozó adómentesség	

▼B

9. fejezet — Közvetítők által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség

10. fejezet — A nemzetközi termékforgalomhoz kapcsolódó ügyletekre vonatkozó adómentességek

1. szakasz — Vámraktárak, vámraktáraktól eltérő raktárak és hasonló szabályozások

2. szakasz — Export célú és a tagállamok közötti kereskedelem keretében adómentes ügyletek

3. szakasz — Az 1. és 2. szakaszra vonatkozó közös rendelkezés

X. CÍM — ADÓLEVONÁS

1. fejezet — Az adólevonási jog keletkezése és hatálya

2. fejezet — Arányos levonás

3. fejezet Az adólevonási jog korlátozása

4. fejezet — Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai

5. fejezet — Az adólevonások korrekciója

XI. CÍM — AZ ADÓALANYOK ÉS EGYES NEM ADÓALANYOK KÖTELEZETTSÉGEI

1. fejezet — Fizetési kötelezettség

1. szakasz — Az adóhatósággal szemben HÉA fizetésére kötelezett személyek

2. szakasz — Fizetési feltételek

2. fejezet — Az adózó nyilvántartása

3. fejezet — Számlázás

1. szakasz — Fogalommeghatározások

2. szakasz — A számla fogalma

3. szakasz — Számla kibocsátása

4. szakasz — A számlák tartalma

5. szakasz — Számla elektronikus úton való továbbítása

6. szakasz — Egyszerűsítő intézkedések

4. fejezet — Az adó nyilvántartása

1. szakasz — Fogalommeghatározások

2. szakasz — Általános követelmények

3. szakasz — Valamennyi számla megőrzésére vonatkozó különleges kötelezettségek

4. szakasz — A tagállamban elektronikus úton őrzött számlákhoz való hozzáférési jog

5. fejezet — Bevallás

6. fejezet — Összesítő nyilatkozat

7. fejezet — Vegyes rendelkezések

8. fejezet — Egyes import és export ügyletekkel kapcsolatos kötelezettségek

▼B

1. szakasz — Import ügyletek

2. szakasz — Export ügyletek

XII. CÍM — KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK

1. fejezet — A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz — Egyszerűsített adómegállapítási és- beszedési eljárások

2. szakasz — Adómentesség és degresszív adókedvezmény

3. szakasz — Jelentés és felülvizsgálat

2. fejezet — A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös térítésátalány-rendszer

3. fejezet — Az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás

4. fejezet — Használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz — Fogalommeghatározások

2. szakasz — Használtcikk-kereskedőkre vonatkozó különös szabályozás

1. alszakasz — Különbözet szerinti szabályozás

2. alszakasz — A használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti szabályozás

3. szakasz — A nyilvános árveréseken való értékesítésre vonatkozó különös szabályozás

4. szakasz — A verseny torzulását és az adócsalást megelőző intézkedések

5. fejezet — A befektetési aranyra vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz — Általános rendelkezések

2. szakasz — Adómentesség

3. szakasz — Adózás választásának lehetősége

4. szakasz — Szabályozott nemesfémpiacon végzett ügyletek

5. szakasz — Befektetési arannyal kereskedők sajátos jogai és kötelezettségei

6. fejezet — Nem adóalanyok számára elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz — Általános rendelkezések

2. szakasz — Az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különleges szabályozás

XIII. CÍM — ELTÉRÉSEK

1. fejezet — A végleges szabályozás bevezetéséig érvényben lévő különös rendelkezések

1. szakasz — Az 1978. január 1-jén a Közösséget alkotó államok számára engedélyezett eltérések

▼B

2. szakasz —	A Közösséghez január 1-je után csatlakozó államok számára engedélyezett eltérések
3. szakasz —	Az 1. és a 2. szakasz közös rendelkezései
2. fejezet —	Engedélyhez kötött eltérések
1. szakasz —	Egyszerűsítő, valamint az adócsalást és az adókikerülést megelőző intézkedések
2. szakasz	Nemzetközi megállapodások
XIV. CÍM —	VEGYES RENDELKEZÉSEK
1. fejezet	Végrehajtási intézkedések
2. fejezet —	HÉA-bizottság
3. fejezet —	Átváltási árfolyam
4. fejezet —	Egyéb adók, illetékek és terhek
XV. CÍM —	ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK
1. fejezet —	A tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti szabályozás
2. fejezet —	Az Európai Unióhoz történő csatalakozás keretében alkalmazandó átmeneti intézkedések
3. fejezet —	A nemzeti jogba való átültetés és hatálybalépés
I. MELLÉKLET	A 13. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK HARMADIK ALBEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE
II. MELLÉKLET	AZ 56. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK K) PONTJÁBAN EMLÍTETT, ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE
III. MELLÉKLET	AZ OLYAN TERMÉKEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE, AMELYEK ÉRTÉKESÍTÉSÉRE A 98. CIKKBEN EMLÍTETT KEDVEZMÉNYES ADÓMÉRTÉKET LEHET ALKALMAZNI
IV. MELLÉKLET	A 106. CIKKBEN EMLITETT SZOLGALTATASOK JEGYZÉKE
V. MELLÉKLET	A VÁMRAKTÁROZÁS KIVÉTELÉVEL A 160. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINT RAKTÁROZÁSI SZABÁLYOZÁS ALÁ VONHATÓ TERMÉKCSOPORTOK
VI. MELLÉKLET	A 199. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJÁBAN EMLÍTETT TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE
VII. MELLÉKLET	A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT, MEZŐGAZDASÁGI TERMELÉSI TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE
VIII. MELLÉKLET	A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 5. PONTJÁBAN EMLÍTETT MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE
IX. MELLÉKLET	A 311. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 2., 3. ÉS 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT MŰALKOTÁSOK,

▼B

	GYŰJTEMÉNYDARABOK ÉS RÉGISÉGEK
A. rész	Műalkotások
B. rész	Gyűjteménydarabok
C. rész	Régiségek
X. MELLÉKLET	A 370. ÉS 371., VALAMINT A 375–390. CIKKBEN EMLÍTETT ELTÉRÉSEK HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ÜGYLETEK JEGYZÉKE
A. rész	A tagállamok által továbbra is megadóztatható ügyletek
B. rész	A tagállamok által továbbra is mentesíthető ügyletek
XI. MELLÉKLET	
A. rész	Hatályon kívül helyezett irányelvek és módosításaik
B. rész	A nemzeti jogba való átültetés határideje (a 411. cikkben említetteknek megfelelően)
XII MELLÉKLET	MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

I. CÍM

TÁRGY ÉS HATÁLY

1. cikk

(1) Ez az irányelv megállapítja a közös hozzáadottértékadó–rendszert (HÉA-rendszer).

(2) A közös HÉA–rendszer alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, függetlenül a termelési és értékesítési folyamatban az adófizetési kötelezettség keletkezését megelőző ügyletek számától.

A HÉA-t minden ügylet esetében a termékek vagy szolgáltatások ára alapján, az adott termékekre vagy szolgáltatásokra alkalmazandó adómérték szerint kell kiszámítani, és a különböző költségelemek által közvetlenül viselt adóösszeg levonását követően kell felszámítani.

A közös HÉA–rendszert a kiskereskedelmi szakasszal bezárólag kell alkalmazni.

2. cikk

(1) A HÉA hatálya alá a következő ügyletek tartoznak:

a) egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy vagy szervezet (a továbbiakban: adóalanyként eljáró személy) által ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés;

b) termék ellenérték fejében történő Közösségen belüli beszerzése a tagállamon belül:

   i. adóalanyként eljáró személy vagy nem adóalany jogi személy által, amennyiben az eladó adóalanyként eljáró személy, aki nem jogosult a 282–292. cikkben meghatározott, a kisvállalkozások számára nyújtott mentességre, és akire nem terjednek ki a 33. és a 36. cikkben meghatározott feltételek;

▼B

ii. új közlekedési eszközök esetében, adóalany vagy nem adóalany jogi személy által, akinek a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében más, a HÉA hatálya alá tartozó beszerzése nincs, vagy bármely más nem adóalany által;

iii. jövedéki termékek esetében, amennyiben a 92/12/EGK irányelv értelmében a jövedéki adó a tagállamon belül számítandó fel, adóalany által vagy olyan nem adóalany jogi személy által, akinek a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében más, a HÉA hatálya alá tartozó beszerzése nincs;

c) egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás;

d) a termékimport.

(2) a) Az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontja értelmében „közlekedési eszközök” a következő, személyek vagy termékek szállítására szolgáló közlekedési eszközök:

i. szárazföldi gépjárművek, amelyek hengerűrtartalma meghaladja a 48 cm^3-t, vagy teljesítménye meghaladja a 7,2 kilowattot;

ii. 7,5 métert meghaladó hosszúságú vízijárművek, kivéve azokat a hajókat, amelyeket a nyílt tengeri kereskedelmi személyszállításra, illetve kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenység folytatására, valamint tengeri segítségnyújtásban vagy mentésben, vagy part menti halászatra használnak;

iii. légijárművek, amelyek felszállási össztömege meghaladja az 1 550 kg–ot, kivéve a túlnyomórészt nemzetközi forgalomban ellenérték fejében működő légitársaságok által alkalmazott légijárműveket.

b) E közlekedési eszközök a következő esetekben tekintendők „újnak”:

i. szárazföldi gépjárművek esetében, amennyiben az értékesítés az első forgalomba helyezéstől számított 6 hónapon belül történt vagy amennyiben a jármű megtett útja legfeljebb 6 000 kilométer;

ii. vízijárművek esetében, amennyiben az értékesítés az első forgalomba helyezéstől számított 3 hónapon belül történt vagy amennyiben a hajó megtett útja legfeljebb 100 hajózott óra;

iii. légijárművek esetében, amennyiben az értékesítés az első forgalomba helyezéstől számított 3 hónapon belül történt, vagy amennyiben a repülő megtett útja legfeljebb 40 repült óra.

c) A tagállamok állapítják meg azon feltételeket, amelyek alapján a b) pontban említett tényeket fennállónak kell tekinteni.

(3) „Jövedékiadó-köteles termékek” a földgázelosztó-hálózaton keresztül értékesített gáz, illetve villamos energia kivételével a hatályban lévő közösségi rendelkezésekben meghatározottak szerinti energiatermékek, alkohol és alkoholtartalmú italok, valamint dohánytermékek.

3. cikk

(1) A 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja i. alpontjában foglalt rendelkezésektől eltérve, a következő ügyletek nem tartoznak a HÉA hatálya alá:

▼B

a) azon termékek Közösségen belüli, egy adóalany által vagy nem adóalany jogi személy által történő beszerzése, amelyek tagállamon belüli értékesítése a 148. és a 151. cikk értelmében adómentes lenne;

b) az a) pontban és a 4. cikkben foglaltak, valamint az új közlekedési eszközökön és a jövedéki termékeken kívüli termékek Közösségen belüli beszerzése egy adóalany által saját – a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közösségi szabályozás alá tartozó – mezőgazdasági, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági üzemében való használatára, vagy egy adóalany által, aki csak olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amely tekintetében nem illeti meg az adólevonási jog, vagy nem adóalany jogi személy által.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában megállapított rendelkezés csak akkor alkalmazható, ha a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) a folyó naptári év során a Közösségen belüli termékbeszerzések összértéke nem haladja meg a tagállamok által megállapított értékhatárt, amely nem lehet kevesebb mint 10 000 EUR vagy ennek nemzeti valutában kifejezett összege;

b) az előző naptári év folyamán a Közösségen belüli termékbeszerzések összértéke nem haladta meg az a) pontban megállapított értékhatárt.

Az értékhatárba bele kell számítani a Közösségen belüli termékbeszerzések összértékét, levonva abból a termék feladása illetve fuvarozásának megkezdése szerinti tagállamban esedékes vagy megfizetett HÉA-t az (1) bekezdés b) pontjában említetteknek megfelelően.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja alapján jogosult adóalanyoknak és nem adóalany jogi személyeknek a tagállamok megadják a jogot, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja i. alpontjában megállapított általános szabályozás szerinti adózást válasszák.

Az első albekezdésben említett – minden esetben két naptári évre vonatkozó – választási lehetőség gyakorlására a tagállamok meghatározzák a részletes szabályokat.

4. cikk

A 3. cikkben említett ügyleteken kívül nem tartoznak a HÉA alá a következő ügyletek:

a) a 311. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek Közösségen belüli beszerzése, amennyiben az eladó használtcikk-kereskedőként jár el, és amennyiben a termékértékesítést a feladás vagy a fuvarozás megkezdése szerinti tagállamban a HÉA szerint a 312–325. cikkben foglalt, a különbözet szerinti adózásra vonatkozó szabályozásnak megfelelően megadóztatták;

b) a használt közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzése a 327. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint, amennyiben az eladó használtcikk-kereskedőként jár el, és amennyiben a beszerzett használt közlekedési eszközt a feladás vagy a fuvarozás megkezdése szerinti tagállamban a HÉA szerint a használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti rendelkezéseknek megfelelően megadóztatták;

c) a 311. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek Közösségen belüli beszerzése, amennyiben az eladó nyilvános árverés szervezőjeként jár el, és amennyiben a termékértékesítést a feladás vagy a fuvarozás megkezdése szerinti tagállamban a HÉA szerint a nyilvános árveréseken történt vásárlásra vonatkozó különös rendelkezéseknek megfelelően megadóztatták.

▼B

II. CÍM

TERÜLETI HATÁLY

5. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „Közösség” és „a Közösség területe”: a tagállamok területeinek összessége a 2. pontban meghatározottak szerint;

2. „tagállam” és „egy tagállam területe”: a Közösség valamennyi tagállamának azon területe, amelyre az Európai Közösséget létrehozó szerződést annak 299. cikke értelmében alkalmazni kell, az ezen irányelv 6. cikkében meghatározott terület vagy területek kivételével;

3. „harmadik terület”: a 6. cikkben meghatározott területek;

4. „harmadik ország”: minden olyan állam vagy terület, amelyre a Szerződés nem vonatkozik.

6. cikk

(1) Ezen irányelv nem alkalmazandó a Közösség vámterületének részét képező következő területekre:

a) Athos-hegy;

b) Kanári-szigetek;

c) a francia tengerentúli megyék;

d) Åland-szigetek;

e) Csatorna-szigetek.

(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó a Közösség vámterületének részét nem képező következő területekre:

a) Helgoland szigete;

b) Büsingen területe;

c) Ceuta;

d) Melilla;

e) Livigno;

f) Campione d'Italia;

g) a Luganói–tó olaszországi vizei.

7. cikk

(1) A Franciaországgal, az Egyesült Királysággal, illetve Ciprussal kötött egyezményekre és szerződésekre figyelemmel, a Monacói Hercegséget, a Man-szigetet, illetve az Egyesült Királyság ciprusi felségterületeit, Akrotirit és Dhekeliát, ezen irányelv alkalmazásában nem kell harmadik országnak tekinteni.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a Monacói Hercegségből kiinduló vagy oda irányuló ügyleteket úgy kezeljék, mintha Franciaországból kiinduló vagy oda irányuló ügyletek lennének, és hogy a Man szigetéről kiinduló vagy oda irányuló ügyleteket úgy kezeljék, mintha az Egyesült Királyságból kiinduló vagy oda irányuló ügyletek lennének, valamint hogy az Egyesült Királyság ciprusi felségterületeiről, Akrotiriből és Dhekeliából kiinduló vagy oda irányuló ügyleteket úgy kezeljék, mintha Ciprusról kiinduló vagy oda irányuló ügyletek lennének.

▼B

8. cikk

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 6. és 7. cikkben megállapított rendelkezések – különösen a verseny semlegessége vagy a saját források szempontjából – már nem indokoltak, megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé.

III. CÍM

ADÓALANYOK

9. cikk

(1) „Adóalany” az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

„Gazdasági tevékenység” a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelő-ipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyeken kívül adóalanynak kell tekinteni minden olyan személyt, aki eseti alapon új közlekedési eszközt értékesít úgy, hogy azt az eladó, a megrendelő vagy ezek képviseletében harmadik személy egy, a tagállamon kívüli, de a Közösség területén belüli területre ad fel vagy fuvaroz el.

10. cikk

A 9. cikk (1) bekezdése szerinti azon feltétel, mely szerint az adóalany a gazdasági tevékenységet „önállóan végzi”, kizárja az adózás alól a munkavállalókat és egyéb személyeket, amennyiben őket munkaadójukhoz munkaszerződés vagy alkalmazójukhoz egyéb olyan jogviszony köti, amely a munkakörülmények, a díjazás és a munkavállaló felelőssége tekintetében alá-fölérendeltségi viszonyt teremt.

11. cikk

A hozzáadottérték-adóval foglalkozó bizottsággal (a továbbiakban: HÉA-bizottság) folytatott konzultáció után minden tagállam egyetlen adóalanyként kezelheti azon ugyanebben a tagállamban letelepedett alanyokat, amelyek ugyan jogilag függetlenek, de amelyeket kölcsönös pénzügyi, gazdasági és szervezeti kapcsolatok egymással szorosan összefűznek.

Az első albekezdésben meghatározott lehetőséggel élő tagállam bármely olyan intézkedést elfogadhat, amely szükséges annak elkerüléséhez, hogy e rendelkezés alkalmazása lehetővé tegye az adócsalást vagy adókikerülést.

12. cikk

(1) A tagállamok adóalanynak tekinthetnek bármely olyan személyt, aki a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott ügyletek valamelyikét eseti jelleggel folytatja és különösen a következő ügyletek valamelyikét végzi:

a) épületek, illetve épületrészek és a hozzátartozó telkek első használatbavétele előtti értékesítése;

b) építési telkek értékesítése.

▼B

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában „épület” minden, a földhöz rögzített vagy a földön létesített építmény.

A tagállamok megállapíthatják az (1) bekezdés a) pontjában említett kritérium alkalmazásának feltételeit az átalakított épületekre és a hozzátartozó telekre vonatkozóan.

A tagállamok alkalmazhatnak az első használatbavételtől eltérő követelményt is, mint pl.: az épület befejezése és az első értékesítés időpontja közötti időtartamot, illetve az első használatbavétel és a rákövetkező értékesítés közötti időpont közötti időtartamot, feltéve, hogy ezen időtartamok az öt, illetve két évet nem haladják meg.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában „építési teleknek” kell tekinteni minden közművesítetlen vagy közművesített földterületet, amelyet a tagállamok ennek minősítenek.

13. cikk

(1) Az állami, regionális és helyi közigazgatási szervek és egyéb közjog által szabályozott szervek nem minősülnek adóalanynak az olyan tevékenységek, illetve ügyletek vonatkozásában, amelyeket hatóságként folytatnak, még akkor sem, ha e tevékenységekkel, illetve ügyletekkel összefüggésben adókat, díjakat, illetékeket, járulékokat vagy egyéb közterheket szednek be.

Amennyiben azonban e szervek nem adóalanyként való kezelése a verseny jelentős torzulását eredményezné, az ilyen tevékenységek vagy ügyletek folytatása tekintetében adóalanynak minősülnek.

A közjog által szabályozott szervek minden esetben adóalanynak minősülnek az I. mellékletben meghatározott tevékenységeket illetően, amennyiben e tevékenységek mértéke nem elhanyagolható.

(2) A tagállamok hatóságként folytatott tevékenységnek tekinthetik a közjogi intézmények olyan tevékenységeit, amelyek a 132., 135., 136., 371., 374., 375., 376. és 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése, valamint a 380–390. cikk értelmében adómentességet élveznek.

IV. CÍM

ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK

1. FEJEZET

Termékértékesítés

14. cikk

(1) „Termékértékesítés” a birtokba vehető dolog átengedése, amely tulajdonosként való rendelkezésre jogosít fel.

(2) Az (1) bekezdésben említetten kívül termékértékesítésnek minősülnek a következők:

a) termékre vonatkozó tulajdon átruházása hatóság által vagy nevében vagy törvény értelmében történő kisajátítás útján, ellenérték fejében;

b) termék olyan szerződés alapján történő birtokbaadása, amely a termék határozott időre szóló bérletéről vagy részletvételéről szól, azzal a kikötéssel, hogy a tulajdonjogot legkésőbb az utoljára esedékes részlet kiegyenlítésével szerzik meg;

c) termék vásárlásra vagy eladásra szóló bizományi szerződés alapján történő átadása.

▼B

(3) A tagállamok bizonyos építési munkák elvégzését termékértékesítésnek tekinthetik.

15. cikk

(1) A villamos energia, a gáz, a hő- és hűtési energia és hasonlók birtokba vehető dolognak minősülnek.

(2) A tagállamok birtokba vehető dolgonak tekinthetik:

a) az ingatlanokkal kapcsolatos bizonyos jogokat;

b) az olyan dologi jogokat, amelyek birtokosuk számára használati jogot biztosítanak az ingatlan felett;

c) az olyan értékpapírokat, amelyek birtoklása ingatlanra vagy annak egy részére jogilag vagy ténylegesen tulajdon- vagy használati jogot biztosít.

16. cikk

Ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősül, ha a terméket az adóalany a saját vállalkozásából személyes szükségletei, alkalmazottainak szükségletei kielégítése végett, ingyenes juttatásként, vagy általában vállalkozásidegen célokra vonja ki, ha a kérdéses termék vagy annak alkotórészei vonatkozásában a HÉA teljesen vagy részben levonható volt.

Ugyanakkor a termékminták vagy kis értékű ajándékok üzleti céllal történő átadása nem minősül ellenérték fejében történő termékértékesítésnek.

17. cikk

(1) Ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősül az adóalany vállalkozásából származó termékek továbbítása egy másik tagállamba.

„Másik tagállamba történő továbbításnak” kell tekinteni bármilyen birtokba vehető dolog adóalany általi vagy megbízásából történő feladását vagy fuvarozását vállalkozása céljára, ha az a termék fekvésének tagállamán kívüli területre, de a Közösség területére történik.

(2) Nem minősül másik tagállamba történő továbbításnak a termék feladása vagy fuvarozása, ha az a következő célok valamelyike miatt történik:

a) az adóalany által a 33. cikkben meghatározott feltételek alapján teljesített termékértékesítés a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban;

b) az adóalany által a 36. cikkben meghatározott feltételek alapján teljesített termékértékesítés a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban, amely során a termék fel- vagy összeszerelését az eladó által vagy az ő megbízásából végzik;

c) az adóalany által a 37. cikkben meghatározott feltételek alapján végzett termékértékesítés hajó vagy repülőgép fedélzetén, vagy vonaton végzett személyszállítás során;

▼B

d) a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés vagy a villamosenergia-értékesítés, a 38. és 39. cikkben meghatározott feltételek alapján;

e) az adóalany általi termékértékesítés a tagállam területén a 138., 146., 147., 148., 151. és 152. cikkben meghatározott feltételek alapján;

f) az adóalany részére nyújtott szolgáltatás, amely terméken végzett azon munkát foglalja magában, amelyet fizikailag a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam területén végeztek el, amennyiben a terméket a megmunkálást követően visszaszállítják ezen adóalany számára abba a tagállamba, ahonnan a terméket eredetileg feladták vagy elfuvarozták;

g) a termék ideiglenes használata a termék feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam területén belül, a termék feladásának vagy fuvarozásának indulási helye szerinti tagállamban letelepedett adóalany által nyújtandó szolgáltatások céljából;

h) a termék huszonnégy hónapot meg nem haladó időszakon belül történő ideiglenes használata egy másik tagállam területén, ahol ugyanazon termék harmadik országból történő importja – tekintettel az ideiglenes használatra – az ideiglenes behozatalra vonatkozó szabályozás értelmében az importvámok alóli teljes adómentességet élvezne.

(3) Amennyiben a (2) bekezdésben megállapított feltételek valamelyike nem teljesül, akkor úgy kell tekinteni, mintha a terméket egy másik tagállamba továbbították volna. Ez esetben a továbbítást abban az időpontban kell megtörténtnek tekinteni, amikor az adott feltétel már nem áll fenn.

18. cikk

A tagállamok ellenérték fejében történő termékértékesítésnek minősíthetik a következő ügyleteket:

a) az adóalany által vállalkozása keretében előállított, összeállított, kitermelt, feldolgozott, vásárolt vagy importált termékek saját vállalkozása céljaira történő felhasználása, amennyiben az ilyen terméknek egy másik adóalanytól történő beszerzése nem jogosítaná fel a HÉA teljes levonására;

b) a terméknek az adóalany által nem adóztatandó ügylethez történő felhasználása, ha e termék beszerzése vagy az a) pont szerinti felhasználása az adóalanyt a HÉA teljes vagy részleges levonására jogosította;

c) a 19. cikkben foglalt esetek kivételével, a termékek valamely adóalany vagy jogutódja által történő megtartása az adóköteles gazdasági tevékenység megszüntetése után, ha e termékek beszerzése vagy az a) pont szerinti felhasználása az adóalanyt vagy jogutódját a HÉA teljes vagy részleges levonására jogosította.

19. cikk

A vállalkozás vagyonának egészben vagy részben történő átruházását – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen, akár apportként történő bevitellel – a tagállamok úgy tekinthetik, mintha nem történt volna termékértékesítés, és az átruházás kedvezményezettjét az átruházó jogutódjának tekintik.

▼B

A tagállamok megtehetik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny torzulásait elkerüljék azon esetekben, amikor a kedvezményezett nem teljes mértékben folytat adóztatandó tevékenységet. A tagállamok azokat az intézkedéseket is megtehetik, amelyek szükségesek annak elkerüléséhez, hogy e cikk alkalmazása lehetővé tegye az adócsalást vagy adókikerülést.

2. FEJEZET

Közösségen belüli termékbeszerzés

20. cikk

„Közösségen belüli termékbeszerzésnek” kell tekinteni a tulajdonosként történő rendelkezési jog megszerzését olyan ingóság felett, amelyet az eladó, a vevő vagy bármelyik megbízásából harmadik személy a vevő számára egy olyan tagállamba ad fel vagy fuvaroz el, amely nem egyezik meg a termék feladásának vagy elfuvarozásának kiindulási helyével.

Amennyiben a nem adóalany jogi személy által beszerzett terméket e nem adóalany jogi személy harmadik területről vagy harmadik országból adja fel vagy fuvarozza el, és egy olyan tagállamba importálja, amely nem egyezik meg a feladás vagy elfuvarozás érkezési helye szerinti tagállammal, azt úgy kell tekinteni, mintha a terméket az import szerinti tagállamból adták volna fel vagy fuvarozták volna el. E tagállam HÉA-visszatérítésben részesíti a 201. cikk értelmében adófizetésre kötelezettként kijelölt vagy elismert importőrt az importtal összefüggésben fizetett hozzáadottérték-adó után, amennyiben az importőr igazolja, hogy a termék beszerzését a feladás vagy fuvarozás érkezési helye szerinti tagállamban megadóztatták.

21. cikk

Közösségen belüli, ellenérték fejében végzett termékbeszerzésnek kell tekinteni az adóalanynak a vállalkozása céljaira az általa vagy részére feladott vagy fuvarozott termékek használatát, ha a feladás vagy elfuvarozás egy másik tagállamból történik, mint amelyben a termékeket előállították, kitermelték, feldolgozták, megvásárolták, a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint beszerezték, vagy ahol az adóalany e termékeket vállalkozása keretében importálta e másik tagállamba.

22. cikk

A Közösségen belüli, ellenérték fejében végzett termékbeszerzésnek kell tekinteni az Észak–atlanti Szerződés valamelyik résztvevő államának fegyveres erői vagy az őket kísérő polgári állomány által végzett azon termékek használatát, felhasználását amelyek megvásárlása nem a tagállamok valamelyikének hazai piacára vonatkozó adózási rendet szabályozó általános szabályok alapján történt, amennyiben az ilyen termékek importja nem részesülhetne a 143. cikk h) pontjában megállapított adómentességben.

23. cikk

A tagállamok intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősítsék azon ügyleteket, amelyeket termékértékesítésnek minősítettek volna, ha azokat területükön belül teljesített volna adóalanyként eljáró személy vagy szervezet.

▼B

3. FEJEZET

szolgáltatásnyújtás

24. cikk

(1) „Szolgáltatásnyújtás” minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek.

(2) „Távközlési szolgáltatás” a jelek, az írás, a képek és a hangok, illetve bármilyen formájú adat vezetékes, rádióhullám, optikai vagy egyéb elektromágneses rendszer útján történő továbbításával, kibocsátásával, illetve vételével kapcsolatos szolgáltatások, ideértve az adási, sugárzási vagy vételi kapacitások használati jogának átruházását, illetve átengedését is, beleértve a globális információs hálózatokhoz való hozzáférés biztosítását.

25. cikk

Szolgáltatásnyújtásnak minősül többek között:

a) immateriális javak átengedése, függetlenül attól, hogy értékpapírba foglalták-e őket;

b) kötelezettségvállalás valamely cselekménytől való tartózkodásra vagy valamely helyzet, állapot tűrésére;

c) hatóság által vagy nevében vagy törvény által előírt szolgáltatás végrehajtása.

26. cikk

(1) Ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősülnek a következő ügyletek:

a) a vállalkozás vagyonát képező termék használata, felhasználása az adóalany saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra, amennyiben az ilyen termékek HÉA-ja teljesen vagy részben levonható volt;

b) az adóalany által ingyenesen végzett szolgáltatásnyújtás saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra.

(2) A tagállamok eltérhetnek az (1) bekezdésben foglaltaktól, amennyiben ezen eltérés nem eredményezi a verseny torzulását.

27. cikk

A verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok – a HÉA-bizottsággal folytatott konzultáció után – ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősíthetik az adóalany saját vállalkozása részére nyújtott szolgáltatását abban az esetben, ha egy másik adóalany által a részére végzett ezen szolgáltatásnyújtás nem jogosította volna őt a HÉA teljes levonására.

28. cikk

Azt az adóalanyt, aki a szolgáltatások nyújtásakor saját nevében, de harmadik személyek megbízásából jár el, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga vette volna igénybe és nyújtotta volna.

▼B

29. cikk

A 19. cikk azonos feltételek mellett a szolgáltatásnyújtásra is alkalmazandó.

4. FEJEZET

Termékimport

30. cikk

„Termékimportnak” kell tekinteni azon termék behozatalát a Közösségbe, amely a Szerződés 24. cikkének értelmében nincs szabad forgalomban.

Az első albekezdésben megállapított ügyleteken kívül termékimportnak kell tekinteni a szabad forgalomban lévő terméknek a Közösség vámterületének részét alkotó harmadik területről történő behozatalát a Közösségbe.

V. CÍM

AZ ADÓZTATANDÓ ÜGYLETEK TELJESÍTÉSI HELYE

1. FEJEZET

A termékértékesítés teljesítési helye

1. szakasz

Termékértékesítés fuvarozás nélkül

31. cikk

Abban az esetben, ha a terméket nem adják fel vagy nem fuvarozzák el, a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék az értékesítés időpontjában található.

2. szakasz

Termékértékesítés fuvarozással

32. cikk

Abban az esetben, ha a terméket akár az eladó, akár a megrendelő, akár harmadik személy adja fel, illetve fuvarozza el, a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék a megrendelő részére történő feladás vagy fuvarozás megkezdésének időpontjában található.

Ugyanakkor, amennyiben a termék feladásának vagy fuvarozásának megkezdése szerinti hely harmadik területen vagy harmadik országban található, akkor a 201. cikk értelmében adófizetésre kötelezettként kijelölt vagy elismert importőr általi termékértékesítés teljesítési helyének, valamint a további termékértékesítés teljesítési helyének azt a tagállamot kell tekinteni, ahova a terméket importálják.

33. cikk

(1) A 32. cikktől eltérve az eladó által vagy megbízásából feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése esetén, amennyiben azokat a feladás vagy fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamtól eltérő

▼B

tagállamból adták fel vagy fuvarozták el, teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a megrendelő részére történő feladás vagy fuvarozás befejeztével találhatók, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) a termékértékesítést adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére teljesítik, akinek Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany személy részére;

b) az értékesített termék nem új közlekedési eszköz és azt nem a próbaüzemmel vagy anélkül történő összeszerelés vagy üzembe helyezés után értékesítette az eladó vagy az ő képviseletében eljáró személy.

(2) Amennyiben az értékesített terméket az eladó harmadik területről vagy harmadik országból adja fel vagy fuvarozza el, és egy olyan tagállamba importálja azt, amely nem a megrendelő részére feladott vagy elfuvarozott termék érkezési helye szerinti tagállam, azt úgy kell tekinteni, mintha az import szerinti tagállamból adták volna fel vagy fuvarozták volna el.

34. cikk

(1) A következő feltételek együttes teljesülése esetén, a 33. cikk rendelkezései nem vonatkoznak azon termékértékesítések teljesítési helyére, amelyeket egy és ugyanazon tagállamba adnak fel vagy fuvaroznak el, mint amely a feladás vagy fuvarozás érkezési helye szerinti tagállam:

a) az értékesített termékek nem jövedékiadó-kötelesek;

b) a 33. cikkben meghatározott feltételek szerint teljesített termékértékesítések HÉA nélküli összértéke a tagállamban egy naptári éven belül nem haladja meg a 100 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összeget;

c) a jövedéki termékeken kívüli termékek 33. cikkben meghatározott feltételek szerint teljesített értékesítésének a HÉA nélküli összértéke a tagállamban az előző naptári évben nem haladta meg a 100 000 EUR-t vagy az ennek megfelelő nemzeti valutában kifejezett összeget.

(2) Az a tagállam, amelynek területén a termékek a megrendelő részére történő feladás vagy fuvarozás befejezésekor találhatók, az (1) bekezdésben meghatározott értékhatárt 35 000 EUR-ra vagy ennek megfelelő, nemzeti valutában kifejezett összegre korlátozhatja, ha az említett tagállam attól tart, hogy a 100 000 EUR összegű értékhatár a verseny súlyos torzulásához vezetne.

Azon tagállamok, amelyek élnek az első albekezdésben meghatározott lehetőséggel, megteszik a szükséges intézkedéseket a termékek feladása vagy fuvarozása szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatására.

(3) A Bizottság, szükség esetén megfelelő javaslatok kíséretében, a legrövidebb határidőn belül jelentést tesz a Tanácsnak a (2) bekezdésben meghatározott 35 000 EUR összegű különös értékhatár alkalmazásának tapasztalatairól.

(4) Az a tagállam, amelynek területén a termékek a feladás vagy fuvarozás kezdetekor találhatók, választási jogot biztosít az (1) bekezdés szerinti termékértékesítést teljesítő adóalanyoknak arra vonatkozóan, hogy az ilyen értékesítések teljesítési helyét a 33. cikknek megfelelően állapítsák meg.

Az érintett tagállamok határozzák meg az első albekezdésben foglalt választás gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat, amelyek választásuk esetén legalább két naptári évig érvényesek.

▼B

35. cikk

A 33. és 34. cikk rendelkezései nem vonatkoznak a 311. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, valamint a 327. cikk (3) bekezdésében megállapított használt közlekedési eszközök értékesítésére, amelyek az ezen területekre vonatkozó különleges szabályozás szerinti HÉA alá tartoznak.

36. cikk

Abban az esetben, ha az eladó, a megrendelő vagy egy harmadik személy által feladott vagy elfuvarozott terméket – próbaüzemmel vagy anélkül – az eladó vagy megbízásából harmadik személy helyez üzembe vagy szerel össze, akkor a teljesítés helyének az a hely minősül, ahol az üzembehelyezést vagy összeszerelést elvégzik.

Ha a terméket nem az eladó tagállamában helyezik üzembe vagy szerelik össze, akkor azon tagállam, amelynek területén az üzembehelyezést vagy összeszerelést elvégzik, megteszi az ebben a tagállamban történő kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges intézkedéseket.

3. szakasz

Hajó vagy repülőgép fedélzetén illetve vonaton teljesített termékértékesítés

37. cikk

(1) Abban az esetben, ha a termékértékesítés hajó vagy repülőgép fedélzetén, illetve vonaton történik a személyszállítás Közösségen belül lebonyolított része során, a termékértékesítés teljesítési helyének a személyszállítás kiindulási helyét kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „a személyszállítás Közösségen belül lebonyolított része” a személyszállításnak azon, a Közösségen kívül nem megszakított része, amely a személyszállítás indulási és érkezési helye között történik.

„A személyszállítás indulási helye” az a Közösségen belüli első felszállóhely, amelyet az utasok számára a Közösségben biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást követően.

„A személyszállítás érkezési helye” az a Közösségen belüli utolsó leszállóhely, amelyet a Közösségen belül felszállt utasok számára biztosítanak, adott esetben a Közösségen kívüli megszakítást megelőzően.

Oda-vissza út esetén a visszautat külön útnak kell tekinteni.

(3) A Bizottság, szükség esetén megfelelő javaslatok kíséretében, a legrövidebb határidőn belül jelentést nyújt be a Tanácshoz a fedélzeten való fogyasztásra szánt termékek értékesítése, valamint a hajók és repülőgépek fedélzetén, vagy vonaton utazók részére nyújtott szolgáltatások – beleértve az éttermi szolgáltatásokat – adóztatási helyének meghatározására.

Az első albekezdésben meghatározott javaslatok elfogadásáig a korábbi szakaszban megfizetett HÉA levonási joga mellett a tagállamok mentességben részesíthetik a járművön való elfogyasztásra szánt azon termékek értékesítését – illetve eddig az időpontig fenntarthatják annak adómentességét –, amelyek adóztatási helyének meghatározása az (1) bekezdéssel összhangban történt.

▼B

4. szakasz

Elosztó-hálózaton keresztül teljesített termékértékesítés teljesítési helye

38. cikk

(1) Az adóköteles viszonteladó számára a földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés, illetve a villamosenergia-értékesítés esetén a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol az adóköteles viszonteladó azon gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye van, amely részére a terméket értékesítik, ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában, ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az „adóköteles viszonteladó” az az adóalany, akinek főtevékenysége a gáz vagy villamos energia beszerzése tekintetében az ilyen termékek továbbértékesítése, és akinek saját fogyasztása ilyen termékekből elhanyagolható mértékű.

39. cikk

A 38. cikkben foglaltak alá nem tartozó, földgázelosztó-hálózaton keresztül történő gázértékesítés, illetve villamosenergia-értékesítés esetén a teljesítés helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a megrendelő a termékeket ténylegesen felhasználja, illetve elfogyasztja.

Ha a gáz vagy villamos-energia egészét vagy valamely részét a megrendelő nem fogyasztja el ténylegesen, ezeket az el nem fogyasztott termékeket úgy tekintik, mint amelyeket a megrendelő gazdasági tevékenységének székhelyén vagy azon állandó telephelyén használt fel vagy fogyasztott el, amely részére a termékeket értékesítették. Ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában úgy kell tekinteni, hogy a megrendelő a termékeket állandó lakóhelyén vagy szokásos tartózkodási helyén használta fel, illetve fogyasztotta el.

2. FEJEZET

A Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helye

40. cikk

A Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a termék a vevő részére történő feladás vagy fuvarozás befejezésekor található.

41. cikk

A 40. cikk sérelme nélkül, a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában foglalt Közösségen belüli termékbeszerzés teljesítési helyének azon tagállam területét kell tekinteni, amely kiadta azt a HÉA-azonosítószámot, amelyet a terméket beszerző személy a beszerzéskor használt, amennyiben a termékeket beszerző nem igazolja, hogy a beszerzést a 40. cikknek megfelelően megadóztatták.

Amennyiben, a 40. cikk értelmében, a beszerzést a termék feladásának vagy elfuvarozásának érkezési helye szerinti tagállamban megadóztatják – miután az első albekezdésnek megfelelően is megadóztatták —, abban a tagállamban, amely kiadta azt a HÉA-azonosítószámot, amelyet a terméket beszerző a beszerzéskor használt, az adóalapot ennek megfelelően csökkenteni kell.

▼B

42. cikk

A 41. cikk első albekezdése nem alkalmazandó, és a Közösségen belüli termékbeszerzéseket úgy kell tekinteni, mint amelyeket a 40. cikkben foglaltaknak megfelelően megadóztattak, amennyiben a következő feltételek együttesen teljesülnek:

a) a beszerző igazolja, hogy e beszerzést – a 40. cikknek megfelelően meghatározott tagállam területén – egy olyan további értékesítés céljából hajtotta végre, amellyel kapcsolatban a 197. cikkben foglaltak szerint a megrendelő minősül az adó megfizetésére kötelezett személynek;

b) a 265. cikkben meghatározott összesítő nyilatkozatra vonatkozó kötelezettségeinek a beszerző eleget tett.

3. FEJEZET

A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye

1. szakasz

Általános szabály

43. cikk

A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye van, ahonnan a szolgáltatást nyújtja, vagy ezek hiányában, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található.

2. szakasz

Különös rendelkezések

1. alszakasz

Közvetítő által nyújtott szolgáltatások

44. cikk

A más nevében és javára eljáró közvetítő által nyújtott szolgáltatás teljesítési helye, az 50. és az 54. cikkben, valamint az 56. cikk (1) bekezdésében meghatározott eltérésekkel az a hely, ahol az elsődleges ügyletet ezen irányelvvel összhangban teljesítik.

Amennyiben azonban a közvetítői szolgáltatás megrendelőjét a HÉA szempontjából másik tagállamban tartják nyilván, mint amelynek területén az elsődleges ügyletet teljesítik, a közvetítő által nyújtott szolgáltatás teljesítési helyét azon tagállam területén teljesítettnek kell tekinteni, amely a szolgáltatás megrendelőjének azt a HÉA-azonosítószámot adta ki, amely alapján a szolgáltatást részére nyújtották.

2. alszakasz

Ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásnyújtás

45. cikk

Ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatások esetén, ideértve az ingatlanügynökök és szakértők szolgáltatásait, valamint az építési munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatásokat, mint például

▼B

az építészek és építésfelügyeleti irodák munkái, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az ingatlan fekszik.

3. alszakasz

Árufuvarozási és személyszállítási szolgáltatások

46. cikk

A Közösségen belüli árufuvarozás kivételével az árufuvarozási és személyszállítási szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol – figyelembe véve a megtett útszakaszt – az árufuvarozást vagy személyszállítást ténylegesen teljesítik.

47. cikk

Közösségen belüli árufuvarozás teljesítési helye a fuvarozás indulási helye.

Amennyiben a Közösségen belüli árufuvarozást olyan megrendelő részére nyújtják, aki a fuvarozás indulásának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik HÉA-azonosítószámmal, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének azt a tagállamot kell tekinteni, amely a szolgáltatás megrendelője részére kiadta azt a HÉA-azonosítószámot, amelynek alapján a szolgáltatást részére teljesítették.

48. cikk

„Közösségen belüli árufuvarozás” minden olyan árufuvarozás, amely során az indulás és az érkezés helye két különböző tagállam területén található.

„Az indulás helye” az a hely, ahol a termékek fuvarozása ténylegesen megkezdődik, függetlenül a ténylegesen megtett úttól, addig a helyig, ahol a termékek vannak.

„Az érkezés helye” az a hely, ahol a termékek fuvarozása ténylegesen véget ér.

49. cikk

A Közösségen belüli árufuvarozással esik egy tekintet alá az az árufuvarozás, amely során az indulás és a rendeltetés helye ugyanazon tagállam területén található, amennyiben e fuvarozás közvetlenül kapcsolódik egy olyan árufuvarozáshoz, amely során az indulás, illetve a rendeltetés helye két különböző tagállam területén található.

50. cikk

Más nevében és javára eljáró közvetítő által nyújtott szolgáltatás teljesítési helye a fuvarozás indulási helye, amennyiben a közvetítő Közösségen belüli árufuvarozás nyújtásában működik közre.

Amennyiben azonban a közvetítői szolgáltatás megrendelőjét a HÉA szempontjából a fuvarozás indulásának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban tartják nyilván, a közvetítő által nyújtott szolgáltatás teljesítési helyét azon tagállam területe határozza meg, amely a szolgáltatás megrendelője részére azon HÉA-azonosítószámot adta ki, amely alapján a szolgáltatást részére nyújtották.

▼B

51. cikk

A tagállamoknak lehetőségük van eltekinteni a HÉA szerinti adóztatástól a Közösségen belüli árufuvarozás azon része vonatkozásában, amely a Közösség területének részét nem képező vizeken történő fuvarozásnak minősül.

4. alszakasz

Kulturális és hasonló szolgáltatások, fuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó járulékos szolgáltatások, valamint ingóságokhoz kapcsolódó szolgáltatások

52. cikk

A következő szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítették:

a) kulturális, művészeti, sport-, tudományos, oktatási, szórakoztatási vagy hasonló tevékenységek, beleértve az ilyen tevékenységeket szervezők tevékenységét, valamint adott esetben az ezek teljesítéséhez járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat;

b) fuvarozáshoz és személyszállításhoz járulékosan kapcsolódó tevékenységek, mint a be-, ki- és átrakodás és hasonló tevékenységek;

c) ingóságok értékbecslése és az ingóságokon végzett munka.

53. cikk

Az 52. cikk b) pontjától eltérve, a Közösségen belüli árufuvarozáshoz kapcsolódó járulékos tevékenységként végzett azon szolgáltatás esetén, amelyet olyan megrendelő részére nyújtottak, akit a szolgáltatás tényleges teljesítésétől eltérő tagállamban vettek a HÉA szerint nyilvántartásba, a szolgáltatás teljesítési helyét azon tagállam területe határozza meg, amely a szolgáltatás megrendelője részére azt a HÉA-azonosítószámot kiadta, amely alapján a szolgáltatást részére teljesítették.

54. cikk

Más nevében és javára eljáró közvetítő által teljesített szolgáltatások esetén, amennyiben a közvetítő Közösségen belüli árufuvarozáshoz járulékosan kapcsolódó szolgáltatás nyújtásában működik közre, a szolgáltatás teljesítési helye az a hely, ahol a járulékos szolgáltatásokat ténylegesen elvégzik.

Amennyiben azonban a közvetítői szolgáltatás megrendelőjét a HÉA szempontjából a járulékos szolgáltatás tényleges elvégzésének tagállamától eltérő tagállamban tartják nyilván, a közvetítő által teljesített szolgáltatás teljesítési helyét azon tagállam területe határozza meg, amely a szolgáltatás megrendelője részére azt a HÉA-azonosítószámot adta ki, amely alapján a szolgáltatást részére nyújtották.

55. cikk

Az 52. cikk c) pontjától eltérve, amennyiben a szolgáltatás megrendelőjét, akinek részére az ingóságok értékbecslését, illetve az ingóságokon végzett munkát teljesítik, és akit a HÉA szempontjából más tagállamban tartanak nyilván, mint amelynek területén e szolgáltatásokat ténylegesen elvégezték, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét azon tagállam területe határozza meg, amely a szolgáltatás megrendelője részére azt a HÉA-azonosítószámot adta ki, amely alapján a szolgáltatást részére nyújtották.

▼B

Az első albekezdésben említett eltérést csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha a termékeket azon tagállamon kívülre adják fel, illetve azon tagállamból elfuvarozzák, ahol a szolgáltatást ténylegesen nyújtották.

5. alszakasz

Egyéb szolgáltatások

56. cikk

(1) A következő szolgáltatások esetében, amelyeket a Közösségen kívül letelepedett megrendelőnek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltatást nyújtó tagállamától eltérő tagállamban letelepedett adóalanynak nyújtanak, a szolgáltatás teljesítési helyének az a hely minősül, ahol a megrendelő gazdasági tevékenységének székhelye vagy azon állandó telephelye található, amely részére a szolgáltatást nyújtják vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

a) szerzői jogok, szabadalmak, licenciák, védjegyek és hasonló jogok átruházása és átengedése;

b) reklámszolgáltatások;

c) tanácsadói, mérnöki, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás;

d) valamely üzleti tevékenység gyakorlásától részben vagy egészben való tartózkodásra vagy az e bekezdésben említett valamely jog gyakorlásától való tartózkodásra irányuló kötelezettségek;

e) banki, pénzügyi és biztosítási ügyletek, beleértve a viszontbiztosítási ügyleteket, a széf-bérbeadás kivételével;

f) munkaerő-kölcsönzés;

g) ingóságok bérbeadása, a közlekedési eszközök kivételével;

h) a földgáz- és villamosenergia-elosztási hálózatokhoz való hozzáférés biztosítása, illetve az e rendszereken történő földgáz-, illetve villamosenergia-szállítás vagy -átvitel biztosítása, illetve más, ezekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása;

i) távközlési szolgáltatások;

j) rádióműsor- és televízióműsor- szolgáltatások;

k) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, különösen a II. mellékletben meghatározottak;

l) más nevében és javára eljáró közvetítők szolgáltatásai, amennyiben az e bekezdésben említett szolgáltatások teljesítésében vesznek részt.

(2) Amennyiben a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás megrendelője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a teljesített szolgáltatás az (1) bekezdés k) pontja értelemében vett elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

▼M1

(3) Az (1) bekezdés j) és k) pontjának rendelkezéseit, valamint a (2) bekezdést 2008. december 31-ig kell alkalmazni.

▼B

57. cikk

(1) Abban az esetben, ha az 56. cikk (1) bekezdésének k) pontjában említett szolgáltatásokat egy olyan adóalany nyújtja, akinek (amelynek)

▼B

gazdasági tevékenységének székhelye, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló állandó telephelye, vagy ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, és ezeket a szolgáltatásokat olyan, nem adóalany személyek számára teljesíti, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye valamely tagállam területén van, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a nem adóalany személy letelepedett, illetve ahol az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

▼M1

(2) Az (1) bekezdést 2008. december 31-ig kell alkalmazni.

▼B

6. alszakasz

A tényleges használat és igénybevétel feltételei

58. cikk

A kettős adóztatás, az adózás elmaradása, illetve a verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok az 56. cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatások nyújtása esetén, valamint a közlekedési eszközök bérbeadása esetén:

a) e szolgáltatások – vagy ezek közül bizonyos szolgáltatások – területükön található teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a Közösségen kívül lenne, amennyiben a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a Közösségen kívül történik;

b) e szolgáltatások – vagy ezek közül bizonyos szolgáltatások – Közösségen kívüli teljesítési helyét úgy tekinthetik, mintha az a területükön lenne, amennyiben a tényleges használat és a szolgáltatás igénybevétele a területükön történik.

E rendelkezés azonban nem alkalmazandó az 56. cikk (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott szolgáltatásokra, amennyiben azokat nem adóalanyok részére nyújtják.

59. cikk

(1) A tagállamok az 58. cikk b) pontját alkalmazzák azon távközlési szolgáltatások esetében, amelyeket egy olyan adóalany nyújt, akinek (amelynek) gazdasági tevékenységének székhelye, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló állandó telephelye, vagy ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, és a szolgáltatást olyan, nem adóalany személyek számára teljesíti, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye valamelyik tagállam területén van.

▼M1

(2) Az 56. cikk (1) bekezdésének j) pontjában foglalt rádióműsor- és televízióműsor-terjesztési szolgáltatások esetén, amelyeket egy olyan adóalany nyújt, akinek (amelynek) gazdasági tevékenységének székhelye, illetve a szolgáltatás nyújtására szolgáló állandó telephelye, vagy ezek hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye a Közösség területén kívül van, és a szolgáltatást olyan, nem adóalany személyek számára nyújtja, amelyek letelepedés szerinti országa, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye valamely tagállam területén van, a tagállamok 2008. december 31-ig alkalmazzák az 58. cikk b) pontját.

▼B

4. FEJEZET

A termékimport teljesítési helye

60. cikk

A termékimport teljesítési helye azon tagállam, amelynek területén a termék a Közösség területére történő belépéskor található.

61. cikk

A 60. cikktől eltérve, amennyiben a termék, amely nincs szabad forgalomban, és a Közösségbe történő behozatala óta a 156. cikkben említett eljárások valamelyike alatt áll, vagy az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatali, illetve a külső közösségi árutovábbítási eljárás alatt áll, akkor e termék importjának teljesítési helye az a tagállam, amelynek területén a termék már nem áll ezen eljárások egyike alatt sem.

Hasonlóképpen, amennyiben a szabad forgalomban lévő termék Közösség területére való behozatalakor a 276. és 277. cikkben említett eljárások alá tartozik, az import teljesítési helye azon tagállam, amelynek területén a termékre már nem vonatkoznak ezek az eljárások.

VI. CÍM

ADÓZTATANDÓ TÉNYÁLLÁS ÉS AZ ADÓFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG KELETKEZÉSE

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

62. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „adóztatandó tényállás” az az esemény, amely bekövetkezésekor az adófizetési kötelezettség keletkezésének törvényes feltételei megvalósulnak;

2. „az adófizetési kötelezettség” azon időpontban keletkezik, amikor az adóhatóság törvény alapján jogosulttá válik, hogy az adófizetésre kötelezett személlyel szemben az adót követelje, függetlenül attól, hogy a tényleges megfizetés időben később is történhet.

2. FEJEZET

Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás

63. cikk

Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg és az adófizetési kötelezettség abban az időpontban keletkezik, amikor a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítése megtörténik.

64. cikk

(1) Amennyiben a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás során egymást követő időszakonkénti elszámolásra vagy fizetésre kerül sor,

▼B

a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás mindig azon időszak lejártakor minősül teljesítettnek, amelyre ezen elszámolások vagy fizetések vonatkoznak, kivéve a 14. cikk (2) bekezdésének b) pontja alá tartozó azon termékértékesítést, mely a termék meghatározott időszakra vonatkozó bérletéből vagy részletvételéből áll.

(2) A tagállamok bizonyos esetekben elrendelhetik, hogy az egy meghatározott időszakon keresztül történő folyamatos termékértékesítéseket és szolgáltatásnyújtásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek legalább egyéves időszakonként teljesülnek.

65. cikk

Amennyiben előlegfizetésekre kerül sor a termék értékesítését vagy a szolgáltatás teljesítését megelőzően, úgy az adófizetési kötelezettség az ellenérték átvételének időpontjában keletkezik, az ellenérték összegének megfelelően.

66. cikk

A 63., 64. és 65. cikktől eltérve, a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetési kötelezettség – egyes ügyletekre vagy az adóalanyok meghatározott csoportjaira vonatkozóan – a következő időpontok egyikében keletkezzen:

a) legkésőbb a számla kibocsátásának időpontjában;

b) legkésőbb az ellenérték átvételének időpontjában;

c) az adóztatandó tényállás tényleges megvalósulásának időpontját követő meghatározott időszakon belül, abban az esetben, ha a számla kiállítása nem, vagy csak késedelmesen valósul meg.

67. cikk

(1) Amennyiben a feladás vagy a fuvarozás kiindulási helyétől eltérő tagállamba feladott vagy elfuvarozott termékeket a 138. cikkben meghatározott feltételek értelmében HÉA-mentesen értékesítik, vagy a termékeket az adóalany saját vállalkozása céljaira HÉA-mentesen egy másik tagállamba továbbítja, az adófizetési kötelezettség az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap 15. napján keletkezik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az adófizetési kötelezettség a 220. cikk szerinti számla kibocsátásakor keletkezik, amennyiben a számlát az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap 15. napja előtt állítják ki.

3. FEJEZET

Közösségen belüli termékbeszerzés

68. cikk

Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, amikor a Közösségen belüli termékbeszerzés megtörténik.

A Közösségen belüli termékbeszerzés abban az időpontban tekinthető megtörténtnek, amikor a hasonló termékek tagállamon belüli értékesítése megtörténtnek tekinthető.

▼B

69. cikk

(1) A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében az adófizetési kötelezettség az adóztatandó tényállás bekövetkezését követő hónap 15. napján keletkezik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az adófizetési kötelezettség a 220. cikk szerinti számla kibocsátásakor keletkezik, amennyiben a számlát az adóztatandó tényállás bekövetkeztének hónapját követő hónap 15. napja előtt állítják ki.

4. FEJEZET

Termékimport

70. cikk

Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a termékimport megtörténik.

71. cikk

(1) Amennyiben a termék a Közösségbe történő behozatalakor a 156., 276. és 277. cikkben meghatározott eljárások valamelyike alatt vagy az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatali, illetve a külső közösségi árutovábbítási eljárás alatt áll, az adóztatandó tényállás csak akkor valósul meg, és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a termék már nem áll ezen eljárások egyike alatt sem.

Amennyiben azonban az importált termékre vámok, mezőgazdasági lefölözések vagy más közös politika által megállapított azonos hatású közterhek vonatkoznak, az adóztatandó tényállás akkor valósul meg és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor az adóztatandó tényállás e terhek tekintetében megvalósul, és e terhek fizetési kötelezettsége keletkezik.

(2) Amennyiben az importált termékre az (1) bekezdés második albekezdésében meghatározott közösségi közterhek egyike sem vonatkozik, a tagállamok az adóztatandó tényállásra és az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjára vonatkozóan a vámokra érvényes hatályos rendelkezéseket alkalmazzák.

VII. CÍM

ADÓALAP

1. FEJEZET

Fogalommeghatározás

72. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a „szabadpiaci forgalmi érték” az a teljes összeg, amelyet tisztességes versenyfeltételek mellett a megrendelőnek ugyanazon értékesítési szinten, mint amelyen a termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra sor kerül, egy független értékesítőnek vagy szolgáltatónak kellene fizetnie abban az időpontban a kérdéses termékért vagy szolgáltatásért azon tagállamban, amelyben az értékesítés vagy szolgáltatás adóztatandó.

Összehasonlítható termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás hiányában a „szabadpiaci forgalmi érték” a következőket jelenti:

▼B

1. termékek esetében azt az összeget, amely nem alacsonyabb a termék vagy egy hasonló termék vételáránál, vagy vételár hiányában az értékesítés időpontjában meghatározott önköltségi áránál;

2. a szolgáltatások esetében pedig azt az összeget, amely nem alacsonyabb az adóalanynak a szolgáltatás nyújtásával kapcsolatban felmerülő teljes költségénél.

2. FEJEZET

Termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás

73. cikk

A 74–77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat.

74. cikk

Azon ügyletek esetén, amikor a 16. és 18. cikkben foglaltak szerint az adóalany a terméket a saját vállalkozásából kivonja vagy felhasználja, illetve az adóalany vagy jogutódjai az adóköteles gazdasági tevékenység megszüntetése után a terméket megtartják, az adóalap a termék, illetve a hasonló termékek beszerzési ára, vagy beszerzési ár hiányában az ezen ügylet időpontjában meghatározott önköltségi ár.

75. cikk

A 26. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás esetén, amikor az adóalany a vállalkozás vagyonát képező termékeket magán szükségleteinek kielégítésére használja fel, vagy ingyenesen nyújt szolgáltatást, az adóalap az az összeg, amely az adóalanynál a szolgáltatás nyújtása érdekében kiadásként felmerült.

76. cikk

Más tagállamba történő terméktovábbítás formájában történő értékesítés esetén az adóalap a termék, illetve a hasonló termékek beszerzési ára, vagy beszerzési ár hiányában az ezen ügylet időpontjában meghatározott önköltségi ár.

77. cikk

A 27. cikkben meghatározott szolgáltatásnyújtás esetében, amikor az adóalany a saját vállalkozása részére nyújt szolgáltatást, az adóalap a vonatkozó szolgáltatás szabadpiaci forgalmi értéke.

78. cikk

Az adóalap részét képezik a következő tényezők:

a) adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát a HÉA-t;

▼B

b) azon járulékos költségek – így különösen a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek –, amelyeket az értékesítést teljesítő a megrendelőre terhel.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok járulékos költségeknek tekinthetnek olyan költségeket, amelyek külön megállapodás tárgyát képezik.

79. cikk

Az adóalap nem tartalmazza a következő tényezőket:

a) a korábbi fizetés miatt adott árengedmények;

b) a megrendelőnek adott és az értékesítés időpontjában elszámolt árengedmények és visszatérítések;

c) azon költségtérítési összegek, amelyeket valamely adóalany a megrendelőjétől az ő nevében vagy javára kifizetett összegek térítéseként kap, és amelyeket a könyvelésében átmenő tételként könyvel.

Az adóalanynak igazolnia kell az első albekezdés c) pontjában foglalt kiadások tényleges összegét, és nem vonhatja le e kiadásokra esetlegesen felszámított HÉA-t.

80. cikk

(1) Az adócsalás vagy adókikerülés megakadályozása érdekében a tagállamok a következő esetekben rendelkezhetnek arról, hogy az olyan kedvezményezettek részére értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatások esetében, akikhez (amelyekhez) az értékesítőt (szolgáltatót) – a tagállam meghatározása szerinti – családi vagy más szoros személyes kapcsolat, vezetői beosztás vagy tagság szerinti kapcsolat, valamint tulajdonosi, pénzügyi vagy jogi kapcsolat fűzi, az adóalap a szabadpiaci forgalmi érték legyen:

a) amennyiben az ellenérték alacsonyabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték, és a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás kedvezményezettje nem teljes mértékben jogosult a 167–171. cikk és a 173–177. cikk szerinti adólevonásra;

b) amennyiben az ellenérték alacsonyabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték, és az értékesítő vagy a szolgáltató nem teljes mértékben jogosult a 167–171. cikk és 173–177. cikk szerinti adólevonásra, valamint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás a 132., 135., 136., 371., 375., 376., 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése és a 380–390. cikk értelmében adómentes;

c) amennyiben az ellenérték magasabb, mint a szabadpiaci forgalmi érték, és az értékesítő vagy a szolgáltató nem teljes mértékben jogosult a 167–171. cikk és a 173–177. cikk szerinti adólevonásra.

Az első albekezdés alkalmazásában a jogi kapcsolat magában foglalhatja a munkáltató és a munkavállaló, a munkavállaló családja vagy más, a munkavállalóhoz közel álló személyek közötti kapcsolatot.

(2) Amennyiben a tagállamok élnek az (1) bekezdésben biztosított lehetőséggel, meghatározhatják az értékesítők, szolgáltatók vagy terméket beszerzők, szolgáltatást igénybevevők azon kategóriáit, amelyekre az intézkedések alkalmazhatók.

(3) A tagállamok tájékoztatják a HÉA-bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően nemzeti jogukban elfogadott intézkedésekről, amennyiben azok nem a 77/388/EGK irányelv 27. cikke (1)-(4) bekezdésével összhangban a Tanács által 2006. augusztus 13-a előtt engedélyezett és az e cikk (1) bekezdése értelmében fenntartott intézkedések.

▼B

81. cikk

Azon tagállamoknak, amelyek 1993. január 1-én nem éltek azzal lehetőséggel, hogy a 98. cikk szerinti kedvezményes adómértéket alkalmazzanak, lehetőségük van arra, hogy a 89. cikkben meghatározott lehetőség igénybevételekor úgy rendelkezzenek, hogy a 103. cikk (2) bekezdésében megjelölt műalkotások értékesítése esetében az adóalap a 73., 74., 76., 78. és 79. cikk szerint meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

Az első albekezdésben foglalt összeghányadot úgy kell meghatározni, hogy az ez alapján fizetendő HÉA elérje vagy meghaladja a 73., 74., 76., 78. és 79. cikk szerint meghatározott összeg 5 %–át.

82. cikk

A 346. cikk értelmében a tagállamok előírhatják, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás tekintetében az adóalap részét képezze az olyan adómentes befektetési arany értéke, amelyet a megrendelő feldolgozás céljából bocsátott rendelkezésre és a feldolgozást követően ezen termékek értékesítésekor vagy szolgáltatások nyújtásakor elveszíti a HÉA-mentes befektetési arany státuszát. Az alkalmazandó érték a befektetési aranynak az említett termékek értékesítésekor vagy szolgáltatások nyújtásakor érvényes szabadpiaci forgalmi értéke.

3. FEJEZET

Közösségen belüli termékbeszerzés

83. cikk

A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében az adóalapot ugyanazon tényezők alapján kell megállapítani, mint amelyeket az 1. fejezetnek megfelelően ugyanazon termékeknek a tagállam területén történő értékesítésére vonatkozó adóalap meghatározása során alkalmaznak. A 21. és 22. cikk szerinti, Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősülő ügyletek esetében az adóalap a termék, illetve a hasonló termék beszerzési ára, vagy beszerzési ár hiányában az ezen ügylet időpontjában meghatározott önköltségi ár.

84. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jövedéki termék Közösségen belüli beszerzését megvalósító személy által fizetendő vagy megfizetett jövedéki adó az adóalap részét képezze a 78. cikk első albekezdése a) pontjának megfelelően.

(2) Amennyiben a Közösségen belüli termékbeszerzés megvalósításának időpontját követően a beszerző részére visszatérítik a termékek feladásának vagy fuvarozásának indulása szerinti tagállamban megfizetett jövedéki adó összegét, az adóalapot megfelelő módon csökkenteni kell a Közösségen belüli beszerzés tagállamában.

▼B

4. FEJEZET

Termékimport

85. cikk

Termékimport esetében az adóalap a hatályos közösségi rendelkezéseknek megfelelően megállapított vámérték.

86. cikk

(1) Az adóalap részét képezik a következő tényezők, feltéve, hogy azokat az adóalap részeként még nem vették figyelembe:

a) az import szerinti tagállamon kívül esedékes, valamint az import miatt fizetendő adók, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát a felszámítandó HÉA-t;

b) azon járulékos költségek – így különösen a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek – amelyek az import szerinti tagállam területén a termék első rendeltetési helyéig felmerültek, valamint azon járulékos költségek, amelyek a terméknek egy másik, a Közösségen belül található rendeltetési helyre történő fuvarozásából adódnak, amennyiben ez a hely az adóztatandó tényállás megvalósulásának időpontjában ismert.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában „első rendeltetési helynek” azt a helyet kell tekinteni, amelyet a fuvarlevélen vagy más olyan kísérőokmányon tüntettek fel, amellyel a terméket az import szerinti tagállam területére beviszik. Amennyiben ezen adat hiányzik, első rendeltetési helynek az a hely minősül, ahol az import szerinti tagállam területén belül az első átrakodás történik.

87. cikk

Az alábbi tényezők nem képezik az adóalap részét:

a) a korábbi fizetés miatt adott árengedmények (skontó);

b) a megrendelőnek adott és a behozatal időpontjában elszámolt árengedmények és visszatérítések (rabatt).

88. cikk

Azon, a Közösségből ideiglenesen kivitt termékeket illetően, amelyeket újra behoznak, miután azokat a Közösségen kívül megjavították, átalakították, megmunkálták vagy feldolgozták, a tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a HÉA vonatkozásában a késztermék adózási megítélése ugyanaz legyen, mint amelyet akkor alkalmaznának, ha a termékeken az említett műveleteket a területükön végezték volna el.

89. cikk

Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén nem éltek azzal lehetőséggel, hogy a 98. cikk értelmében kedvezményes adómértéket alkalmazzanak, úgy rendelkezhetnek, hogy a 311. cikk (1) bekezdésének 2., 3. és 4. pontjában megjelölt műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek importja esetén az adóalap a 85., 86. és 87. cikk szerint meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

Az első albekezdésben foglalt összeghányadot úgy kell meghatározni, hogy az ez alapján az import során fizetendő HÉA elérje vagy meghaladja a 85., 86. és 87. cikk szerint meghatározott összeg 5 %-át.

▼B

5. FEJEZET

Vegyes rendelkezések

90. cikk

(1) Elállás, a teljesítés meghiúsulása, teljes vagy részleges nemfizetés, illetve az értékesítés bekövetkezte utáni árengedmény esetén az adóalapot a tagállamok által meghatározott feltételek szerint megfelelő mértékben csökkenteni kell.

(2) A tagállamok a teljes vagy részleges nemfizetés esetén eltérhetnek az (1) bekezdéstől.

91. cikk

(1) Amennyiben az import után fizetendő adó összegének meghatározásához szükséges tételeket nem azon tagállam fizetőeszközében fejezik ki, amelyben az adófizetési kötelezettség keletkezik, az átváltási árfolyamot a vámérték kiszámítását szabályozó közösségi rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni.

(2) Amennyiben az importtól eltérő ügyletek esetében a fizetendő adó összegének meghatározásához szükséges tételeket eltérő fizetőeszközben fejezik ki, mint az adófizetési kötelezettség keletkezése szerinti tagállam fizetőeszköze, az alkalmazandó átváltási árfolyam azon utolsó eladási ár, amelyet az adófizetési kötelezettség keletkezésekor az érintett tagállam legreprezentatívabb valutapiacán vagy valutapiacain legutóbb nyilvántartottak, vagy az ilyen piacra vagy piacokra hivatkozással, az adott tagállam által lefektetett részletekkel összhangban meghatározott átváltási árfolyam.

Néhány, az első albekezdésben foglalt ügylet esetében vagy az adóalanyok egyes csoportjainál azonban a tagállamok alkalmazhatják azt az átváltási árfolyamot, melyet a közösségi rendelkezésekkel összhangban a vámérték meghatározására alkalmaznak.

92. cikk

A visszaváltható göngyölegek betétdíját illetően a tagállamok a következő rendelkezések egyike szerint járhatnak el:

a) vagy kizárhatják ezeket az adóalapból, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék abban az esetben, ha a göngyöleget nem váltják vissza;

b) vagy bevonhatják azokat az adóalapba, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék abban az esetben, ha a göngyöleget ténylegesen visszaváltják.

VIII. CÍM

ADÓMÉRTÉK

1. FEJEZET

Az adómérték alkalmazása

93. cikk

Az adóztatandó ügyletekre azon adómértéket kell alkalmazni, amely az adóztatandó tényállás megvalósulásának időpontjában érvényes.

▼B

A következő esetekben azonban azon adómértéket kell alkalmazni, amely az adófizetési kötelezettség keletkezésekor érvényes:

a) a 65. és 66. cikkben meghatározott esetek;

b) Közösségen belüli termékbeszerzés;

c) a 71. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és (2) bekezdésében foglalt termékimport.

94. cikk

(1) A Közösségen belüli termékbeszerzésre ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely az ugyanolyan termék tagállam területén történő értékesítésére vonatkozik.

(2) Figyelemmel a 103. cikk (1) bekezdésében meghatározott lehetőségre, amely szerint a műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek importja esetében kedvezményes adómérték alkalmazható, a termékimport esetében ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely az ugyanolyan termékek tagállam területén történő értékesítésére vonatkozik.

95. cikk

Az adómérték módosítása esetében, a tagállamok a 65. és 66. cikkben meghatározott esetekben helyesbítéseket tehetnek annak érdekében, hogy azt az adómértéket vegyék figyelembe, amelyet a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás megvalósulásának időpontjában kell alkalmazni.

A tagállamok szükség esetén átmeneti intézkedéseket is elfogadhatnak.

2. FEJEZET

Az adómértékek szerkezete és mértéke

1. szakasz

Általános adómérték

96. cikk

A tagállamok egy általános HÉA-mértéket alkalmaznak, amelyet minden egyes tagállam az adóalap százalékában határoz meg, és amely azonos a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra.

97. cikk

(1) 2006. január 1-jétől2010. december 31-ig az általános adómérték nem lehet kevesebb, mint 15 %.

(2) A Tanács a Szerződés 93. cikkének megfelelően határoz a 2010. december 31-e után alkalmazandó általános adómértékről.

▼B

2. szakasz

Kedvezményes adómérték

98. cikk

(1) A tagállamok egy vagy két kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak.

(2) A kedvezményes adómértéket csak a III. mellékletben szereplő kategóriák termékértékesítéseire és szolgáltatásnyújtásaira lehet alkalmazni.

A kedvezményes adómértékek nem alkalmazhatók az 56. cikk (1) bekezdésének k) pontjában foglalt szolgáltatásokra.

(3) Ha a tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott kedvezményes adómértéket az egyes termékekre alkalmazzák, a Kombinált Nómenklatúrát alkalmazhatják az adott termékek pontos meghatározásához.

99. cikk

(1) A kedvezményes adómértéket az adóalap százalékában kell meghatározni, amely nem lehet kevesebb, mint 5 %.

(2) Minden egyes kedvezményes adómértéket úgy kell megállapítani, hogy normál esetben lehetővé váljon az ezen adómérték alkalmazásából keletkező HÉA összegéből a 167–171. és a 173–177. cikk szerint levonható adó teljes levonása.

100. cikk

A Tanács – a Bizottság beszámolója alapján – 1994-től kezdődően kétévente felülvizsgálja a kedvezményes adómértékek alkalmazási területét.

A Tanács a Szerződés 93. cikkének megfelelően módosíthatja a III. mellékletben szereplő termékek és szolgáltatások listáját.

101. cikk

A Bizottság legkésőbb 2007. június 30-ig átfogó értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a helyi szolgáltatásokra – beleértve az éttermi szolgáltatásokat is – alkalmazandó kedvezményes adómértékek hatásáról, különösen a munkahelyteremtés, a gazdasági növekedés és a belső piac megfelelő működése tekintetében, amely egy független gazdasági szakértői csoport által végzett tanulmányon alapul.

3. szakasz

Különös rendelkezések

102. cikk

A tagállamok kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak a földgáz-, a villamosenergia-értékesítés és a távhőszolgáltatás terén, azzal a feltétellel, hogy ez nem jár együtt a verseny torzulásának veszélyével.

Az első albekezdés szerinti kedvezményes adómértéket alkalmazni kívánó tagállam ennek bevezetése előtt köteles a Bizottságot tájékoztatni. A Bizottság megállapítja, hogy fennáll-e a verseny torzulásának veszélye. Ha a Bizottság a tájékoztatás kézhezvételétől számított három

▼B

hónapon belül nem határoz, akkor úgy kell tekinteni, hogy a verseny torzulásának veszélye nem áll fenn.

103. cikk

(1) A tagállamok úgy határozhatnak, hogy a 98. és 99. cikk értelmében alkalmazott kedvezményes adómértéket vagy kedvezményes adómértékek egyikét alkalmazzák a 311. cikk (1) bekezdésének 2., 3. és 4. pontjában meghatározott műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek importja esetén is.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott lehetőség igénybevétele esetén a tagállamok a kedvezményes adómértéket alkalmazhatják a következő értékesítések esetén:

a) műalkotások értékesítése az alkotó vagy annak jogutódja által;

b) műalkotások értékesítése alkalmanként végzett tevékenységként olyan adóalany által, aki nem használtcikk-kereskedő, amennyiben a műalkotásokat maga az adóalany importálja, vagy azt az alkotó vagy annak jogutódja értékesítette részére, vagy amennyiben az értékesítőt az ügylet után a HÉA teljes összegű levonására jogosult.

104. cikk

Ausztria a Jungholz és Mittelberg településeken (Kleines Walsertal) egy második, az Ausztria többi részén alkalmazott megfelelő adómértékeknél alacsonyabb általános adómértéket alkalmazhat, amely azonban nem lehet kevesebb, mint 15 %.

105. cikk

Portugália az Azori-szigetek és Madeira autonóm térségekben teljesített ügyletekre és az e térségekbe irányuló közvetlen importra a kontinentális területen alkalmazott adómértékekhez képest alacsonyabb adómértékeket alkalmazhat.

3. FEJEZET

Munkaerő-igényes szolgáltatásokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

106. cikk

A Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag eljárva felhatalmazhatja a tagállamokat arra, hogy legkésőbb 2010. december 31-ig a 98. cikkben meghatározott kedvezményes adómértéket alkalmazzák a IV. mellékletben szereplő szolgáltatásokra.

A kedvezményes adómértéket a IV. mellékletben szereplő kategóriák közül legfeljebb kettőre lehet alkalmazni.

Kivételes esetekben egy tagállamot fel lehet hatalmazni arra, hogy a kedvezményes adómértéket fent említett kategóriák közül háromra is alkalmazhassa.

107. cikk

A 106. cikkben foglalt szolgáltatásoknak meg kell felelniük a következő feltételeknek:

a) munkaerő-igényesnek kell lenniük;

b) nagyrészt közvetlenül a végső felhasználóknak kell nyújtani őket;

▼B

c) főként helyben nyújtott szolgáltatásoknak kell lenniük, és nem okozhatják a verseny torzulását.

Ezen kívül szoros kapcsolatnak kell lennie az adómérték csökkentéséből eredő alacsonyabb árak, illetve a keresletben és a foglalkoztatásban előrelátható növekedés között. A kedvezményes adómérték alkalmazása nem sértheti a belső piac zavartalan működését.

108. cikk

Minden tagállam, amely első alkalommal 2005. december 31. után kedvezményes adómértéket kíván alkalmazni e cikknek megfelelően a 106. cikkben említett egy vagy több szolgáltatásra, erről legkésőbb 2006. március 31-ig tájékoztatja a Bizottságot. Ezen időpontig meg kell adnia a bevezetni kívánt új intézkedésekre vonatkozó összes lényeges adatot, különösen a következőket:

a) az intézkedés alkalmazási köre és az érintett szolgáltatások pontos leírása;

b) azon adatok, amelyek igazolják, hogy a 107. cikkben megállapított feltételek teljesültek;

c) azon adatok, amelyek bemutatják az előirányzott intézkedés költségvetési költségét.

4. FEJEZET

A végleges szabályozás bevezetéséig érvényben lévő különös rendelkezések

109. cikk

E fejezet rendelkezéseit a 402. cikkben foglalt végleges szabályozás bevezetéséig kell alkalmazni.

110. cikk

Azon tagállamok, amelyek 1991. január 1-jén az előzetesen felszámított HÉA levonásának jogával járó mentességeket tartottak fenn, valamint a 99. cikkben rögzített minimum adómértéknél alacsonyabb kedvezményes adómértékeket alkalmaztak, továbbra is alkalmazhatják e szabályozást.

Az első albekezdésben foglalt mentességeknek és kedvezményes adómértékeknek azonban összhangban kell lenniük a közösségi joggal, és azokat pontosan meghatározott szociális okokat figyelembe véve, valamint a végső felhasználó javára kell megállapítani.

111. cikk

A 110. cikk második albekezdésében meghatározott feltételek mellett a következő esetekben továbbra is alkalmazható az előzetesen felszámított HÉA levonásának jogával járó adómentesség:

a) Finnország adómentességet adhat az előfizetéses úton értékesített újságok és folyóiratok értékesítéseire, valamint a közhasznú szervezetek tagjai közötti terjesztésre szánt kiadványok nyomtatására;

b) Svédország adómentességet adhat újságok értékesítéseire, beleértve a látáskárosodott személyek számára készült hangosújságokat (rádión keresztül és kazettán), a kórházak számára történő vagy receptre kiadott gyógyszerek értékesítéseire, valamint a non-profit szervezetek

▼B

folyóiratainak előállítására és az egyéb ehhez kapcsolódó szolgáltatásokra.

112. cikk

Azon esetben, ha a 110. cikk rendelkezései Írországban a fűtés és világítás céljából használt energetikai termékek szolgáltatása terén fennálló verseny torzulásához vezethetnek, Írországnak jogában áll, külön kérelemre, a Bizottság engedélyével, a 98. és 99. cikk szerinti kedvezményes adómértéket alkalmaznia e termékek értékesítésére.

Az első albekezdésben foglalt esetben Írország a kérelmét az összes szükséges információval együtt a Bizottság elé terjeszti. Ha a Bizottság a kérelem beérkezésétől számított három hónapon belül nem határoz, úgy kell tekinteni, hogy Írország engedélyt kapott a javasolt kedvezményes adómérték alkalmazására.

113. cikk

Azon tagállamok, amelyek a Közösség jogszabályaival összhangban 1991. január 1-jén az előzetesen megfizetett HÉA levonásának jogával járó adómentességeket alkalmaztak, valamint a 99. cikkben rögzített minimum adómértéknél alacsonyabb adómértékeket alkalmaztak azon termékek és szolgáltatások tekintetében, amelyek nem szerepelnek a III. mellékletben, e kedvezményes adómértéket, illetve a 98. cikkben megállapított két kedvezményes adómérték egyikét alkalmazhatják az e termékek értékesítésére és e szolgáltatások nyújtására.

114. cikk

(1) Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén kötelesek voltak az 1991. január 1-jén alkalmazott általános adómértékük több mint 2 %-kal történő emelésére, a 99. cikkben rögzített minimum adómértéknél alacsonyabb kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak a III. mellékletben szereplő termék- és szolgáltatáskategóriák tekintetében.

Ezen kívül az első albekezdésben foglalt tagállamok ezen adómértékeket alkalmazhatják az éttermi szolgáltatásokra, a gyermekruházatra, a gyermekcipőre és a lakásértékesítésre vonatkozóan is.

(2) A tagállamok nem vezethetnek be az előzetesen felszámított HÉA levonásának jogával járó adómentességeket az (1) bekezdés alapján.

115. cikk

Azon tagállamok, amelyek az éttermi szolgáltatások, gyermekruházat, gyermekcipő és lakásértékesítés vonatkozásában kedvezményes adómértéket alkalmaztak 1991. január 1-jén, e termékek értékesítésére és e szolgáltatások nyújtására továbbra is alkalmazhatják azt.

116. cikk

Portugália az éttermi szolgáltatásokra vonatkozóan a 98. cikkben meghatározott két kedvezményes adómérték egyikét alkalmazhatja, feltéve, hogy ezen adómérték nem alacsonyabb, mint 12 %.

117. cikk

(1) A 115. cikk alkalmazásában, Ausztria továbbra is kedvezményes adómértéket alkalmazhat az éttermi szolgáltatásokra.

▼B

(2) Ausztria az ingatlan lakáscélú bérbeadására vonatkozóan a 98. cikkben meghatározott két kedvezményes adómérték egyikét alkalmazhatja, feltéve, hogy ezen adómérték nem alacsonyabb, mint 10 %.

118. cikk

Azon tagállamok, amelyek 1991. január 1-jén kedvezményes adómértéket alkalmaztak a III. mellékletben felsorolt szolgáltatások és termékek között nem szereplő termékekre és szolgáltatásokra, a kedvezményes adómértéket, illetve a 98. cikk szerinti két kedvezményes adómérték egyikét alkalmazhatják ezen termékekre és szolgáltatásokra, feltéve, hogy ezen adómérték nem alacsonyabb, mint 12 %.

Az első albekezdésben foglalt rendelkezést nem lehet alkalmazni a 311. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában meghatározott azon használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, amelyek a 312–325. cikkben meghatározott különbözet szerinti adózás, illetve a nyilvános árverésekre vonatkozó szabályozás szerint tartoznak a HÉA hatálya alá.

119. cikk

A 118. cikk alkalmazásában Ausztria kedvezményes adómértéket alkalmazhat a bortermelő gazdaságból származó saját termelésű bor értékesítésére, feltéve, hogy ezen adómérték nem alacsonyabb mint 12 %.

120. cikk

Görögország a görög szárazföldön alkalmazottnál legfeljebb 30 %-kal alacsonyabb adómértéket alkalmazhat Leszbosz, Kiosz, Számosz, Dodekanészosz és a Kikládok tartományokban, illetve a következő szigeteken: Thaszosz, Északi Szporádok, Szamothraké és Szkürosz.

121. cikk

Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén a vállalkozási szerződés alapján létrehozott terméket termékértékesítésként kezelték, ezen értékesítésre azt az adómértéket alkalmazhatják, amely a munka elvégzését követően a termékre vonatkozik.

Az első albekezdés alkalmazásában a „vállalkozási szerződés alapján létrehozott termék” a vállalkozó által a megbízója részére átadott ingóság, amelyet a vállalkozó a megbízó által e célból reá bízott anyagokból, illetve termékekből készített vagy állított elő és értékesített megbízójának, függetlenül attól, hogy a vállalkozó biztosította-e a felhasznált anyagok egy részét vagy sem.

122. cikk

A tagállamok kedvezményes adómértéket alkalmazhatnak az élő növények, valamint növénytermesztés egyéb termékeinek értékesítésére, beleértve a gumókat, gyökereket és hasonlókat, a vágott virágokat és a díszítő lombozatot, valamint a tűzifaként felhasznált fára.

▼B

5. FEJEZET

Átmeneti rendelkezések

123. cikk

A Cseh Köztársaság 2007. december 31-ig továbbra is legalább 5 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat az alábbi ügyletekre:

a) a háztartások és nem HÉA-alany kisvállalkozások által fűtésre és melegvíz-előállításra használt hőenergia-szolgáltatás, kivéve a hőenergia előállítására szolgáló nyersanyagok értékesítése;

b) a nem a szociálpolitika keretében biztosított lakóingatlan-építési szolgáltatások, kivéve az építőanyagokat.

124. cikk

Észtország 2007. június 30-ig továbbra is legalább 5 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat a természetes személyek, lakásszolgáltatási társaságok, lakásszövetkezetek, egyházak, gyülekezetek, valamint az állami, megyei vagy városi költségvetésből finanszírozott intézmények vagy testületek részére nyújtott hőenergia-szolgáltatásra, valamint a természetes személyek részére történő tőzeg-, brikett-, szén- és tűzifa-értékesítésre.

125. cikk

(1) Ciprus 2007. december 31-ig az előzetesen felszámított HÉA levonásának jogával fenntarthatja az adómentességet az emberi felhasználásra szánt gyógyszerekre és élelmiszerekekre, kivéve a fagylaltot, jégnyalókát, fagyasztott joghurtot, szorbetet és hasonló termékeket, valamint a sós vagy fűszerezett élelmiszereket (burgonyaszirom vagy -rúd, puffasztott vagy más hasonló, további előkészítés nélkül emberi fogyasztásra csomagolt termékek).

(2) 2007. december 31-ig, illetve amennyiben a 402. cikkben említett végleges szabályozás korábban bevezetésre kerül, ennek időpontjáig Ciprus legalább 5 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat az éttermi szolgáltatásokra.

126. cikk

Magyarország továbbra is legalább 12 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat az alábbi ügyletekre:

a) 2007. december 31-ig a szén-, brikett- és koksz-, tűzifa- és faszén-értékesítés, valamint a távhőszolgáltatás;

b) 2007. december 31-ig, illetve amennyiben a 402. cikkben említett végleges szabályozás korábban bevezetésre kerül, ennek időpontjáig az éttermi szolgáltatások és a hasonló létesítményekben történő élelmiszer-értékesítés.

127. cikk

Málta 2010. január 1-jéig az előzetesen felszámított adó levonásának jogával fenntarthatja az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek és gyógyszerek értékesítésére vonatkozó adómentességet.

▼B

128. cikk

(1) Lengyelország 2007. december 31-ig az előzetesen felszámított adó levonásának jogával fenntarthatja az adómentességet egyes könyvekre és szakfolyóiratokra.

(2) 2007. december 31-ig, illetve amennyiben a 402. cikkben említett végleges szabályozás korábban bevezetésre kerül, ennek időpontjáig Lengyelország továbbra is legalább 7 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat az éttermi szolgáltatásokra.

(3) Lengyelország 2008. április 30-ig továbbra is legalább 3 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat a III. melléklet 1. pontjában említett élelmiszerek értékesítésére.

(4) Lengyelország 2008. április 30-ig továbbra is legalább 3 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat a III. melléklet 11. pontjában említett, általában a mezőgazdasági termelés során használt termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra kivéve a gép- vagy épületfelszerelés jellegű tárgyi eszközöket.

(5) Lengyelország 2007. december 31-ig továbbra is legalább 7 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat a nem a szociálpolitika keretében nyújtott lakóingatlan-építési, -felújítási és -átalakítási szolgáltatások nyújtására – kivéve az építőanyagokat –, valamint a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett lakóépületek vagy lakóépületrészek első birtokbavétel előtti értékesítésére.

129. cikk

(1) 2007. december 31-ig, illetve amennyiben a 402. cikkben említett végleges szabályozás korábban bevezetésre kerül, ennek időpontjáig Szlovénia továbbra is legalább 8,5 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat az ételkészítésre.

(2) Szlovénia 2007. december 31-ig továbbra is legalább 5 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat a nem a szociálpolitika keretében biztosított lakóingatlan-építési, -felújítási és -karbantartási szolgáltatásokra (kivéve az építőanyagokat).

130. cikk

Szlovákia továbbra is legalább 5 %-os kedvezményes adómértéket alkalmazhat az alábbi ügyletekre:

a) 2007. december 31-ig a nem a szociálpolitika keretében biztosított lakóingatlan-építési szolgáltatások, kivéve az építőanyagokat;

b) 2008. december 31-ig az egyéni háztartások és a nem HÉA-alany kisvállalkozások által fűtésre és melegvíz-előállításra használt hőenergia-szolgáltatás, kivéve a hőenergia előállítására szolgáló nyersanyagokat.

IX. CÍM

ADÓMENTESSÉG

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

131. cikk

A 2–9. fejezetben említett adómentességeket az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az említett adómentességek helyes és egyszerű

▼B

alkalmazása, valamint az esetleges adócsalás, adókikerülés és visszaélés megelőzése céljából a tagállamok által meghatározott feltételekkel kell alkalmazni.

2. FEJEZET

Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége

132. cikk

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) az állami postai szolgáltató által nyújtott szolgáltatások, és az ezeket kiegészítő szolgáltatások és termékértékesítések, kivéve a személyszállítást és a távközlési szolgáltatásokat;

b) kórházi és orvosi gyógykezelés, valamint az ehhez szorosan kapcsolódó olyan tevékenységek, amelyeket közintézmények, illetve az ilyen közintézményekkel szociális tekintetben hasonló feltételek mellett működő intézmények, kórházak, rendelőintézetek, egészségügyi ellátási és diagnosztikai központok és egyéb hasonló jellegű hivatalosan elismert intézmények végeznek;

c) azon egészségügyi ellátások, amelyeket az érintett tagállam által meghatározott orvosi és paramedicinális hivatások gyakorlói nyújtanak;

d) emberi szerv, vér és anyatej értékesítése;

e) azon szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatásai;

f) azon szolgáltatások, amelyeket személyek olyan önálló csoportjai nyújtanak, amelyek tevékenysége adómentes vagy amely tevékenységet nem adóalanyként végzik, annak érdekében, hogy tagjaiknak az említett tevékenység gyakorlásához közvetlenül szükséges szolgáltatásokat nyújtsanak, feltéve, hogy e csoportok tagjaiktól kizárólag a közös költségek szigorúan rájuk eső részének megtérítését követelik meg, és hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását;

g) a szociális gondozással és szociális biztonsággal szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések, beleértve a szociális otthonok, közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által szociális jellegűnek elismert intézmények szolgáltatásait és termékértékesítéseit;

h) a közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által szociális jellegűnek elismert intézmények által végzett, a gyermek- és ifjúságvédelemmel szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések;

i) a gyermek- és ifjúságnevelés, az iskolai, illetve egyetemi oktatás, a továbbképzés, illetve szakmai átképzés, beleértve az ezekhez szorosan kapcsolódó szolgáltatásokat vagy termékértékesítéseket, amelyeket az ilyen céllal létrehozott közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismerten hasonló céllal létrehozott intézmények nyújtanak;

j) az iskolai vagy egyetemi oktatáshoz kapcsolódó, tanárok által adott magánórák;

k) a vallási és világnézeti intézmények tagjai által nyújtott, a b), g), h) és i) pontban megnevezett tevékenységek, valamint a lelkisegélynyújtás;

l) azon szolgáltatások és az ezekkel szorosan összefüggő termékértékesítések, amelyeket alapszabályzatuknak megfelelő tagdíj ellenében

▼B

politikai, szakszervezeti, vallási, hazafias, világnézeti elkötelezettségű, jótékonysági vagy társadalmi célokat követő, nonprofit jellegű szervezetek nyújtanak tagjaik számára azok közös érdekében, feltéve, hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását;

m) meghatározott, a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatások, amelyeket nonprofit jellegű szervezetek teljesítenek olyan személyek részére, akik sportolnak vagy edzenek;

n) egyes kulturális szolgáltatások és az ezekkel szoros összefüggésben lévő termékértékesítés, amelyeket közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismert kulturális intézmények teljesítenek;

o) a b), g), h), i), l), m) és n) pont értelmében adómentes szolgáltatást nyújtó vagy termékértékesítést végző szervezetek kizárólag saját javukra szervezett adománygyűjtési rendezvényei, feltéve, hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását;

p) a hatósági engedéllyel végzett beteg- és sérültszállítási tevékenység, a speciálisan e célra felszerelt közlekedési eszközökben;

q) a közszolgálati rádió- és televíziótestületek tevékenységei, kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit.

(2) Az (1) bekezdés o) pontjának alkalmazásában a tagállamok minden szükséges korlátozást bevezethetnek, különösen a rendezvények számának vagy az adómentes bevételek összegének korlátozását illetően.

133. cikk

A tagállamok a közintézménynek nem minősülő intézmények esetén a 132. cikk (1) bekezdésének b), g), h), i), l), m) és n) pontjában említett adómentességek megadását minden egyes esetben a következő feltételek teljesítésétől tehetik függővé:

a) az adott intézmények nem törekedhetnek rendszeres nyereség elérésére, az esetleges nyereséget nem oszthatják fel, hanem azt a nyújtott szolgáltatások fenntartására vagy javítására kell felhasználni;

b) az intézmények vezetését és igazgatását, alapvetően önkéntes alapon, olyan személyeknek kell ellátniuk, akiknek sem saját személyükben, sem közvetítő személyeken keresztül nem fűződik közvetlen vagy közvetett érdekük az érintett tevékenységek eredményéhez;

c) az intézményeknek hatósági árakat kell alkalmazniuk, illetve olyanokat, amelyek nem haladják meg a hatósági árakat, valamint az olyan tevékenységek esetében, amelyekre nincs hatósági ár, olyan árakat kell alkalmazni, amelyek alacsonyabbak a HÉA hatálya alá tartozó üzleti vállalkozások hasonló ügyleteinek árainál;

d) az adómentességek nem eredményezhetik a verseny torzulását a HÉA-adóalany üzleti vállalkozások kárára.

Azon tagállamok, amelyek a 77/388/EGK irányelv E. melléklete értelmében 1989. január 1-jén alkalmazták a HÉA-t a 132. cikk (1) bekezdésének m) és n) pontjában említett ügyletekre, az első albekezdés d) pontjában meghatározott feltételeket is alkalmazhatják, amennyiben a közintézmények által nyújtott, említett termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások mentességet élveznek.

134. cikk

A 132. cikk (1) bekezdésének b), g), h), i), l), m) és n) pontjában meghatározott adómentesség az alábbi esetekben nem vonatkozik a termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra:

▼B

a) amennyiben azok nem elengedhetetlenek az adómentes ügyletek teljesítéséhez;

b) amennyiben azok alapvető célja, hogy olyan ügyletek révén biztosítsanak kiegészítő bevételt az intézmény számára, amelyek közvetlenül versenyeznek a HÉA-adóalany üzleti vállalkozások ügyleteivel.

3. FEJEZET

Egyéb tevékenységekre nyújtott adómentesség

135. cikk

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek, beleértve az ehhez tartozó biztosítási ügynöki és képviselői szolgáltatásokat;

b) hitelnyújtás és -közvetítés, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése;

c) hitelgarancia, kezesség valamint más biztosíték és garancia közvetítése vagy átvétele, valamint a hitelgaranciának a hitelt nyújtó által történő kezelése;

d) azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek betétre, folyószámlára, fizetésre, átutalásra, követelésre, csekkre és egyéb átruházható értékpapírra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást;

e) azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek törvényes fizetőeszközként szolgáló devizára, bankjegyre és érmére vonatkoznak, az érme- és bankjegygyűjtemények, azaz a szokásosan törvényes fizetőeszközként nem használt, illetve numizmatikai értékű, aranyból, ezüstből vagy más fémből készült érmék, valamint bankjegyek kivételével;

f) azon ügyletek, beleértve a közvetítést is – kivéve a kezelést és a letéti kezelést –, amelyek részvényekre, gazdasági társaságokban vagy egyesületekben való részesedésre, kötvényekre vagy egyéb értékpapírokra vonatkoznak, az áruk feletti rendelkezési jogot megtestesítő értékpapírok, valamint a 15. cikk (2) bekezdésében említett jogok illetve értékpapírok kivételével;

g) a tagállamok által meghatározott befektetési alapok kezelése;

h) az egyes tagállamok területén belüli postai szolgáltatásra szolgáló postabélyegeknek, valamint illetékbélyegeknek és egyéb hasonló bélyegeknek a rajtuk feltüntetett értéken történő értékesítése;

i) fogadások, sorsolásos játékok és egyéb szerencsejátékok, a tagállam által megállapított feltételekre és korlátozásokra is figyelemmel;

j) épület vagy épületrész, és a hozzá tartozó telek értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említettek kivételével;

k) beépítetlen földterület értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett építési telkek kivételével;

l) az ingatlanok bérbe- és haszonbérbeadása.

(2) Az alábbi ügyletekre nem vonatkozik az (1) bekezdés l) pontjában említett adómentesség:

a) a tagállamok jogszabályaiban meghatározott szállásadás a szállodaiparban vagy hasonló ágazatokban, beleértve a nyári táborokat vagy a kempingeket;

b) közlekedési eszközök parkolására szolgáló helyek bérbeadása;

c) tartósan beépített berendezések és gépek bérbeadása;

d) széfek bérbeadása.

▼B

A tagállamok az (1) bekezdés l) pontjában említett adómentesség alkalmazási körére vonatkozóan további kivételeket írhatnak elő.

136. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) olyan termékek értékesítése, amelyeket kizárólag a 132., 135., 371., 375., 376., 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése, valamint a 380–390. cikk értelmében adómentes tevékenységekhez használtak fel, amennyiben a termékekre nem vonatkozott az adólevonás joga;

b) olyan termékek értékesítése, amelyek beszerzésére vagy felhasználására a 176. cikk értelmében nem vonatkozott az adólevonás joga.

137. cikk

(1) A tagállamok engedélyezhetik adóalanyaiknak az adózás lehetőségének választását az alábbi ügyletek esetében:

a) a 135. cikk (1) bekezdésének b)–g) pontjában említett pénzügyi ügyletek;

b) épület vagy épületrész, és a hozzá tartozó telek értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említettek kivételével;

c) beépítetlen földterület értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett építési telkek kivételével;

d) az ingatlanok bérbe- és haszonbérbeadása.

(2) A tagállamok meghatározzák az (1) bekezdésben említett választási jog gyakorlásának részletes szabályait.

A tagállamok korlátozhatják e választási jog hatályát.

4. FEJEZET

A Közösségen belüli ügyletekhez kapcsolódó adómentesség

1. szakasz

Termékértékesítésre vonatkozó adómentesség

138. cikk

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a termékértékesítést, ha a termékeket az eladó vagy a beszerző, vagy megbízásukból más személy adta fel vagy fuvarozta el az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területére, és ha a termékértékesítés megrendelője a termékek feladásának vagy elfuvarozásának indulási helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban adóalanyként eljáró személy vagy nem adóalany jogi személy.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékesítéseken kívül a tagállamok mentesítik továbbá az alábbi ügyleteket:

a) olyan új közlekedési eszközök értékesítése, amelyeket az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területére, a beszerző számára az eladó, a beszerző vagy megbízásukból más személy adott fel vagy fuvarozott el, amennyiben ezen értékesítések beszerzője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá, illetve bármely más nem adóalany;

▼B

b) olyan jövedéki termékek értékesítése, amelyeket az érintett tagállam területén kívülre, de a Közösség területére a beszerző számára az eladó, a beszerző vagy megbízásukból más személy adott fel vagy fuvarozott el, amennyiben ezen értékesítések beszerzője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, akinek a Közösségen belüli, jövedéki adó alá nem eső beszerzései a 4. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá, és amennyiben az említett termékek feladása, illetve fuvarozása a 92/12/EGK irányelv 7. cikke (4) és (5) bekezdésének vagy 16. cikkének megfelelően történik;

c) másik tagállamba történő továbbításból álló termékértékesítés, amelyre vonatkozna az (1) bekezdésben és az a) és b) pontban említett adómentesség, amennyiben az értékesített termék beszerzője egy másik adóalany lenne.

139. cikk

(1) A 138. cikk (1) bekezdésében említett adómentesség nem vonatkozik az olyan adóalanyok által végzett termékértékesítésekre, akik a kisvállalkozások számára a 282–292. cikkben meghatározott mentességben részesülnek.

Az adómentesség nem vonatkozik az olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személyek számára teljesített termékértékesítésekre sem, akiknek Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdésének értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá.

(2) A 138. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a jövedéki termékeknek olyan adóalanyok által végzett értékesítésére, akik a kisvállalkozások számára a 282–292. cikkben meghatározott mentességben részesülnek.

(3) A 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a 312–325. cikkben meghatározott különbözet szerinti adózás, illetve a nyilvános árverésekre vonatkozó szabályozás értelmében HÉA-köteles termékértékesítésekre.

A 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének c) pontjában említett adómentesség nem vonatkozik a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározott használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti HÉA-szabályozás alá tartozó használt közlekedési eszközök értékesítésére.

2. szakasz

Közösségen belüli termékbeszerzésre vonatkozó adómentesség

140. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) olyan termékek Közösségen belüli beszerzése, amelyek adóalany által történő értékesítése az érintett tagállam területén minden körülmények között adómentes;

b) olyan termékek Közösségen belüli beszerzése, amelyek importja a 143. cikk a), b) és c), valamint e)–l) pontjában foglalt rendelkezések értelmében minden körülmények között adómentes;

c) olyan Közösségen belüli termékbeszerzés, amely esetében a termékek beszerzője a 170. és 171. cikk értelmében minden körülmények között jogosult a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezéseknek megfelelően fizetendő HÉA teljes visszatérítésére.

▼B

141. cikk

Minden tagállam egyedi intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy a területükön végzett, Közösségen belüli termékbeszerzésre – a 40. cikknek megfelelően – a következő feltételek teljesülése esetén ne számítson fel HÉA-t:

a) a termékeket olyan adóalany szerzi be, aki nem telepedett le az érintett tagállamban, de egy másik tagállamban HÉA-azonosítóval rendelkezik;

b) a termékbeszerzés célja a termékeknek az a) pontban említett adóalany által, ugyanazon tagállamon belül végzett későbbi értékesítése;

c) az a) pontban említett adóalany által ilyen módon beszerzett termékeket közvetlenül egy attól eltérő tagállamból adják fel, illetve fuvarozzák el, mint amelyikben az adóalany HÉA-azonosítóval rendelkezik, és a termékek megrendelője az a személy, aki részére az adóalany a későbbi értékesítést teljesíti;

d) a későbbi értékesítés megrendelője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, aki az érintett tagállamban rendelkezik HÉA-azonosítóval;

e) a 197. cikknek megfelelően a d) pontban említett megrendelő minősült adófizetésre kötelezettnek az olyan adóalany által végzett értékesítés után, aki nem abban a tagállamban telepedett le, amelyben az adót meg kell fizetni.

3. szakasz

Egyes árufuvarozási szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség

142. cikk

A tagállamok mentesítik az Azori-szigetek és Madeira autonóm területeket alkotó szigetekre érkező, vagy onnan induló, valamint az említett szigetek közötti, Közösségen belüli árufuvarozási szolgáltatásokat.

5. FEJEZET

Adómentességek import esetén

143. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) olyan termékek végleges importja, amelyeknek az érintett tagállam területén az adóalanyok által történő értékesítése minden körülmények között adómentes;

▼B

b) a 69/169/EGK ([1]), a 83/181/EGK ([2]) és a 2006/79/EK ([3]) tanácsi irányelvben meghatározott termékek végleges importja;

c) a Közösség vámterületéhez tartozó harmadik területről érkező, szabad forgalomban levő termékek végleges importja, amelyek a b) pontban említett adómentességre jogosultak lennének amennyiben azokat a 30. cikk első albekezdése értelmében hoznák be;

d) harmadik területről vagy harmadik országból feladott vagy fuvarozott termékeknek olyan tagállamba történő importja, amely eltér a feladás vagy a fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamtól, abban az esetben, ha a 201. cikk szerint adófizetésre kötelezett, kijelölt vagy elismert importőr által végzett termékértékesítés a 138. cikknek megfelelően adómentes;

e) az exportáló személy által a termékek változatlan állapotban történő újbóli importja, amennyiben erre vámmentesség vonatkozik;

f) a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében végzett termékimport, amennyiben arra vámmentesség vonatkozik;

g) a fogadó tagállam hatóságai által elismert nemzetközi szervezetek, valamint e szervezetek tagjai által végzett termékimport, a szervezeteket létrehozó nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel;

h) az Észak-atlanti Szerződést aláíró tagállamokba irányuló, a Szerződést aláíró más államok fegyveres erői által végzett termékimport, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;

i) a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, 1960. augusztus 16-i szerződés értelmében az Egyesült Királyságnak a Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erői által végzett termékimport, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására;

j) a fogás tengeri halászati vállalatok által történő behozatala a kikötőbe, feldolgozatlanul vagy értékesítési célból tartósítva, de még az értékesítést megelőzően;

k) arany központi bankok által történő importja;

l) gáz importja földgázelosztó-rendszeren keresztül, illetve villamosenergia-behozatal.

144. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a termékimporthoz kapcsolódó olyan szolgáltatások nyújtását, amelyek értéke a 86. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében az adóalap részét képezi.

([1]) A Tanács 1969. május 28-i 69/169/EGK irányelve a nemzetközi utazás során alkalmazott import forgalmi és jövedéki adó alól nyújtott mentességre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedés által megállapított rendelkezések összehangolásáról (HL L 133., 1969.6.4., 6. o.). A legutóbb a 2005/93/EK irányelvvel (HL L 346., 2005.12.29., 16. o.) módosított irányelv.

([2]) A Tanács 1983. március 28-i irányelve a 77/388/EGK irányelv 14. cikk (1) bekezdése d) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról (HL L 105., 1983.4.23., 38. o.). A legutóbb az 1995-ös csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

([3]) A Tanács 2006. október 5-i 2006/79/EK irányelve a harmadik országokból származó nem kereskedelmi jellegű kis áruszállítmányok behozatalának adómentességéről (kodifikált szöveg) (HL L 286., 2006.10.17., 15. o.).

▼B

145. cikk

(1) A Bizottság szükség esetén – a lehető legrövidebb időn belül – javaslatokat nyújt be a Tanácsnak annak érdekében, hogy pontosítsa a 143. és a 144. cikkben meghatározott adómentességek alkalmazási körét, valamint azok végrehajtásának részletes szabályait.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok továbbra is alkalmazhatják hatályos nemzeti rendelkezéseiket.

A tagállamok módosíthatják nemzeti rendelkezéseiket annak érdekében, hogy csökkentsék a verseny torzulását, és különösen annak érdekében, hogy elkerüljék a nem adóztatást, illetve a kettős adóztatást a Közösségen belül.

A tagállamok az adómentesség biztosítása céljából az általuk legalkalmasabbnak ítélt igazgatási eljárásokat alkalmazhatják.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot azon hatályos nemzeti rendelkezéseikről, amelyekről még nem küldtek értesítést, valamint a (2) bekezdés értelmében elfogadott nemzeti rendelkezéseikről, mindezekről a Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot.

6. FEJEZET

Export adómentességek

146. cikk

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) az eladó által vagy nevében a Közösségen kívülre feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése;

b) nem az érintett tagállam területén letelepedett megrendelő által vagy nevében a Közösségen kívülre feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése, kivéve a kirándulóhajók és turista-repülőgépek, valamint az egyéb, magánhasználatra szánt közlekedési eszközök felszerelésére és ellátására szolgáló termékeket, amennyiben ezeket a megrendelő maga fuvarozta el;

c) termékek olyan elismert szervezetek számára történő értékesítése, amelyek a Közösség területén kívül végzett humanitárius, jótékonysági vagy oktatói tevékenységük keretében azokat a Közösség területéről kiviszik;

d) az olyan ingóságokon végzett munkából álló szolgáltatások, amely ingóságokat az ilyen munkának a Közösségben történő elvégzése céljából szereztek be vagy importáltak, és amelyeket a szolgáltatást nyújtó személy vagy a nem az érintett tagállam területén letelepedett megrendelő, illetve azok nevében eljáró személy adott fel vagy fuvarozott el a Közösség területén kívülre;

e) szolgáltatásnyújtás – beleértve a fuvarozást és a kiegészítő ügyleteket is, de a 132. és 135. cikk értelmében adómentes szolgáltatások kivételével – amennyiben az közvetlenül kapcsolódik a 61. cikkben, illetve a 157. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezések hatálya alá tartozó termékek exportjához vagy importjához.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott adómentesség HÉA-visszatérítés útján is biztosítható.

147. cikk

(1) Amennyiben a 146. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett értékesítés az utasok személyi poggyászában szállítható termékekre

▼B

vonatkozik, az adómentességet csak a következő feltételek teljesülése mellett lehet alkalmazni:

a) az utas a Közösségben nem telepedett le;

b) a termékeket az értékesítés hónapját követő három hónapon belül a Közösségen kívülre kiviszik;

c) az értékesítés összértéke – beleértve a HÉA összegét is – meghaladja a 175 EUR-t, illetve ennek az október első munkanapján érvényes átváltási árfolyam szerinti, nemzeti valutában kifejezett ellenértékét, amelyet évente egyszer kell megállapítani, és a következő év január 1-jétől kezdődően kell alkalmazni.

Mindazonáltal a tagállamok mentesíthetik az első albekezdés c) pontjában említett összegnél alacsonyabb összértékű értékesítéseket.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában „a Közösségben nem letelepedett utas” az az utas, akinek állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye nem a Közösségben található. Ebben az esetben „állandó lakóhely vagy szokásos tartózkodási hely” az a hely, amely az útlevélben, a személyi igazolványban, vagy bármilyen más olyan okmányban szerepel, amelyet személyazonosság igazolására érvényesként ismer el az a tagállam, amelynek területén az értékesítés történik.

A kivitelt a számlával vagy más igazoló okmánnyal kell bizonyítani, amelyet a termékeket a Közösségből kiléptető vámhivatal lebélyegzett.

Minden tagállam eljuttatja a Bizottsághoz azoknak a bélyegzőknek a mintapéldányait, amelyeket a második albekezdésben említett igazolás céljára alkalmaz. A Bizottság továbbítja ezt az információt a többi tagállam adóhatóságához.

7. FEJEZET

A nemzetközi árufuvrozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó adómentesség

148. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a nyílt tengeren közlekedő és fizető utasokat szállító, illetve kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenységet folytató hajók ellátására szolgáló termékek értékesítése, valamint a tengeri mentést és segítségnyújtást biztosító és a part menti halászatot végző hajók ellátására szolgáló termékek értékesítése, kivéve, ez utóbbiak esetében, a fedélzeti ellátást;

b) a 8906 10 00 kombinált nómenklatúra-szám (KN-kódszám) alá tartozó olyan hadihajók ellátására szolgáló termékek értékesítése, amelyek területükről a tagállamon kívül található kikötőkbe vagy horgonyzóhelyekre hajóznak;

c) az a) pontban említett tengerjáró hajók értékesítése, átépítése, javítása, karbantartása, haszonbérbe adása és bérbeadása, valamint az e hajókba beépített vagy üzemeltetésükhöz használt felszerelések – beleértve a halászati felszereléseket – értékesítése, bérbeadása, javítása és karbantartása;

d) az a) pontban meghatározott hajók és rakományaik közvetlen szükségleteit kielégítő, a c) pontban említettektől eltérő egyéb szolgáltatások nyújtása;

e) az elsődlegesen fizető nemzetközi forgalmat lebonyolító légiforgalmi vállalatok által használt repülőgépek ellátásához szükséges termékek értékesítése;

f) az e) pontban meghatározott repülőgépek értékesítése, átépítése, javítása, karbantartása, haszonbérbe adása és bérbeadása, valamint az

▼B

e repülőgépekbe beépített vagy üzemeltetésükhöz használt termékek értékesítése, bérbeadása, javítása és karbantartása;

g) az e) pontban meghatározott repülőgépek és rakományaik közvetlen szükségleteit kielégítő, az f) pontban említettektől eltérő egyéb szolgáltatások nyújtása.

149. cikk

Portugália nemzetközi fuvarozásként és személyszállításként kezelheti az Azori-szigetek és Madeira autonóm területet alkotó szigetek közötti, valamint az e szigetek és a kontinens közötti tengeri és légi árufuvarozást és személyszállítást.

150. cikk

(1) A Bizottság szükség esetén – a lehető legrövidebb időn belül – javaslatokat nyújt be a Tanácsnak annak érdekében, hogy pontosítsa a 148. cikkben meghatározott adómentességek alkalmazási körét, valamint azok végrehajtásának részletes szabályait.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok korlátozhatják a 148. cikk a) és b) pontjában meghatározott adómentesség terjedelmét

8. FEJEZET

Egyes, exportnak minősülő ügyletekre vonatkozó adómentesség

151. cikk

(1) A tagállamok mentesítik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

b) a fogadó tagállam hatóságai által elismert nemzetközi szervezetek, valamint e szervezetek tagjai számára végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, az e szervezeteket létrehozó nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel;

c) az Észak-atlanti Szerződést aláíró tagállamokban, a Szerződést aláíró más államok fegyveres erői számára végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;

d) más tagállamba irányuló termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, amelyet az Észak-atlanti Szerződést aláíró, de a rendeltetési tagállamtól eltérő bármilyen más állam fegyveres erői számára végeztek, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;

e) a Ciprusi Köztársaság létesítéséről szóló, 1960. augusztus 16-i szerződés értelmében az Egyesült Királyságnak a Ciprus szigetén állomásozó fegyveres erői számára végzett termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, az említett fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint étkezdéik vagy kantinjaik ellátására.

Az első albekezdésben megállapított adómentességeket az egységes adószabályozás elfogadásáig a fogadó tagállam által meghatározott korlátozásokkal kell alkalmazni.

▼B

(2) Azokban az esetekben, amikor a termékeket nem adják fel és nem fuvarozták el abból a tagállamból, amelyben a termékértékesítésre sor kerül, valamint a szolgáltatások esetében, az adómentesség HÉA-visszatérítés útján is biztosítható.

152. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól az aranynak a központi bankok számára történő értékesítését.

9. FEJEZET

Közvetítők által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó adómentesség

153. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a mások nevében és javára eljáró közvetítők által nyújtott szolgáltatásokat, amennyiben az említett közvetítő a 6., 7. és 8. fejezetben meghatározott, illetve a Közösségen kívül végzett ügyletekben működik közre.

Az első albekezdésben meghatározott adómentesség nem vonatkozik azokra az utazási irodákra, amelyek az utas nevében és javára más tagállamokban végzett szolgáltatásokat nyújtanak.

10. FEJEZET

A nemzetközi termékforgalomhoz kapcsolódó ügyletekre vonatkozó adómentességek

1. szakasz

Vámraktárak, vámraktártól eltérő raktárak és hasonló szabályozások

154. cikk

E szakasz alkalmazásában „vámraktártól eltérő raktárak” a jövedéki termékek esetében a 92/12/EGK irányelv 4. cikkének b) pontjában adóraktárként meghatározott helyek, a nem jövedéki termékek esetében pedig a tagállamok által ilyenként meghatározott helyek.

155. cikk

A tagállamok az egyéb közösségi adózási rendelkezések sérelme nélkül, és a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően különös intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy mentesítsék az adó alól az ebben a szakaszban meghatározott ügyleteket vagy azok közül egyes ügyleteket, feltéve, hogy azok nem végső felhasználásra vagy fogyasztásra szolgálnak, továbbá, hogy az ebben a szakaszban meghatározott eljárások alóli kivonáskor esedékes HÉA összege megfelel annak az adóösszegnek, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a tagállamok a területükön minden ügyletet megadóztattak volna.

156. cikk

(1) A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő ügyleteket:

a) vám elé állított és adott esetben ideiglenes raktározás alatt álló termékek értékesítése;

▼B

b) vámszabad területre vagy vámraktárban történő termékértékesítés;

c) vámraktározási eljárás vagy aktív feldolgozási eljárás alá vonandó termékek értékesítése

d) a felségvizeken található fúró- vagy kitermelő-platformokba történő beépítésre szánt termékek értékesítése, az említett platformok építése, javítása, karbantartása, átalakítása vagy felszerelése céljából, illetve a fúró- vagy kitermelő-platformnak a szárazfölddel való összekötése céljából;

e) a felségvizeken található fúró- vagy kitermelő-platformok ellátására szánt termékek értékesítése.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyek meghatározásában a hatályos közösségi vámrendelkezéseket kell alkalmazni.

157. cikk

(1) A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárás alá vonandó termékek importja;

b) a tagállam területén a vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárás alá vonandó termékek értékesítése.

(2) A tagállamok nem rendelkezhetnek vámraktározás eljárástól eltérő raktározási eljárásról jövedéki termékektől eltérő termékek esetében, amennyiben e termékeket kiskereskedelmi szinten kívánják értékesíteni.

158. cikk

(1) A 157. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezésektől eltérve a tagállamok vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárásról rendelkezhetnek az alábbi esetekben:

a) amennyiben a termékeket vámmentes üzletekben, légi járatokon vagy tengeri átkeléssel harmadik területre vagy harmadik országba tartó utasok számára, személyi poggyászukban való kivitel céljából értékesítik, és e termékek értékesítése a 146. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében vámmentes;

b) amennyiben a termékeket olyan adóalanyoknak szánták, akik légi járatokon vagy tengeri átkeléskor a repülőgép vagy hajó utasait látják el, és az érkezés helye a Közösségen kívül van;

c) amennyiben a termékeket olyan adóalanyoknak szánták, akik a 151. cikk értelmében HÉA-mentes értékesítést végeznek.

(2) Amennyiben a tagállamok élnek az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott adómentességi lehetőséggel, akkor megtesznek minden szükséges intézkedést ezen adómentesség helyes és egyszerű alkalmazására, valamint az esetleges adócsalás, adókikerülés és visszaélés megelőzésére.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában „vámmentes üzlet” minden olyan intézmény, amely repülőtér vagy kikötő területén található, és megfelel az illetékes hatóságok által meghatározott követelményeknek.

159. cikk

A tagállamok mentesíthetik az adó alól a 156. cikkben, a 157. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 158. cikkben említett termékértékesítésekhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtásokat.

▼B

160. cikk

(1) A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő ügyleteket:

a) a 156. cikk (1) bekezdésében említett helyeken végzett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, amennyiben területükön továbbra is fennáll az ugyanabban a bekezdésben meghatározott valamelyik helyzet;

b) a 157. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 158. cikkben említett helyeken végzett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, amennyiben területükön továbbra is fennáll az említett cikkek (1) bekezdésének b) pontjában, illetve (1) bekezdésében meghatározott valamelyik helyzet.

(2) Amennyiben a vámraktárban lebonyolított ügyletek esetében a tagállamok élnek az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott választási lehetőséggel, megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan vámraktározási eljárástól eltérő raktározási eljárásról rendelkezzenek, amely lehetővé teszi az (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezések alkalmazását ugyanazokra az ügyletekre, amelyeket az V. mellékletben felsorolt termékekkel, vámraktártól eltérő raktárban végeznek.

161. cikk

A tagállamok mentesíthetik az adó alól a következő termékértékesítéseket, valamint az azokhoz kapcsolódó szolgáltatásnyújtásokat:

a) a 30. cikk első albekezdésében említett termékértékesítések, amelyekre továbbra is fennáll a teljes importvám-mentességet biztosító ideiglenes behozatali szabályozás, vagy a külső árutovábbítási eljárás;

b) a 30. cikk második albekezdésében említett termékértékesítések, amelyekre továbbra is érvényes a 276. cikkben említett, közösségi belső árutovábbítási eljárás.

162. cikk

Amennyiben a tagállamok élnek az ebben a szakaszban meghatározott választási lehetőséggel, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az olyan termékek Közösségen belüli beszerzéseire, amelyeket a 156. cikkben, a 157. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 158. cikkben foglalt valamelyik eljárás hatálya alá kívánnak vonni, ugyanazok a rendelkezések vonatkozzanak, mint a tagállam területén azonos feltételekkel végzett termékértékesítésekre.

163. cikk

Ha a termékek kikerülnek az ebben a szakaszban említett eljárások hatálya alól, és ez a 61. cikk értelmében importot valósít meg, akkor az import szerinti tagállam meghozza a kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges intézkedéseket.

▼B

2. szakasz

Export célú és a tagállamok közötti kereskedelem keretében adómentes ügyletek

164. cikk

(1) A tagállamok a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően az adóalany által a megelőző tizenkét hónap folyamán teljesített export összegének határáig mentesíthetik az adó alól az adóalany által vagy számára végzett alábbi ügyleteket:

a) az adóalany által végzett, Közösségen belüli termékbeszerzés, valamint az adóalany részére történő termékimport és -értékesítés, amelyek célja a termékek – változatlan állapotban vagy feldolgozás után – a Közösségen kívülre történő exportja;

b) az érintett adóalany export tevékenységéhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtás.

(2) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdésben meghatározott mentesség lehetőségével, akkor a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően, mentesítik az adóalany által a 138. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően végzett ügyleteket is, a megelőző tizenkét hónap folyamán azonos feltételekkel lebonyolított ügyletek összegének határáig.

165. cikk

A tagállamok közös határértéket állapíthatnak meg a 164. cikk értelmében nyújtott adómentességek összegére.

3. szakasz

Az 1. és 2. szakaszra vonatkozó közös rendelkezés

166. cikk

A Bizottság szükség esetén – a lehető legrövidebb időn belül – a HÉA 1. és 2. szakaszban meghatározott ügyletekre való alkalmazásának közös részletes szabályairól szóló javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

X. CÍM

ADÓLEVONÁS

1. FEJEZET

Az adólevonási jog keletkezése és hatálya

167. cikk

Az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik.

168. cikk

Az adóalany, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat az adóköteles tevékenységének folytatása szerinti tagállamban adóköteles tevékenysé-

▼B

géhez használja fel, jogosult az általa fizetendő adó összegéből levonni a következő összegeket:

a) a részére más adóalany által teljesített vagy teljesítendő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás után az ebben a tagállamban fizetendő vagy megfizetett HÉA-t;

b) a 18. cikk a) pontja és 27. cikk értelmében termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő tevékenység után fizetendő HÉA-t;

c) a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjával összhangban a Közösségen belüli termékbeszerzés után fizetendő HÉA-t;

d) a 21. és 22. cikkel összhangban Közösségen belüli beszerzésnek minősülő tevékenység után fizetendő HÉA-t;

e) az ebbe a tagállamba importált termékek után fizetendő vagy megfizetett HÉA-t.

169. cikk

A 168. cikkben említett adólevonáson kívül az adóalany jogosult az ezen cikkben említett HÉA levonására, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat a következő tevékenységek céljára használja fel:

a) a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az adó esedékességének vagy megfizetésének helye szerinti tagállamon kívül végzett tevékenységekkel összefüggő ügyletek, amely tevékenységek után adólevonásra volna jogosult, ha az érintett tagállamban végezte volna azokat;

b) a 138. vagy 142. cikk, a 144. cikk, a 146–149. cikk, a 151., 152., 153. vagy 156. cikk, a 157. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 158–161. cikk vagy a 164. cikk értelmében adómentes ügyletek;

c) a 135. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontja értelmében adómentes ügyletek, ha a megrendelő a Közösség területén kívül telepedett le, vagy ha ez az ügylet közvetlenül a Közösségen kívüli országba történő termékexportjával kapcsolatos.

170. cikk

A 79/1072/EGK tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke, a 86/560/EGK tanácsi irányelv ([2]), valamint ezen irányelv 171. cikke értelmében minden adóalanynak, aki nem abban a tagállamban letelepedett személy, mint amelyben HÉA hatálya alá tartozó terméket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe vagy termékimportot teljesít, joga van ezen adó visszatérítéséhez, amennyiben a termékeket és a szolgáltatásokat a következőkre használják:

a) a 169. cikkben meghatározott ügyletek;

b) azon ügyletek, amelyek esetében az adófizetésre kötelezett személy a terméket beszerző vagy a szolgáltatást megrendelő a 194., 195., 196., 197. vagy a 199. cikknek megfelelően.

([1]) A Tanács1979. december 6-i 79/1072/EGK nyolcadik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályai (HL L 331., 1979.12.27., 11. o.). A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

([2]) A Tanács 1986. november 17-i 86/560/EGK tizenharmadik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a hozzáadottérték-adónak az ország területén nem honos adóalanyok részére történő visszatérítésének szabályai (HL L 326., 1986.11.21., 40. o.).

▼B

171. cikk

(1) Azon adóalany részére, aki nem telepedett le abban a tagállamban, ahol a HÉA hatálya alá tartozó termékeket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe vagy termékimportot folytat, de letelepedett egy másik tagállamban, a HÉA-visszatérítés a 79/1072/EGK irányelvben megállapított részletes végrehajtási szabályoknak megfelelően történik.

A 79/1072/EGK irányelv alkalmazásában az annak az irányelvnek az 1. cikkében említett adóalanyokat szintén le nem telepedett adóalanyoknak kell tekinteni azon tagállamban, amelyben HÉA-hatálya alá tartozó terméket szereznek be, szolgáltatást vesznek igénybe vagy termékimportot teljesítenek, ha az érintett tagállamban csak olyan HÉA-köteles termékértékesítést illetve szolgáltatásnyújtást teljesítenek, amely esetében a termék beszerzőjét, szolgáltatás igénybevevőjét tekintik adófizetésére kötelezett személynek a 194-197. és a 199. cikknek megfelelően.

(2) A Közösség területén le nem telepedett adóalanyok részére a HÉA-visszatérítés a 86/560/EGK irányelvben megállapított részletes végrehajtási szabályoknak megfelelően történik.

A 86/560/EGK irányelv alkalmazásában szintén a Közösségben le nem telepedett adóalanyoknak kell tekinteni az említett irányelv 1. cikkében említett adóalanyokat, ha a HÉA-hatálya alá tartozó termékbeszerzés, szolgáltatásigénybevétel vagy termékimport folytatása szerinti tagállamban csak olyan termékértékesítést illetve szolgáltatásnyújtást teljesítenek, amelyek esetében a terméket beszerzőt vagy a szolgáltatást igénybevevőt tekintik adófizetésre kötelezett személynek a 194-197. és a 199. cikknek megfelelően.

(3) A 79/1072/EGK és a 86/560/EGK irányelv nem vonatkozik azokra a termékértékesítésekre, amelyek a 138. cikk értelmében adómentességet élveznek, vagy élvezhetnek, ha az értékesített termékeket a beszerző vagy a beszerző képviseletében eljáró személy adja fel vagy fuvarozza el.

172. cikk

(1) Minden olyan személy, aki a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételekkel eseti jelleggel új közlekedési eszközt értékesít, és ennek következtében adóalanynak minősül, jogosult levonni a vételárban foglalt, illetve az érintett közlekedési eszköz importja vagy Közösségen belüli beszerzése után megfizetett HÉA-t legfeljebb azon összeg erejéig, amely adóösszeg fizetésére kötelezett lenne, ha az értékesítés nem lenne adómentes.

Az adólevonási jog kizárólag az új közlekedési eszköz értékesítésének időpontjában keletkezik, és kizárólag akkor gyakorolható.

(2) Az (1) bekezdés végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

2. FEJEZET

Arányos levonás

173. cikk

(1) Amennyiben az adóalany egyidejűleg használ fel termékeket és szolgáltatásokat olyan ügyletekhez, amelyek esetében a 168., 169. és 170. cikk értelmében adólevonási jog illeti meg, valamint olyan ügyletekhez, amelyekre vonatkozóan nincs adólevonási joga, akkor az előzetesen felszámított HÉA összege kizárólag olyan mértékben vonható le, amilyen mértékben az az először említett ügyletekhez köthető.

▼B

A levonási hányadot a 174. és 175. cikknek megfelelően az adóalany által lebonyolított összes ügyletre kell meghatározni.

(2) A tagállamok a következő intézkedéseket hozhatják:

a) engedélyezhetik az adóalanynak, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön levonási hányadot alkalmazzon, ha minden ilyen részterületről külön nyilvántartást vezet;

b) kötelezhetik az adóalanyt, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön levonási hányadot alkalmazzon, és hogy valamennyi ilyen részterületről külön nyilvántartást vezessen;

c) engedélyezhetik vagy kötelezővé tehetik, hogy az adóalany az adólevonást a termékek vagy szolgáltatások összességére vagy egy részére alkalmazza;

d) engedélyezhetik vagy kötelezővé tehetik, hogy az adóalany az adólevonást az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított szabállyal összhangban az ott megnevezett ügyletek valamennyi céljára felhasznált termékre és szolgáltatásra alkalmazza;

e) amennyiben az adóalany által le nem vonható HÉA jelentéktelen összegű, engedélyezhetik annak figyelmen kívül hagyását.

174. cikk

(1) A levonási hányad a következő összegekből álló törttel számítható ki:

a) a számlálóban a 168. és 169. cikk értelmében adólevonásra jogosító tevékenységből származó éves árbevétel HÉA nélküli teljes összege szerepel;

b) a nevezőben pedig mind a számlálóban szereplő, mind az adólevonásra nem jogosító tevékenységből származó éves árbevétel HÉA nélküli teljes összege szerepel.

A tagállamok figyelembe vehetik a nevezőben mindazon támogatások összegét is, amelyek közvetlenül nem befolyásolják a 73. cikkben említett termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások árát.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a levonási hányad kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni az alábbi összegeket:

a) az adóalany saját üzleti céljaira használt tágyi eszközök értékesítéséből származó árbevétel összege;

b) a kiegészítő jellegű ingatlan- és pénzügyi ügyletekből származó árbevétel összege;

c) a 135. cikk (1) bekezdésének b)–g) pontjában meghatározott ügyletekhez kapcsolódó árbevétel összege, amennyiben kiegészítő jellegű ügyletekről van szó.

(3) Ha a tagállamok élnek a 191. cikkben említett lehetőséggel, azaz nem írnak elő korrekciót a tárgyi eszközök tekintetében, akkor a levonási hányad kiszámításakor figyelembe lehet venni a tárgyi eszközök értékesítéséből származó bevételt.

175. cikk

(1) A levonási hányadot éves szinten százalékban kell megállapítani, és azt egész százalékegységre kell felkerekíteni.

(2) Az egy évre vonatkozó, ideiglenesen érvényes levonási hányad az előző évi ügyletek alapján kiszámított levonási hányad lesz. Ilyen hivatkozási alapul szolgáló ügylet hiányában vagy annak jelentéktelen mértéke esetén a levonási hányadot az adóhatóság ellenőrzése mellett ideiglenesen az adóalany becsüli meg a várható előrejelzések szerint.

▼B

A tagállamok azonban továbbra is alkalmazhatják vagy az 1979. január 1-jén, vagy – a Közösséghez az említett időpontot követően csatlakozó tagállamok esetében – a csatlakozás időpontjában hatályos szabályozásukat.

(3) Az ideiglenes levonási hányad alapján alkalmazott adólevonást korrigálni kell, amikor a következő évben a végleges levonási hányadot megállapítják.

3. FEJEZET

Az adólevonási jog korlátozása

176. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag megállapítja, hogy milyen kiadások nem jogosítanak a HÉA levonására. Semmiképpen nem lehet adólevonást alkalmazni az üzleti tevékenységhez szorosan nem kapcsolódó kiadások esetén, mint a luxuskiadások, szórakozási célú kiadások és reprezentációs költségek.

Az első albekezdésben említett rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok fenntarthatnak minden olyan korlátozást, amelyet az 1979. január 1-jén, vagy – a Közösséghez az említett időpontot követően csatlakozó tagállamok esetében – a csatlakozás időpontjában hatályos nemzeti jogszabályaik előírnak.

177. cikk

A HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően, konjunkturális okokból a tagállamok részben vagy egészben kizárhatják az adólevonás köréből a tárgyi eszközök vagy más termékek egy részét vagy egészét.

A tagállamok az azonos versenyfeltételek biztosítása érdekében az adólevonásból való kizárás helyett azokat a termékeket, amelyeket az adóalany maga állított elő, vagy amelyeket a Közösségen belül szerzett be, illetve importált, úgy is megadóztathatják, hogy az adó ne haladja meg azt a HÉA-összeget, amelyet hasonló termékek beszerzése esetén kellene megfizetni.

4. FEJEZET

Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai

178. cikk

Az adóalanynak adólevonási joga gyakorlásához az alábbi feltételeket kell teljesítenie:

a) a 168. cikk a) pontjában említett, termékértékesítéshez vagy szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó adólevonáshoz a 220–236., valamint a 238., 239. és 240. cikknek megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie;

b) a 168. cikk b) pontjában említett, termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülő tevékenységhez kapcsolódó adólevonáshoz az egyes tagállamok által előírt alaki követelményeknek kell megfelelnie;

c) a 168. cikk c) pontjában említett, Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonáshoz minden olyan adatot szerepeltetnie kell a 250. cikkben előírt HÉA-bevallásban, amely a Közösségen belüli beszerzéseket terhelő HÉA összegének megállapításához szükséges, és rendelkeznie kell a 220–236. cikknek megfelelően kiállított számlával;

▼B

d) a 168. cikk d) pontjában említett, a Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősülő ügyletekhez kapcsolódó adólevonáshoz az egyes tagállamok által előírt alaki követelményeknek kell megfelelnie;

e) a 168. cikk e) pontjában említett, a termékimporthoz kapcsolódó adólevonáshoz olyan import okmánnyal kell rendelkeznie, amely őt megrendelőként vagy importőrként tünteti fel, és amelyen szerepel a fizetendő HÉA összege, vagy azok az adatok, amely alapján ezt az összeget ki lehet számítani;

f) amennyiben a 194–197. cikk és a 199. cikk értelmében termék beszerzőjeként vagy szolgáltatás igénybevevőjeként adófizetésre kötelezett, az egyes tagállamok által előírt alaki követelményeknek kell megfelelnie.

179. cikk

Az adó levonását az adóalany összesítve végzi, úgy, hogy az adott adómegállapítási időszakban fizetendő összes adó összegéből levonja azt a HÉA-összeget, amelyre nézve ugyanazon időszak alatt keletkezett adólevonási joga, amelyet a 178. cikk értelmében gyakorol.

A tagállamok azonban megkövetelhetik, hogy a 12. cikkben említett eseti ügyleteket lebonyolító adóalanyok adólevonási jogukat csak az értékesítés időpontjában gyakorolják.

180. cikk

A tagállamok engedélyezhetik az adóalany számára, hogy – amennyiben ez nem történt meg – később éljen a 178. és 179. cikk szerinti adólevonási jogával

181. cikk

A tagállamok abban az esetben is engedélyezhetnek az adóalanynak a 168. cikk c) pontjában említett, Közösségen belüli termékbeszerzéshez kapcsolódó adólevonást, ha az nem rendelkezik a 220–236. cikknek megfelelően kiállított számlával.

182. cikk

A 180. és 181. cikk alkalmazására vonatkozó feltételeket és részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

183. cikk

Amennyiben a levonások összege meghaladja az adómegállapítási időszakban fizetendő HÉA összegét, a tagállamok engedélyezhetik a különbözet következő időszakra történő átvitelét vagy az általuk meghatározott szabályok szerinti visszatérítését.

Az egyes tagállamok azonban úgy is rendelkezhetnek, hogy a csekély összegű különbözetet sem átvinni, sem visszatéríteni nem lehet.

▼B

5. FEJEZET

Az adólevonások korrekciója

184. cikk

Az eredeti adólevonást korrigálni kell, ha az több vagy kevesebb, mint amelyre az adóalany jogosult volt.

185. cikk

(1) Korrekcióra különösen akkor kerül sor, ha az adólevonás összegének meghatározásakor figyelembe vett tényezők a HÉA-bevallás benyújtása után módosultak, többek között meghiúsult beszerzések vagy kapott árengedmények esetén.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve nem kerülhet sor korrekcióra részben vagy egészben kifizetetlen ügyletek esetében, a termék megfelelően bizonyított vagy igazolt megsemmisülése, elvesztése vagy ellopása esetében, valamint a 16. cikkben említett kis értékű ajándékok és minták céljára felhasznált termék esetében.

Részben vagy egészben kifizetetlen ügyletek és lopás esetében azonban a tagállamok megkövetelhetik a korrekciót.

186. cikk

A 184. és 185. cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat a tagállamok állapítják meg.

187. cikk

(1) A tárgyi eszközök esetében a korrekció ötéves időtartamot ölel fel, beleértve azt az évet is, amelyben a termékeket beszerezték vagy előállították.

A tagállamok a korrekciót azonban a termékek első használatbavételével kezdődő, öt teljes évből álló időszakra is alapozhatják.

A tárgyi eszközként beszerzett ingatlanok esetében a korrekció számításának alapjául szolgáló időszakot legfeljebb húsz évre lehet kiterjeszteni.

(2) Az éves korrekció a tárgyi eszközöket terhelő HÉA-nak csak egyötöd részére, illetve kiterjesztett korrekciós időszak esetén a megfelelő hányadára vonatkozik.

Az első albekezdésben említett korrekciót az adólevonási jog következő években bekövetkező, ahhoz az évhez viszonyított változásainak figyelembevételével kell elvégezni, amelyben a terméket beszerezték, előállították vagy adott esetben első alkalommal használatba vették.

188. cikk

(1) A korrekciós időszak alatt történő értékesítés esetén a tárgyi eszközöket úgy kell tekinteni, mintha azokat a korrekciós időszak lejártáig továbbra is az adóalany gazdasági tevékenységéhez használták volna fel.

▼B

A gazdasági tevékenységet teljes mértékben adókötelesnek kell tekinteni, ha az említett tárgyi eszközök értékesítése adóköteles.

A gazdasági tevékenységet teljes mértékben adómentesnek kell tekinteni, ha az említett tárgyi eszközök értékesítése adómentes.

(2) Az (1) bekezdésben említett korrekciót az egész fennmaradó korrekciós időszakra vonatkoztatva egyszerre kell elvégezni. Ha azonban a tárgyi eszközök értékesítése adómentes, a tagállamok eltekinthetnek a korrekciótól, amennyiben a beszerző olyan adóalany, amely az érintett tárgyi eszközöket kizárólag olyan ügyletekhez használja, amelyek esetében a HÉA levonható.

189. cikk

A 187. és 188. cikk alkalmazása céljából a tagállamok a következő intézkedéseket hozhatják:

a) meghatározzák a tárgyi eszközök fogalmát;

b) megállapítják azt a HÉA-összeget, amelyet a korrekció céljából figyelembe kell venni;

c) megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a korrekcióból indokolatlan előnyök ne származzanak;

d) ügyviteli egyszerűsítéseket engedélyeznek.

190. cikk

A 187., 188., 189. és 191. cikk alkalmazásában a tagállamok tárgyi eszközöknek tekinthetik azokat a szolgáltatásokat, amelyek jellemzői hasonlóak, mint amelyeket szokásosan a tárgyi eszközöknek tulajdonítanak.

191. cikk

Ha valamelyik tagállamban a 187. és 188. cikk alkalmazása elhanyagolható eredménnyel jár, a tagállam a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően a HÉA összes, érintett tagállamon belüli hatásának és az ügyviteli egyszerűsítések szükségességének figyelembevételével eltekinthet e cikkek alkalmazásától, feltéve, hogy ez nem vezet a verseny torzulásához.

192. cikk

Amennyiben az adóalany az általános szabályozásról különös szabályozásra tér át, vagy fordítva, a tagállamok meghozhatják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalanynak se indokolatlan előnyei, se indokolatlan hátrányai ne keletkezzenek.

▼B

XI. CÍM

AZ ADÓALANYOK ÉS EGYES NEM ADÓALANYOK KÖTELEZETTSÉGEI

1. FEJEZET

Fizetési kötelezettség

1. szakasz

Az adóhatósággal szemben HÉA fizetésére kötelezett személyek

193. cikk

A 194–199. cikkben és a 202. cikkben meghatározott esetek kivételével a HÉA-t az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatást végző adóalany köteles megfizetni.

194. cikk

(1) Ha az adóztatandó termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást nem abban a tagállamban letelepedett adóalany teljesíti, mint amelyikben a HÉA-t meg kell fizetni, a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetésre a termékértékesítés beszerzője illetve a szolgáltatás igénybevevője legyen kötelezett.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltételeit a tagállamok állapítják meg.

195. cikk

A HÉA-t annak a személynek kell megfizetnie, akit abban a tagállamban, amelyben az adót meg kell fizetni, HÉA-alanyként nyilvántartásba vettek, és akinek a 38. vagy 39. cikkben megállapított feltételekkel terméket értékesítettek, amennyiben a termékértékesítést nem az érintett tagállamban letelepedett adóalany végzi.

196. cikk

A HÉA-t az 56. cikkben meghatározott szolgáltatások esetén a szolgáltatást igénybevevő adóalanynak kell megfizetnie, illetve a 44., 47., 50., 53., 54. és 55 cikkben meghatározott szolgáltatások olyan igénybevevőjének, aki abban a tagállamban, amelyben az adót meg kell fizetni, HÉA-alanyként nyilvántartásba vettek, amennyiben a szolgáltatást nem az érintett tagállamban letelepedett adóalany nyújtja.

197. cikk

(1) HÉA fizetésre a terméket beszerző kötelezett, a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

a) az adóztatandó ügylet a 141. cikkben meghatározott feltételekkel végzett termékértékesítés;

b) ezen termékértékesítés megrendelője olyan adóalany vagy nem adóalany jogi személy, aki abban a tagállamban rendelkezik HÉA-azonosítóval, amelyben az értékesítést végzik;

c) a nem a megrendelő tagállamában letelepedett adóalany által kibocsátott számla megfelel a 220–236. cikkben foglaltaknak.

▼B

(2) Ha a 204. cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az adófizetésre kötelezettként adóügyi képviselőt jelöltek ki, a tagállamok eltérhetnek e cikk (1) bekezdésétől.

198. cikk

(1) Amennyiben a befektetési aranyra vonatkozó, a szabályozott nemesfémpiacon tag adóalany és az ilyen piacon nem tag másik adóalany között létrejövő egyedi ügyleteket a 352. cikk értelmében megadóztatják, a tagállamok a beszerzőt tekintik adófizetésre kötelezettnek.

Ha a szabályozott nemesfémpiacon nem tag beszerző kizárólag a 352. cikkben meghatározott ügyletek esetében köteles az adófizetés helye szerinti tagállamban HÉA-azonosítóval rendelkezni, akkor az ezen tagállam rendelkezéseinek megfelelően a beszerző nevében az eladó teljesíti az adófizetési kötelezettségeket.

(2) Ha az adóalany befektetési aranyat, illetve legalább 325 ezrelék tisztaságú aranyat nyersanyag, illetve félkésztermék formájában értékesít, a 344. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint, és él a 348., 349. és 350. cikkben említett választási lehetőségek egyikével, a tagállamok a beszerzőt kötelezhetik az adó megfizetésére.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazására vonatkozó eljárásokat és feltételeket a tagállamok állapítják meg.

199. cikk

(1) A tagállamok előírhatják, hogy a HÉA megfizetésére azon adóalany kötelezett, aki részére a következő termékértékesítések vagy szolgáltatások bármelyikét teljesítették:

a) építési szolgáltatások, ideértve az ingatlanhoz kapcsolódó javítási, tisztítási, karbantartási, átalakítási és bontási szolgáltatásokat, valamint a 14. cikk (3) bekezdése értelmében termékértékesítésnek minősülő építési munkák átadása;

b) az a) pontban szereplő tevékenységeket végző személyzet biztosítása;

c) a 135. cikk (1) bekezdésének j) és k) pontjában említett ingatlan értékesítése, amennyiben az értékesítő a 137. cikk értelmében az értékesítésre adófizetési kötelezettséget választott;

d) a VI. mellékletben felsoroltak szerinti használt anyagok, adott állapotukban újrafelhasználásra alkalmatlan használt anyagok, törmelék, ipari és nem ipari hulladék, anyagában hasznosítható hulladék, részben feldolgozott hulladék értékesítése, valamint az ott meghatározott termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása;

e) biztosítékként adott termékek átadása az egyik adóalany által egy másik adóalany részére, a biztosíték érvényesítéseként;

f) a tulajdonjog fenntartás megszüntetését követően termék értékesítése az engedményes részére és e jognak a gyakorlása;

g) ingatlanvagyonnak a végrehajtó által kényszereladási eljárás keretében történő értékesítése.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott lehetőség igénybevételekor a tagállamok meghatározhatják az annak hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások, valamint az értékesítők, szolgáltatók vagy beszerzők, illetve igénybevevők azon kategóriáinak körét, amelyekre ezen intézkedések alkalmazhatók.

(3) A (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok a következő intézkedéseket hozhatják:

a) előírhatják, hogy azon adóalanyt, aki olyan tevékenységet vagy ügyletet is végez, amely a 2. cikknek megfelelően nem minősül

▼B

adóztatandó termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnak, adóalanynak kell tekinteni a részére nyújtott, az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatások tekintetében;

b) előírhatják, hogy a nem adóalany közjogi szerveket a részükre nyújtott, az (1) bekezdés e), f) és g) pontjában említett értékesítések vagy szolgáltatások tekintetében adóalanynak kell tekinteni.

(4) A tagállamok tájékoztatják a HÉA-bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően nemzeti jogukban elfogadott intézkedésekről, amennyiben azok nem a 77/388/EGK irányelv 27. cikke (1)-(4) bekezdésével összhangban aTanács által 2006. augusztus 13-a előtt engedélyezett és az e cikk (1) bekezdése értelmében fenntartott intézkedések.

200. cikk

A HÉA-t a Közösségen belüli adóztatandó termékbeszerzést teljesítő személynek kell megfizetnie.

201. cikk

Import esetén a HÉA az import szerinti tagállam által adófizetésre kijelölt vagy olyanként elismert személyt vagy személyeket terheli.

202. cikk

A HÉA-t annak a személynek kell megfizetnie, aki révén a termék kikerül a 156., 157., 158., 160. és 161. cikkben felsorolt eljárások hatálya alól.

203. cikk

A HÉA-t bármely olyan személynek meg kell fizetnie, aki HÉA-t tüntet fel a számlán.

204. cikk

(1) Ha a 193–197. cikknek valamint a 199 és 200. cikknek megfelelően az adófizetésre kötelezett személy nem abban a tagállamban letelepedett adóalany, mint amelyikben a HÉA-t meg kell fizetni, akkor a tagállamok engedélyezhetik számára, hogy adófizetésre kötelezett személyként adóügyi képviselőt jelöljön ki.

Ezenkívül, ha az adóztatandó ügyletet nem abban a tagállamban letelepedett adóalany teljesíti, mint amelyikben a HÉA-t meg kell fizetni, és azzal az országgal, amelyben az adóalany székhelye van, vagy letelepedett, nincs érvényben a 76/308/EGK tanácsi irányelvben [1] és az 1798/2003/EK tanácsi rendeletben [2] foglalthoz hasonló hatályú, kölcsönös segítségnyújtási jogi eszköz, a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az adófizetésre kötelezett személy az érintett tagállamban nem letelepedett adóalany által kijelölt adóügyi képviselő legyen.

([1]) A Tanács 1976. március 15-i 76/308/EGK irányelve az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap finanszírozási rendszerének részét képező műveletekből és a mezőgazdasági lefölözésekből és vámokból eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös jogsegélyről (HL L 73., 1976.3.19., 18. o.). A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

([2]) A Tanács 2003. október 7-i 1798/2003/EK rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 264., 2003.10.15., 1. o.). A legutóbb a 885/2004/EK rendelettel (HL L 168., 2004.5.1., 1. o.) módosított rendelet.

▼B

A tagállamok azonban nem alkalmazhatják a második albekezdésben említett lehetőséget a 358. cikk 1. pontjában meghatározott, a Közösségben nem letelepedett olyan adóalanyokra, akik az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások esetében a különös szabályozást választották.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett választási lehetőség feltételeit és részletes szabályait az egyes tagállamok állapítják meg.

205. cikk

A 193–200. és a 202., 203. és 204. cikkben említett helyzetekben a tagállamok előírhatják, hogy az adófizetésre kötelezett személytől eltérő személy az adófizetésre kötelezett személlyel egyetemlegesen felelős legyen a HÉA megfizetéséért.

2. szakasz

Fizetési feltételek

206. cikk

Minden adófizetésre kötelezett adóalanynak a 250. cikkben előírt adóbevallás benyújtásakor kell megfizetnie a HÉA nettó összegét. A tagállamok azonban az összeg megfizetésére más határidőt is megállapíthatnak, vagy időközi fizetést írhatnak elő.

207. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 194–197. cikknek valamint a 199. és 204. cikknek megfelelően a nem az érintett tagállam területén letelepedett adóalanyok helyett adófizetésre kötelezett személynek minősülnek, teljesítsék az ebben a szakaszban megállapított fizetési kötelezettségeiket.

A tagállamok megteszik továbbá a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 205. cikknek megfelelően a HÉA megfizetéséért egyetemlegesen felelősnek minősülnek, teljesítsék ezen fizetési kötelezettségeiket.

208. cikk

Ha a tagállamok a 198. cikk (1) bekezdése szerint a befektetési arany beszerzőjét tekintik adófizetésre kötelezett személynek vagy élnek a 198. cikk (2) bekezdésében meghatározott azon lehetőséggel, hogy a nyersanyag illetve félkésztermék formájában lévő vagy befektetési arany beszerzőjét tekintsék adófizetésre kötelezettnek a 344. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az említett személy teljesítse az ebben a szakaszban megállapított fizetési kötelezettségeit.

209. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a nem adóalany jogi személyek, akik a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában foglalt, Közösségen belüli termékbeszerzés következtében adófizetésre kötelezettek, teljesítsék az ebben a szakaszban megállapított fizetési kötelezettségeiket.

▼B

210. cikk

A tagállamok megállapítják a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában foglalt, új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzésére, valamint a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában foglalt, jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzésére vonatkozó HÉA fizetési feltételeket.

211. cikk

A tagállamok megállapítják a termékimportra vonatkozó adófizetési feltételeket.

A tagállamok különösen rendelkezhetnek arról, hogy az adóalanyok, vagy az adófizetésre kötelezett személyek, vagy ezek bizonyos csoportjai nem kötelesek az általuk behozott termékek után fizetendő HÉA-t a behozatal időpontjában megfizetni, feltéve, hogy a 250. cikknek megfelelően benyújtandó HÉA-bevallásban ezt ennek megfelelően tüntették fel.

212. cikk

A tagállamok mentesíthetik az adóalanyokat az esedékes HÉA megfizetése alól, amennyiben ennek összege jelentéktelen.

2. FEJEZET

Az adózó nyilvántartása

213. cikk

(1) Minden adóalany bejelenti adóalanyként folytatott tevékenységének megkezdését, módosítását vagy megszüntetését.

A tagállamok az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően lehetővé teszik, és meg is követelhetik az elektronikus úton történő bejelentést.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül minden adóalany, illetve nem adóalany jogi személy, aki a 3. cikk (1) bekezdése szerinti, a HÉA hatálya alá nem tartozó Közösségen belüli termékbeszerzést végez, köteles bejelenteni az ilyen termékbeszerzést, amennyiben az említett cikkben meghatározott azon feltételek, amelyek alapján az ügylet a nem tartozik a HÉA hatálya alá, már nem teljesülnek.

214. cikk

(1) Valamennyi tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a következő személyeket egyedi adószámmal tartsa nyilván:

a) a 9. cikk (2) bekezdésében említettek kivételével minden adóalany, aki az érintett tagállam területén olyan termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végez, amely őt a levonási jog gyakorlására jogosítja, kivéve az olyan termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat, amelyek tekintetében a HÉA-t a 194–197. és a 199. cikknek megfelelően kizárólag az fizeti, akinek a részére a terméket értékesítették illetve a szolgáltatást nyújtották;

b) minden adóalany, illetve nem adóalany jogi személy, aki a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében a HÉA hatálya alá tartozó, Közösségen belüli termékbeszerzést végez, vagy aki élt a 3. cikk

▼B

(3) bekezdésében meghatározott választási lehetőséggel, és a Közösségen belüli beszerzéseit a HÉA hatálya alá vonta;

c) minden adóalany, aki az érintett tagállam területén Közösségen belüli termékbeszerzést végez a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az érintett területen kívül végzett tevékenységekhez kapcsolódó ügyletei számára.

(2) A tagállamoknak nem kell nyilvántartaniuk a 12. cikkben említett egyes, eseti ügyleteket lebonyolító adóalanyokat.

215. cikk

Minden egyéni HÉA-azonosítószám rendelkezik egy előtaggal az ISO 3166 alpha–2–es kódnak megfelelően, amelynek alapján a kibocsátó tagállamot azonosítani lehet.

Mindazonáltal Görögország jogosult az „EL” előtag használatára.

216. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy nyilvántartási rendszereik meg tudják különböztetni a 214. cikkben említett adóalanyokat, és így a 402. cikkben említett, Közösségen belüli ügyletek adózására vonatkozó átmeneti rendelkezéseket megfelelő módon alkalmazzák.

3. FEJEZET

Számlázás

1. szakasz

Fogalommeghatározások

217. cikk

E fejezet alkalmazásában „az elektronikus úton való továbbítás vagy rendelkezésre bocsátás”: a címzett részére adatok továbbítása vagy rendelkezésre bocsátása adatfeldolgozás céljára – beleértve a digitális tömörítést – elektronikus berendezés segítségével, valamint vezetékek, rádióátjátszás, optikai technológiák vagy egyéb elektromágneses eszközök alkalmazásával.

2. szakasz

A számla fogalma

218. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok elfogadják a papír vagy elektronikus formában létező dokumentumokat vagy üzeneteket számlaként, ha azok megfelelnek az e fejezetben meghatározott feltételeknek.

219. cikk

Számlának kell tekinteni bármely dokumentumot vagy üzenetet, amely kifejezetten és egyértelműen az eredeti számlára hivatkozik, vagy módosítja azt.

▼B

3. szakasz

Számla kibocsátása

220. cikk

Minden adóalany köteles biztosítani, hogy az alábbi esetekben saját maga, vagy az, akinek részére a terméket értékesíti, illetve a szolgáltatást nyújtja, vagy egy, az adóalany nevében és megbízásából eljáró harmadik fél számlát bocsásson ki:

1. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

2. a 33. cikkben említett termékértékesítés;

3. a 138. cikkben megállapított feltételekkel végzett termékértékesítés;

4. az 1., 2. és 3. pontban említett termékértékesítés teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg;

5. másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy által a szolgáltatás teljesítését megelőzően a részére átadott (átutalt) előleg esetén.

221. cikk

(1) A tagállamok számlaadási kötelezettséget írhatnak elő az adóalanyokra a 220. cikkben nem említett, a területükön teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett számlák tekintetében a tagállamok a 226., 230., 233., 244. és 246. cikkben felsoroltnál kevesebb kötelezettséget is előírhatnak.

(2) A tagállamok felmenthetik az adóalanyokat a 220. cikkben említett számlaadási kötelezettség alól a területükön teljesített olyan termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, amelyek a 110. és 111. cikk, a 125. cikk (1) bekezdése, a 127. cikk, a 128. cikk (1) bekezdése, a 132., 135., 136., 371., 375., 376. és 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése és a 380–390. cikk értelmében – az előző fázisban megfizetett HÉA levonásának jogával vagy anélkül – adómentesek.

222. cikk

A tagállamok számlakibocsátási határidőket írhatnak elő a területükön termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok számára.

223. cikk

Több különböző termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról időszakonként egy összesítő számlát lehet kiállítani azon tagállam által meghatározandó feltételek mellett, amely területén a termékértékesítéseket vagy a szolgáltatásnyújtásokat teljesítették.

224. cikk

(1) Az adóalany által teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlát kiállíthatja az ezen terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő (megrendelő) is, feltéve, hogy a felek előzetes megállapodást kötöttek, valamint létezik minden ilyen számlának a termékértékesítést végző vagy szolgáltatást nyújtó adóalany általi elfogadására vonatkozó eljárás.

▼B

(2) Az adóalany és a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő közötti előzetes megállapodásra valamint elfogadási eljárásra vonatkozó feltételeket és szabályokat az a tagállam határozza meg, amelyek területén a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást teljesítették.

(3) A tagállamok további feltételeket írhatnak elő a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítő adóalanyok beszerzői vagy a szolgáltatás igénybevevői által történő számlakibocsátásra vonatkozóan. A tagállamok különösen megkövetelhetik azt, hogy e számlákat az adóalany nevében és megbízásából bocsássák ki.

Az első albekezdésben említett feltételeknek – a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő letelepedésének helyétől függetlenül – mindig azonosaknak kell lenniük.

225. cikk

A tagállamok a területükön termékeket értékesítő vagy szolgáltatást nyújtó adóalanyok számára egyedi feltételeket állapíthatnak meg azon esetekben, amikor a számlát kiállító harmadik fél, illetve a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő olyan országban telepedett le, amellyel nincs érvényben a 76/308/EGK irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz.

4. szakasz

A számlák tartalma

226. cikk

Az ebben az irányelvben meghatározott különös rendelkezések sérelme nélkül, a 220. és 221. cikk értelmében kiállított számlákon a HÉA megállapítása céljából kizárólag a következő adatokat kell kötelezően feltüntetni:

1. a számla kibocsátásának dátuma;

2. a számlát egyedileg azonosító, egy vagy több számsorból álló sorszám;

3. a 214. cikkben említett HÉA-azonosítószám, amelynek felhasználásával az adóalany a termékértékesítéseket vagy a szolgáltatásnyújtásokat végezte;

4. a megrendelőnek a 214. cikkben említett HÉA-azonosítószáma, amelynek felhasználásával számára azon termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végezték, amely esetében ő az adófizetésre kötelezett, vagy amelynek felhasználásával a 138. cikk értelmében értékesítettek számára termékeket;

5. az adóalany és a vevő (megrendelő) teljes neve és címe;

6. az értékesített termékek mennyisége és jellege, vagy a nyújtott szolgáltatás mértéke és jellege;

7. a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítésének vagy befejezésének dátuma, vagy a 220. cikk 4. és 5. pontjában említett előleg átadásának (átutalásának) dátuma, amennyiben ezt a dátumot meghatározták, és az eltér a számla kiállításának dátumától;

8. az adó alapja adómértékenként vagy adómentességenként, a HÉA nélküli egységár valamint az esetleges levonások, árengedmények vagy visszatérítések, ha az egységár ezeket nem tartalmazza;

9. az alkalmazott HÉA-adómérték;

▼B

10. a fizetendő HÉA összege, kivéve ha olyan különös szabályozást alkalmaznak, amely esetében ez az irányelv kizárja az adat feltüntetését;

11. adómentesség esetén, illetve amikor az adófizetési kötelezettség a terméket beszerzőt illetve a szolgáltatás igénybevevőjét terheli: ezen irányelv vonatkozó rendelkezésére vagy a megfelelő nemzeti rendelkezésre történő hivatkozás, illetve bármilyen más utalás arra, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatás adómentes vagy fordított adózási eljárás alá tartozik;

12. új közlekedési eszköznek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételekkel összhangban végzett értékesítése esetén a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában felsorolt adatok;

13. az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás alkalmazása esetén a 306. cikkre vagy a vonatkozó nemzeti rendelkezésekre való hivatkozás, illetve bármiféle utalás arra, hogy az említett szabályozást alkalmazták;

14. használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó valamilyen különös szabályozás alkalmazása esetén a 313. cikkre, a 326. cikkre, a 333. cikkre vagy a vonatkozó nemzeti rendelkezésekre való hivatkozás, illetve bármiféle utalás arra, hogy az említett szabályozások valamelyikét alkalmazták;

15. ha a 204. cikk értelmében egy adóügyi képviselő kötelezett az adó megfizetésére: az adóügyi képviselőnek a 214. cikkben említett HÉA-azonosítószáma, valamint teljes neve és címe.

227. cikk

A tagállamok a területükön letelepedett, és ott termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyoknak előírhatják, hogy a 226. cikk 4. pontjában említettektől eltérő esetekben tüntessék fel a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő 214. cikkben említett HÉA-azonosítószámát.

228. cikk

Azok a tagállamok, amelyek területén a termékeket értékesítik, vagy a szolgáltatásokat nyújtják, engedélyezhetik egyes kötelező adatok elhagyását a 219. cikkben említett, számlának minősülő dokumentumokból vagy üzenetekből.

229. cikk

A tagállamok nem követelik meg a számlák aláírását.

230. cikk

A számlán szereplő összegeket bármilyen valutában ki lehet fejezni, feltéve, hogy a számlán fizetendő HÉA összege – a 91. cikkben meghatározott átváltási mechanizmus alkalmazásával – annak a tagállamnak a nemzeti valutájában szerepel, amelyben a terméket értékesítették vagy a szolgáltatást nyújtották.

231. cikk

A tagállamok ellenőrzés céljából előírhatják a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számláknak,

▼B

valamint a területükön letelepedett adóalanyok által kapott számláknak a nemzeti nyelvükre történő lefordítását.

5. szakasz

Számla elektronikus úton való továbbítása

232. cikk

A 2. szakaszban foglalt rendelkezéseknek megfelelően kiállított számla papíron, illetve – a megrendelő beleegyezésétől függően – elektronikus úton is küldhető vagy rendelkezésre bocsátható.

233. cikk

(1) A tagállamok elfogadják az elektronikus úton küldött vagy rendelkezésre bocsátott számlákat, feltéve, hogy azok eredetének hitelessége és tartalmuk sértetlensége a következő módon biztosított:

a) az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének 2. pontja értelmében fokozott biztonságú elektronikus aláírással;

b) az elektronikus adatcsere jogi vonatkozásairól szóló, 1994. október 19-i 1994/820/EK bizottsági ajánlás ([2]) 2. cikkében meghatározott elektronikus adatcsere (EDI) révén, ha a cserére vonatkozó megállapodás előírja az eredet hitelességét és az adatok sértetlenségét biztosító eljárások alkalmazását.

A számlákat azonban elektronikus úton is el lehet küldeni vagy rendelkezésre lehet bocsátani más módon, amennyiben azt az érintett tagállam vagy tagállamok elfogadják.

(2) A tagállamok azonban az (1) bekezdés első albekezdése a) pontjának céljából előírhatják továbbá, hogy a fokozott biztonságú elektronikus aláírás a 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 6. és 10. pontja értelmében minősített tanúsítványon alapuljon, és biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel készüljön.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazásában a tagállamok – az általuk meghatározott feltételekre is figyelemmel – papíron kiállított, kiegészítő összefoglaló dokumentum megküldését is megkövetelhetik.

234. cikk

A tagállamok a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok számára nem írhatnak elő a számlák elektronikus úton való továbbítására vagy rendelkezésre bocsátására szolgáló rendszer alkalmazásával kapcsolatos további kötelezettségeket vagy alaki követelményeket.

([1]) HL L 13., 2000.1.19., 12. o.
([2]) HL L 338., 1994.12.28., 98. o.

▼B

235. cikk

A tagállamok egyedi feltételeket állapíthatnak meg a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról elektronikus úton kiállított számlákra vonatkozóan, ha a termékek vagy a szolgáltatások olyan országból származnak, amellyel nincs érvényben a 76/308/EGK irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú, kölcsönös segítségnyújtási jogi eszköz.

236. cikk

Amennyiben ugyanaz a megrendelő több számlát tartalmazó számlakötegeket kap elektronikus úton, illetve ilyet bocsátanak rendelkezésére, akkor a különböző számlák azonos adatait elegendő csak egyszer feltüntetni, feltéve, hogy minden számla esetében a teljes információ hozzáférhető.

237. cikk

A Bizottság legkésőbb 2008. december 31-ig jelentést, valamint adott esetben az elektronikus számlázás feltételeinek módosításáról szóló javaslatot nyújt be az e területen várható jövőbeli technológiai fejlesztések figyelembevétele érdekében.

6. szakasz

Egyszerűsítő intézkedések

238. cikk

(1) A HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően, és az általuk megállapított feltételeknek megfelelően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a területükön végzett termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlákon a következő feltételek teljesülése esetén nem kell feltüntetni a 226. és 230. cikkben említett egyes adatokat azon rendelkezésekre is figyelemmel, amelyeket a tagállamok a 227., 228. és 231. cikk értelmében meghozhatnak:

a) ha a számla összege csekély;

b) ha az érintett üzleti ágazat kereskedelmi vagy ügyviteli gyakorlata, illetve a számla kiállításának technikai feltételei megnehezítik a 226. és 230. cikkben említett valamennyi követelmény teljesítését.

(2) A számláknak minden esetben tartalmazniuk kell a következő adatokat:

a) a számla kibocsátásának dátuma;

b) az adóalany megnevezése;

c) az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások fajtájának megnevezése;

d) a fizetendő HÉA összege vagy az annak kiszámításához szükséges adatok.

(3) Az (1) bekezdésben említett egyszerűsítéseket nem lehet a 20., 21., 22., 33., 36., 138. és 141. cikkben említett ügyletekre alkalmazni.

239. cikk

Ha a tagállamok élnek a 272. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett lehetőséggel, és nem látják el HÉA-azonosítószámmal azokat az adóalanyokat, akik nem végeznek semmilyen,

▼B

a 20., 21., 22., 33., 36., 138. és 141. cikkben említett ügyletet, akkor a számlán az eladó, a beszerző vagy a szolgáltatás igénybevevője – ki nem adott – azonosítószámát egy másik, az érintett tagállamok által meghatározott adó-nyilvántartási számmal kell helyettesíteni.

240. cikk

Azok a tagállamok, amelyek élnek a 272. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett lehetőséggel – ha az adóalanynak kiadtak adóazonosító-számot –, megkövetelhetik továbbá, hogy az alábbi adatok szerepeljenek a számlán:

1. a 44., 47., 50., 53., 54. és 55. cikkben említett szolgáltatásnyújtások, valamint a 138. és 141. cikkben említett termékértékesítések esetén az eladó HÉA-azonosítószáma és adó-nyilvántartási száma;

2. egyéb termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén kizárólag az eladó adó-nyilvántartási száma vagy kizárólag a HÉA-azonosítószám.

4. FEJEZET

Az adó nyilvántartása

1. szakasz

Fogalommeghatározások

241. cikk

E fejezet alkalmazásában „a számla elektronikus tárolása” az adatfeldolgozás céljára – beleértve a digitális tömörítést – elektronikus berendezés használatával, valamint vezetékek, rádióátjátszás, optikai technológiák vagy egyéb elektromágneses eszközök alkalmazásával történő adattárolás.

2. szakasz

Általános követelmények

242. cikk

Minden adóalany megfelelően részletes nyilvántartást vezet a HÉA alkalmazásának és adóhatóság általi ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében.

243. cikk

(1) Minden adóalany nyilvántartást vezet a feladási tagállamtól eltérő, de a Közösségen belüli területre általa vagy nevében feladott vagy elfuvarozott olyan termékekről, amelyek a 17. cikk (2) bekezdésének f), g) és h) pontjában meghatározott, a termékek megmunkálásából vagy ideiglenes felhasználásából álló ügyletekhez szükségesek.

(2) Minden adóalany megfelelően részletes nyilvántartást vezet annak érdekében, hogy a más tagállamban HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalany által vagy nevében az említett másik tagállamból számára feladott olyan termékeket azonosítani lehessen, amelyeken az 52. cikk c) pontjában említett, értékbecslésből vagy a termékek megmunkálásából álló szolgáltatást végeznek.

▼B

3. szakasz

Valamennyi számla megőrzésére vonatkozó különös kötelezettségek

244. cikk

Minden adóalany biztosítja a saját maga által, a vevő(megrendelő) által, vagy harmadik fél által az adóalany nevében és megbízásából kiállított számlák egy példányának, illetve minden kapott számla megőrzését.

245. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az adóalany határozhat a megőrzés helyéről, feltéve hogy a 244. cikknek megfelelően megőrzött minden számlát vagy információt az illetékes hatóságok kérésére bármikor indokolatlan késedelem nélkül azok rendelkezésére bocsát.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a területükön letelepedett adóalanyok bejelentsék a megőrzés helyét, ha az a tagállam területén kívül van.

A tagállamok ezen kívül előírhatják, hogy a területükön letelepedett adóalanyok az érintett tagállamban őrizzék a saját maguk által, a vevőjük (megrendelőjük) által, vagy harmadik fél által a nevükben és javuka kiállított számlák egy példányát, illetve minden kapott számlát, amennyiben az érintett adatok megőrzése nem elektronikus úton történik, ami biztosítja az érintett adatokhoz való teljes körű, online hozzáférést.

246. cikk

A teljes megőrzési időszak alatt biztosítani kell a számlák eredetének hitelességét és tartalmuk sértetlenségét, valamint olvashatóságukat.

A 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett számlákat illetően az abban lévő adatokat nem lehet módosítani, és az adatoknak az említett időszak alatt olvashatóknak kell maradniuk.

247. cikk

(1) Az egyes tagállamok meghatározzák azt az időszakot, amely alatt az adóalanyoknak biztosítaniuk kell a tagállam területén végzett termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó számlák, valamint a tagállam területén letelepedett adóalanyok által kapott számlák megőrzését.

(2) A 246. cikkben meghatározott feltételek teljesítése érdekében az (1) bekezdésben említett tagállam előírhatja, hogy a számlákat eredeti, papír- illetve elektronikus formájukban – amilyen formában küldték vagy rendelkezésre bocsátották azokat – őrizzék meg. A tagállam szintén előírhatja, hogy a számlák elektronikus tárolása esetén minden számla eredetének hitelességét és a 246. cikk első bekezdésében meghatározottak szerint tartalmának sértetlenségét biztosító adatokat is megőrizzék.

(3) Az (1) bekezdésben említett tagállam megállapíthat olyan különös feltételeket, amelyek megtiltják vagy korlátozzák a számlák olyan országban történő megőrzését, amellyel nincs érvényben a 76/308/EGK irányelvben és az 1798/2003/EK rendeletben foglalthoz hasonló hatályú, kölcsönös segítségnyújtási jogi eszköz, valamint a 249. cikkben említett, elektronikus hozzáférési, letöltési és felhasználási jogot biztosító jogi eszköz.

▼B

248. cikk

A tagállamok – az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően – előírhatják a nem adóalanyok által kapott számlák megőrzését.

4. szakasz

Más tagállamban elektronikus úton őrzött számlákhoz való hozzáférési jog

249. cikk

Amennyiben az adóalany az általa kiállított vagy kapott számlákat az adatokhoz on–line hozzáférést biztosító elektronikus úton tárolja, és a megőrzés helye az adóalany letelepedésétől eltérő tagállamban van, akkor a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságainak, ezen irányelv alkalmazásában, joguk van a számlákhoz elektronikus úton hozzáférni, azokat letölteni és felhasználni az adóalany letelepedése szerinti tagállam jogszabályai által megállapított korlátok közt, és amennyiben ez a hatóságok számára ellenőrzés céljából szükséges.

5. FEJEZET

Bevallás

250. cikk

(1) Minden adóalanynak HÉA-bevallást kell benyújtania, amely tartalmaz minden olyan adatot, amely a fizetendő adó, valamint az érvényesítendő adólevonás összegének megállapításához szükséges, beleértve – amennyiben ez az adóalap megállapításához szükséges – az adó és a levonások alapjául szolgáló ügyletek összértékét, továbbá az adómentes ügyletek értékét is.

(2) A tagállamok engedélyezik és előírhatják, hogy az (1) bekezdésben megállapított HÉA-bevallást az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton nyújtsák be.

251. cikk

Az adott adómegállapítási időszakra vonatkozó HÉA-bevallás a 250. cikkben említett adatokon kívül a következő adatokat tartalmazza:

a) a 138. cikkben említett termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett;

b) a 33. és a 36. cikkben említett, másik tagállam területén teljesített termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett, amennyiben a termékek feladási vagy fuvarozási helye abban a tagállamban található, ahol a bevallást benyújtották;

c) a 21. és 22. cikkben említett, olyan Közösségen belüli termékbeszerzések, valamint az ennek minősülő ügyletek HÉA nélküli összértéke, amelyeket abban a tagállamban teljesítettek, ahol a bevallást be kell nyújtani, és amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett;

d) a 33. cikk és a 36. cikkben említett, abban a tagállamban teljesített termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyikben a bevallást be kell nyújtani, és amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen

▼B

adó-megállapítási időszakban keletkezett, amennyiben a termékek feladási vagy fuvarozási helye egy másik tagállam területén található;

e) azon tagállamban teljesített termékértékesítések HÉA nélküli összértéke, amelyikben a bevallást be kell nyújtani, és amely termékértékesítések után a 197. cikk értelmében az adóalany minősül adófizetésre kötelezettnek, és amelyek után az adófizetési kötelezettség ezen adó-megállapítási időszakban keletkezett.

252. cikk

(1) A HÉA-bevallást a tagállamok által megállapítandó határidőn belül kell benyújtani. A határidő az egyes adómegállapítási időszakok végétől számított legfeljebb két hónap lehet.

(2) Az adómegállapítási időszakok hosszát a tagállamok egy, két vagy három hónapban állapítják meg.

A tagállamok azonban eltérő időszakokat is megállapíthatnak, feltéve, hogy ezek az egy évet nem haladják meg.

253. cikk

Svédország egyszerűsített eljárást alkalmazhat a kis- és középvállalkozások esetében, amely alapján a kizárólag belföldön adóköteles tevékenységet folytató adóalanyok a HÉA-bevallást a közvetlen adókra vonatkozó éves adómegállapítási időszakot követő három hónapon belül nyújtják be.

254. cikk

Új közlekedési eszközök olyan értékesítése esetén, amelyet HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalany a 138. cikk (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételek alapján HÉA-azonosítószámmal nem rendelkező vevőnek (megrendelőnek) teljesített, illetve amelyet a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott adóalany teljesített, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az eladó a HÉA alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot közölje az adóhatósággal.

255. cikk

Ha a tagállamok a 198. cikk (1) bekezdése szerint a befektetési arany beszerzőjét tekintik adófizetésre kötelezett személynek, vagy élnek a 198. cikk (2) bekezdésében meghatározott azon lehetőséggel, mely szerint a nyersanyag illetve félkésztermék formájában lévő vagy befektetési arany beszerzőjét tekintsék adófizetésre kötelezettnek a 344. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint, meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az említett személy teljesítse az ebben a fejezetben megállapított adóbevallási kötelezettségeit.

256. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 194–197. cikk és a 204. cikk értelmében a területükön nem letelepedett adóalany helyett adófizetésre kötelezettnek minősülnek, teljesítsék az ebben a fejezetben megállapított adóbevallási kötelezettségeket.

▼B

257. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a nem adóalany jogi személyek, akik a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában meghatározott, Közösségen belüli termékbeszerzés után adófizetésre kötelezettek, teljesítsék az ebben a fejezetben megállapított adóbevallási kötelezettségeket.

258. cikk

A tagállamok megállapítják az adóbevallás részletes szabályait a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzésére, valamint a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzésére vonatkozóan.

259. cikk

A tagállamok megkövetelhetik, hogy a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett, új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzését végző személyek a HÉA-bevallás benyújtásakor a HÉA alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot közöljék az adóhatósággal.

260. cikk

A tagállamok megállapítják a termékimportra vonatkozó adóbevallás részletes szabályait.

261. cikk

(1) A tagállamok kötelezhetik az adóalanyt, hogy az a benyújtott adóbevallásában a 250. és 251. cikkben meghatározott, és az előző évben teljesített minden ügyletére vonatkozó összes adatot tüntesse fel. Ez a bevallás az esetleges korrekciójához szükséges minden információt tartalmaz.

(2) A tagállamok engedélyezhetik és előírhatják, hogy az (1) bekezdésben megállapított adóbevallásokat az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton nyújtsák be.

6. FEJEZET

Összesítő nyilatkozat

262. cikk

Minden HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalany összesítő nyilatkozatot nyújt be azokról a HÉA hatálya alá tartozó beszerzőkről, akiknek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének c) pontjában megállapított feltételekkel termékeket értékesített, valamint azon HÉA-azonosítószámmal rendelkező személyekről, akik részére olyan terméket értékesített, melyet részére a 42. cikk szerinti, Közösségen belüli beszerzésként értékesítettek.

263. cikk

(1) Az összesítő nyilatkozatot minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan a tagállamok által meghatározott határidőn belül és eljárásoknak megfelelően kell összeállítani.

▼B

A tagállamok azonban rendelkezhetnek úgy, hogy az összesítő nyilatkozatokat havonta kell benyújtani.

(2) A tagállamok engedélyezhetik és előírhatják, hogy az (1) bekezdésben említett összesítő nyilatkozatokat az általuk meghatározott feltételeknek megfelelően elektronikus úton nyújtsák be.

264. cikk

(1) Az összesítő nyilatkozatban a következő adatok szerepelnek:

a) az adóalany HÉA-azonosítószáma abban a tagállamban, amelyben az összesítő nyilatkozatot be kell nyújtani, és amellyel a 138. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételekkel termékeket értékesített;

b) minden terméket beszerző HÉA-azonosítószáma az összesítő nyilatkozat benyújtásának helyétől eltérő tagállamban, amely alatt a termékeket részére értékesítették;

c) az adóalany HÉA-azonosítószáma abban a tagállamban, amelyben az összesítő nyilatkozatot be kell nyújtani, és amellyel a 138. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban termékeket továbbított egy másik tagállamba, valamint az adóalany azonosítószáma a feladás vagy fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamban;

d) az adóalany által teljesített termékértékesítések beszerzőkénti összesítésben;

e) a 138. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban termékeknek másik tagállamba történő továbbításából álló értékesítések esetében az említett értékesítéseknek a 76. cikknek megfelelően meghatározott összértéke;

f) a 90. cikk értelmében elvégzett korekkció összege.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában említett összegeket arra a naptári negyedévre vonatkozóan kell bevallani, amely során az adófizetési kötelezettség keletkezett.

Az (1) bekezdés f) pontjában említett összegeket arra a naptári negyedévre vonatkozóan kell bevallani, amely során a termékeket beszerző személy a korrekcióról értesítést kapott.

265. cikk

(1) A 42. cikkben meghatározott, Közösségen belüli termékbeszerzés esetében az azon tagállamban HÉA-azonosítószámmal rendelkező adóalany, amelyben a HÉA-azonosítószámot a részére megállapították és amelyben a termékbeszerzést végezte, az összesítő nyilatkozatban köteles egyértelműen feltüntetni a következő adatokat:

a) az érintett tagállam által a részére megállapított HÉA-azonosítószám, amellyel a termékbeszerzéseket és a későbbi termékértékesítéseket végezte;

b) az adóalany által végzett későbbi értékesítés beszerzője részére a feladott, illetve elfuvarozott termékek rendeltetési helye szerinti tagállam álatl megállapított azonosítószám;

c) minden beszerző esetében az adóalany által a feladott, illetve fuvarozott termékek rendeltetési helye szerinti tagállamban végzett értékesítések HÉA nélküli összértéke.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett összeget arra a naptári negyedévre vonatkozóan kell bevallani, amely során az adófizetési kötelezettség keletkezik.

▼B

266. cikk

A 264. és 265. cikktől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az összesítő nyilatkozatok több adatot tartalmazzanak.

267. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a személyek, akik a 194. és 204. cikk értelmében a tagállam területén nem letelepedett adóalany helyett az adó fizetésére kötelezettnek minősülnek, teljesítsék az ebben a fejezetben megállapított, az összesített nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettségüket.

268. cikk

A tagállamok megkövetelhetik, hogy azok az adóalanyok, akik a területükön a 21. és 22. cikkben említett Közösségen belüli termékbeszerzést, illetve ilyennek minősülő ügyleteket végeznek, részletes adatokat tartalmazó bevallást nyújtsanak be ezekről a beszerzésekről, ilyen bevallást azonban egy hónapnál rövidebb időszakokra vonatkozóan nem lehet követelni.

269. cikk

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, egyhangú döntéssel felhatalmazhatja bármelyik tagállamot a 270. és 271. cikkben említett különös intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy egyszerűsítse az ebben a fejezetben megállapított, összesítő nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettséget. Ezek az intézkedések nem érinthetik a Közösségen belüli ügyletek ellenőrzésének biztonságát.

270. cikk

A 269. cikkben említett felhatalmazás értelmében a tagállamok engedélyezhetik az adóalany számára, hogy éves összesítő nyilatkozatot nyújtson be, feltüntetve rajta minden olyan beszerzőnek valamelyik másik tagállam által megállapított HÉA-azonosítószámát, akinek az adóalany a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének c) pontjában megállapított feltételekkel termékeket értékesített, amennyiben az adóalany megfelel az alábbi három feltételnek:

a) az általa teljesített termékértékesítések és a szolgáltatásnyújtások HÉA nélküli éves összértéke legfeljebb 35 000 EUR-ral, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékével haladja meg az éves árbevétel összegét, amely hivatkozási alapként szolgál a 282–292. cikkben a kisvállalkozások számára megállapított adómentesség alkalmazásához;

b) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések HÉA nélküli éves összértéke nem haladja meg a 15 000 EUR-t, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékét;

c) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések nem új közlekedési eszközök értékesítését jelentik.

271. cikk

A 269. cikkben említett felhatalmazás értelmében azok a tagállamok, amelyek három hónapnál hosszabb időben határozzák meg azt az adómegállapítási időszakot, amelyre vonatkozóan az adóalanynak a 250. cikkben említett bevallást be kell nyújtania, engedélyezhetik az adóalany számára az ugyanezen időszakra vonatkozó összesítő nyilat-

▼B

kozat benyújtását, amennyiben az adóalany megfelel az alábbi három feltételnek:

a) az általa teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások HÉA nélküli éves összértéke nem haladja meg a 200 000 EUR-t, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékét;

b) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések HÉA nélküli éves összértéke nem haladja meg a 15 000 EUR-t, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékét;

c) a 138. cikkben megállapított feltételekkel teljesített termékértékesítések nem új közlekedési eszközök értékesítését jelentik.

7. FEJEZET

Vegyes rendelkezések

272. cikk

(1) A tagállamok a a következő adóalanyokat menthetik fel a 2–6. fejezetben említett egyes kötelezettségek vagy az összes kötelezettség alól:

a) azok az adóalanyok, akiknek a Közösségen belüli termékbeszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a HÉA hatálya alá;

b) azok az adóalanyok, akik nem végeznek a 20., 21., 22., 33., 36., 138. és 141. cikkben említett ügyleteket;

c) azok az adóalanyok, akik a 132., 135. és 136., 146–149. és a 151., 152. vagy 153. cikk értelmében kizárólag adómentes termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végeznek;

d) azok az adóalanyok, akik a 282–292. cikkben a kisvállalkozások részére megállapított adómentességre jogosultak;

e) a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási szabályozás alá tartozó adóalanyok.

A tagállamok az első albekezdés b) pontjában említett adóalanyokat nem menthetik fel a 220–236. cikkben és a 238., 239. és 240. cikkben említett számlázási kötelezettségek alól.

(2) Ha a tagállamok élnek az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjában említett választási lehetőséggel, akkor megteszik a szükséges intézkedéseket a Közösségen belüli ügyletek adóztatására vonatkozó átmeneti szabályozás helyes alkalmazása érdekében.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említettektől eltérő adóalanyokat felmenthetik a 241. cikkben meghatározott egyes adónyilvántartási kötelezettségek alól.

273. cikk

A tagállamok megállapíthatnak más kötelezettségeket is, amelyeket szükségesnek ítélnek a HÉA pontos behajtása és az adócsalás megakadályozása érdekében, arra a követelményre is figyelemmel, hogy az adóalanyok által teljesített belföldi és tagállamok közötti ügyleteket egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és feltéve, hogy az ilyen kötelezettségek nem támasztanak a tagállamok közötti kereskedelemben a határátlépéssel összefüggő alaki követelményeket.

Az első albekezdésben említett lehetőséget nem lehet a 3. fejezetben meghatározott kötelezettségeket meghaladó további számlázási kötelezettségek előírására felhasználni.

▼B

8. FEJEZET

Egyes import és export ügyletekkel kapcsolatos kötelezettségek

1. szakasz

Import ügyletek

274. cikk

A 275., 276. és 277. cikkben foglalt rendelkezéseket azon szabad forgalomban levő termékek importjára kell alkalmazni, amelyek a Közösség vámterületének részét képező, harmadik területről kerülnek behozatalra a Közösségbe.

275. cikk

A 274. cikkben említett termékimportra vonatkozó alaki követelményeknek meg kell egyezniük a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített azon követelményekkel, amelyek a termékeknek a Közösség vámterületére történő behozatalát szabályozzák.

276. cikk

Ha a 274. cikkben említett feladott, illetve elfuvarozott termékek rendeltetési helye nem azon tagállam területén található, ahol azokat a Közösségbe beléptették, akkor a Közösségben történő továbbításukra a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített közösségi belső árutovábbítási szabályozást kell alkalmazni, amennyiben olyan értelmű nyilatkozat készült, hogy azokat a Közösségbe való behozatalkor e szabályozás hatálya alá helyezték.

277. cikk

Ha a 274. cikkben említett termékek a Közösségbe történő behozatal pillanatában olyan helyzetben vannak, amelynek értelmében – amennyiben a 30. cikk első albekezdésének megfelelően hozták volna be azokat – a 156. cikkben megállapított valamilyen eljárás alá, illetve behozatali vám alól való teljes mentességgel járó átmeneti importeljárás alá tartozhatnának, akkor a tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy ezek a termékek az említett eljárások alkalmazása céljából meghatározottal azonos feltételek között maradhassanak a Közösségben.

2. szakasz

Export ügyletek

278. cikk

A 279. és 280. cikkben foglalt rendelkezéseket azon szabad forgalomban levő termékek exportjára kell alkalmazni, amelyeket valamelyik tagállamból a Közösség vámterületének részét képező, harmadik területre adtak fel vagy fuvaroztak el.

279. cikk

A 278. cikkben említett termékeknek a Közösség területén kívülre történő exportjára vonatkozó alaki követelményeknek meg kell egyezniük a Közösség hatályos vámrendelkezéseiben rögzített azon követel-

▼B

ményekkel, amelyek a termékeknek a Közösség vámterületén kívülre történő kivitelére vonatkoznak.

280. cikk

Olyan termékek esetén, amelyeket újrabehozatal céljából ideiglenes jelleggel visznek ki a Közösség területéről, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ezekre a termékekre az újrabehozatalkor ugyanazok a rendelkezések vonatkozzanak, mint amelyeket akkor alkalmaznának, ha a termékeket ideiglenes jelleggel a Közösség vámterületéről vitték volna ki.

XII. CÍM

KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK

1. FEJEZET

A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz

Egyszerűsített adómegállapítási és -beszedési eljárások

281. cikk

Azok a tagállamok, amelyekben a kisvállalkozások általános HÉA-szabályok szerint történő adóztatása – azok tevékenysége vagy szerkezete miatt – nehézségekbe ütközne, az általuk megállapított korlátozásokkal és feltételekkel, valamint a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően egyszerűsített adómegállapítási és -beszedési szabályokat, különösen átalányadózási szabályokat, alkalmazhatnak az adó megállapítására és beszedésére, feltéve, hogy ez nem vezet adócsökkentéshez.

2. szakasz

Adómentesség és degresszív adókedvezmény

282. cikk

Az ebben a szakaszban megállapított adómentességet és degresszív adókedvezményt a kisvállalkozások által végzett termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kell alkalmazni.

283. cikk

(1) Az alábbi ügyletek nem tartoznak az ebben a szakaszban megállapított szabályozás alá:

a) a 12. cikkben említett eseti ügyletek;

b) új közlekedési eszközöknek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltételekkel végzett értékesítése;

c) a nem abban a tagállamban letelepedett adóalany által végzett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, amelyikben a HÉA-t meg kell fizetni.

▼B

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározott ügyletektől eltérő ügyleteket is kizárhatnak az ebben szakaszban megállapított szabályozás alól.

284. cikk

(1) Azok a tagállamok, amelyek a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszer struktúrájára és alkalmazási módjai – szóló, 1967. április 11-i 67/228/EGK tanácsi irányelv ([1]) 14. cikkében említett választási lehetőséggel éltek, és adómentességeket, illetve degresszív adókedvezményeket vezettek be, fenntarthatják ezeket, valamint a hozzájuk kapcsolódó végrehajtási szabályokat, amennyiben azok a HÉA-rendszerrel összhangban állnak.

(2) Azok a tagállamok, amelyekben 1977. május 17-én adómentességet élveztek az olyan adóalanyok, amelyek éves árbevétele nem érte el az 5 000 európai elszámolási egység nemzeti valutában kifejezett, és az említett napon érvényes átváltási árfolyamon számított ellenértékét, 5 000 EUR-ra emelhetik az adómentesség határát.

A degresszív adókedvezményt alkalmazó tagállamok sem a kedvezmény felső határát nem emelhetik fel, sem a kedvezmény megadásának feltételeit nem tehetik kedvezőbbé.

285. cikk

Azok a tagállamok, amelyek nem éltek a 67/228/EGK irányelv 14. cikkében megállapított lehetőséggel, adómentességet adhatnak azoknak az adóalanyoknak, amelyek éves árbevétele legfeljebb 5 000 EUR, illetve ennek az összegnek nemzeti valutában kifejezett ellenértéke.

Az első albekezdésben említett tagállamok degresszív adókedvezményeket nyújthatnak azoknak az adóalanyoknak, amelyek éves árbevétele meghaladja a tagállam által az adómentesség alkalmazására megállapított felső határt.

286. cikk

Azok a tagállamok, amelyekben 1977. május 17-én adómentességet élveztek az olyan adóalanyok, amelyek éves árbevétele elérte vagy meghaladta az 5 000 európai elszámolási egység nemzeti valutában kifejezett, és az említett napon érvényes átváltási árfolyamon számított ellenértékét, az adómentesség határát, reálértékének megőrzése érdekében felemelhetik.

287. cikk

Az 1978. január 1-jét követően csatlakozó tagállamok adómentességet biztosíthatnak azoknak az adóalanyoknak, amelyek éves árbevétele nem haladja meg az alábbi összegek nemzeti valutában kifejezett, csatlakozásuk napján érvényes átváltási árfolyamon számított ellenértékét:

1. Görögország: 10 000 európai elszámolási egység;

2. Spanyolország: 10 000 ECU;

3. Portugália: 10 000 ECU;

4. Ausztria: 35 000 ECU;

([1]) HL 71., 1967.4.14., 1303/67. o. A 77/388/EGK irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelv.

▼B

5. Finnország: 10 000 ECU;
6. Svédország: 10 000 ECU;
7. Cseh Köztársaság: 35 000 EUR;
8. Észtország: 16 000 EUR;
9. Ciprus: 15 600 EUR;
10. Lettország: 17 200 EUR;
11. Litvánia: 29 000 EUR;
12. Magyarország: 35 000 EUR;
13. Málta: 37 000 EUR, amennyiben a gazdasági tevékenység elsősorban termékek értékesítéséből áll, 24 300 EUR, amennyiben a gazdasági tevékenység elsősorban alacsony hozzáadottértékű szolgáltatásnyújtásból áll (magas levonható adó), és 14 600 EUR egyéb esetekben, vagyis magas hozzáadottértékű szolgáltatások nyújtása esetén (alacsony levonható adó);
14. Lengyelország: 10 000 EUR;
15. Szlovénia: 25 000 EUR;
16. Szlovákia: 35 000 EUR.

288. cikk

Az ebben a szakaszban meghatározott szabályozás alkalmazásának alapjául szolgáló árbevétel az alábbi, HÉA nélküli összegekből áll:

1. az adóztatandó termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás ellenértéke;
2. a 110. és 111. cikk, a 125. cikk (1) bekezdése, a 127. cikk, valamint a 128. cikk (1) bekezdése értelmében az előzetesen megfizetett adó levonásának jogával járó adómentes ügyletek értéke;
3. a 146–149. és a 151., 152. vagy 153. cikk értelmében adómentes ügyletek értéke;
4. az ingatlanügyletek, a 135. cikk (1) bekezdésének b)–g) pontjában említett pénzügyi ügyletek és a biztosítási szolgáltatások értéke, kivéve, ha ezek az ügyletek kiegészítő jellegűek.

A vállalkozás materiális vagy immateriális tárgyi eszközeinek értékesítését azonban az árbevétel kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni.

289. cikk

Az adómentességet élvező adóalanyok nem jogosultak a 167–171. cikknek és a 173–177. cikknek megfelelő HÉA-levonásra, és számláikon nem tüntethetnek fel HÉA-t.

290. cikk

Az adómentességet élvező adóalanyok vagy az általános HÉA-szabályozást, vagy a 281. cikkben megállapított egyszerűsített szabályokat választhatják. Ez esetben jogosultak a nemzeti jogszabályokban esetlegesen szereplő degresszív adókedvezményekre.

291. cikk

A 281. cikk alkalmazására is figyelemmel a degresszív adókedvezményben részesülő adóalanyokat az általános HÉA-szabályozás alá tartozó adóalanyoknak kell tekinteni.

▼B

292. cikk

Az ebben a szakaszban megállapított szabályozást a Tanács által, a Szerződés 93. cikkével összhangban meghatározott időpontig kell alkalmazni, amely nem lehet későbbi a 402. cikkben meghatározott végleges szabályozás hatálybalépésének idejénél.

3. szakasz

Jelentés és felülvizsgálat

293. cikk

A Bizottság a tagállamoktól kapott információ alapján az ezen irányelv elfogadásától számítva négyévenként az ebben a fejezetben foglalt rendelkezések alkalmazásáról szóló jelentést nyújt be a Tanácsnak, amelyhez, szükség esetén, – figyelembe véve a nemzeti szabályozások hosszú távú konvergenciájának szükségességét – a következő pontokra szóló javaslatokat mellékeli:

1. a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás javítása;
2. az adómentességek és degresszív adókedvezmények nemzeti szabályozásainak közelítése;
3. a 2. szakaszban említett felső értékhatár közelítése.

294. cikk

A Tanács a Szerződés 93. cikkének megfelelően határoz arról, hogy a végleges szabályozás keretében szükség van-e a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozásra, és adott esetben megállapítja az említett különös szabályozás alkalmazásának korlátait és közös végrehajtási feltételeit.

2. FEJEZET

A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös térítésátalány-rendszer

295. cikk

(1) E fejezet alkalmazásában:

1. „mezőgazdasági termelő”: olyan adóalany, aki tevékenységét mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás keretében végzi;
2. „mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely az egyes tagállamokban a VII. mellékletben felsorolt termelőtevékenységek keretében ilyennek minősül;
3. „térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő”: olyan mezőgazdasági termelő, amely az ebben a fejezetben meghatározott térítésátalány-rendszer alá tartozik;
4. „mezőgazdasági termék”: a VII. mellékletben felsorolt tevékenységek révén létrejövő, az egyes tagállamok mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásaiban előállított termék;
5. „mezőgazdasági szolgáltatás”: olyan szolgáltatás, és különösen a VIII. mellékletben felsorolt szolgáltatások, amelyet a mezőgazdasági termelő munkaerejével vagy mezőgazdasági, erdészeti, halászati vállalkozásának szokásos felszerelésével végez, és amely rendesen a mezőgazdasági termelés részét képezi;
6. „előzetesen felszámított HÉA”: a tagállamok átalányadózási rendszere alá tartozó halászati, mezőgazdasági és erdészeti vállalkozások

▼B

által beszerzett termékekre és igénybevett szolgáltatásokra felszámított összes HÉA, amennyiben azt az általános HÉA-szabályozás alá tartozó mezőgazdasági termelő a 167., 168. és 169. cikk és a 173–177. cikk szerint levonhatná;

7. „térítési átalány mértéke”: azon százalékos adómértékek, amelyeket a tagállamok a 297., 298. és 299. cikknek megfelelően állapítanak meg, és a 300. cikkben említett esetekben alkalmaznak annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az átalányadózási rendszer alá tartozó mezőgazdasági termelőknek az előzetesen felszámított HÉA rögzített kulccsal történő ellentételezését;

8. „térítési átalány”: az az összeg, amely a 300. cikkben említett esetekben a térítési átalány mértékének az átalányadózási rendszer alá tartozó mezőgazdasági termelő árbevételére történő vetítésével adódik.

(2) Mezőgazdasági termelésnek minősülnek azok a VII. mellékletben szereplő feldolgozási tevékenységek, amelyeket a mezőgazdasági termelő alapvetően a mezőgazdasági termeléséből származó termékeken, szokásosan mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásokban használt eszközökkel végez.

296. cikk

(1) Azokra a mezőgazdasági termelőkre, amelyek esetében az általános HÉA-szabályozás vagy adott esetben az 1. fejezetben megállapított különös szabályozás alkalmazása nehézségeket okozna, a tagállamok, az ebben a fejezetben foglaltaknak megfelelően, a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások után előzetesen felszámított HÉA-t kiegyenlítő átalányadózási rendszert alkalmazhatnak.

(2) A tagállamok kizárhatják a térítésiátalány-rendszerből a mezőgazdasági termelők meghatározott csoportjait, valamint azokat a mezőgazdasági termelőket, amelyek esetében az általános HÉA-szabályozás, vagy adott esetben a 281. cikkben meghatározott egyszerűsített szabályozás alkalmazása nem jelent igazgatási nehézségeket.

(3) Minden térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő jogosult – figyelemmel a tagállamok által megállapított szabályokra és feltételekre – az általános HÉA-szabályozás, vagy adott esetben a 281. cikkben meghatározott egyszerűsített szabályozás alkalmazását választani.

297. cikk

A tagállamok szükség esetén megállapítják a térítési átalány mértékeit. A tagállamok eltérő térítési átalány mértékeket állapíthatnak meg az erdészetre, a mezőgazdaság különböző alágazataira és a halászatra vonatkozóan.

A tagállamok az első albekezdés értelmében megállapított térítési átalány mértékeket azok alkalmazását megelőzően közlik a Bizottsággal.

298. cikk

A térítési átalány mértékek kizárólag a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelőkre vonatkozó, utolsó három évi makrogazdasági statisztikai adatokon alapulnak.

A mértékeket a legközelebbi fél százalékpontra felfelé vagy lefelé lehet kerekíteni. A tagállamok ezeket a térítési átalány mértékeket nullára is csökkenthetik.

▼B

299. cikk

A térítési átalány mértékek alkalmazásának eredményeként a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők nem részesülhetnek az előzetesen felszámított HÉA-t meghaladó térítésben.

300. cikk

A térítési átalány mértékeket a következő termékek és szolgáltatások HÉA nélküli árára kell alkalmazni:

1. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak értékesített mezőgazdasági termékek, akik nem jogosultak a termékértékesítés helye szerinti tagállamban erre a térítésiátalány-rendszerre;

2. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által, a 138. cikkben megállapított feltételekkel, olyan nem adóalany jogi személyeknek értékesített mezőgazdasági termékek, akiknek a Közösségen belüli termékbeszerzései a termék feladásának vagy fuvarozásának rendeltetési helye szerinti tagállamban a 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében a HÉA hatálya alá tartoznak;

3. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által olyan adóalanyoknak nyújtott mezőgazdasági szolgáltatások, akik a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban nem jogosultak erre a térítésiátalányrendszerre.

301. cikk

(1) A mezőgazdasági termékeknek vagy szolgáltatásoknak a 300. cikkben említett módon történő értékesítése esetén a tagállamok rendelkeznek arról, hogy a térítési átalányt a terméket beszerzőnek vagy a szolgáltatást igénybevevőnek, illetve a hatóságnak kell megfizetnie.

(2) A mezőgazdasági termékek és mezőgazdasági szolgáltatások 300. cikkben említettektől eltérő értékesítésénél úgy kell tekinteni, hogy a térítési átalányt a megrendelő fizeti meg.

302. cikk

Ha a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő térítési átalányban részesül, akkor nem jogosult az ebbe a térítésiátalány-rendszerbe tartozó tevékenységek tekintetében adólevonásra.

303. cikk

(1) Ha az adóalany beszerző vagy szolgáltatás igénybevevő a 301. cikk (1) bekezdésének megfelelően térítési átalányt fizet, akkor a 167., 168. és 169. cikkben, valamint a 173–177. cikkben foglalt feltételekkel és a tagállamok által megállapított szabályok szerint jogosult levonni az általa fizetendő HÉA-ból az említett térítés összegét abban a tagállamban, amelyben az adóköteles gazdasági tevékenységét folytatja.

(2) A tagállamok visszatérítik a beszerzőnek illetve igénybevevőnek a térítési átalány összegét, amelyet az a következő ügyletek valamelyike után fizetett:

a) a 138. cikkben foglalt feltételekkel olyan, más tagállamban adóalanyként eljáró személyek vagy nem adóalany jogi személyek számára végzett mezőgazdasági termékértékesítések, amennyiben ezek Közösségen belüli termékbeszerzései a 2. cikk (1) bekezdésének

▼B

b) pontja értelmében a másik tagállamban tartoznak a HÉA hatálya alá;

b) a 146., 147., 148. cikkben, a 156. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, valamint a 158., 160. és 161. cikkben megállapított feltételekkel a Közösségen kívül letelepedett adóalany beszerzőnek illetve igénybevevőnek teljesített mezőgazdasági termékértékesítések, amennyiben az érintett mezőgazdasági termékeket a megrendelő a 169. cikk a) és b) pontjában említett saját ügyleteinek céljára használja fel, illetve olyan szolgáltatásnyújtások céljára, amelyeket abban a tagállamban nyújtott szolgáltatásnak kell tekinteni, amelynek területén a megrendelő letelepedett, és amelyek után az adót a 196. cikknek megfelelően kizárólag a megrendelő köteles megfizetni;

c) mezőgazdasági szolgáltatások nyújtása a Közösségben, de más tagállamban letelepedett adóalany igénybevevő számára, illetve a Közösségen kívül letelepedett adóalany igénybevevő számára, amennyiben az érintett szolgáltatásokat az igénybevevő megrendelő a 169. cikk a) és b) pontjában említett saját ügyleteinek céljára használja fel, illetve olyan szolgáltatásnyújtások céljára, amelyeket abban a tagállamban nyújtott szolgáltatásnak kell tekinteni, amelynek területén az igénybevevő letelepedett, és amelyek után az adót a 196. cikknek megfelelően kizárólag az igénybevevő köteles megfizetni.

(3) A (2) bekezdésben említett visszatérítés végrehajtásának részletes szabályait a tagállamok határozzák meg. A tagállamok különösen a 79/1072/EGK és a 86/560/EGK irányelvben foglalt rendelkezéseket alkalmazhatják.

304. cikk

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők részére történő térítési átalány megfizetésének hatékony ellenőrzésére.

305. cikk

A térítésiátalány-rendszer alkalmazása esetén a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a 33. cikkben megállapított feltételekkel történő, tagállamok közötti mezőgazdasági termékértékesítéseket azonos módon adóztassák, függetlenül attól, hogy térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő vagy más adóalany végzi-e az értékesítést.

3. FEJEZET

Az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás

306. cikk

(1) A tagállamok e fejezetnek megfelelően különös HÉA-szabályozást alkalmaznak az utazási irodák tevékenységére, amennyiben ezek az irodák saját nevükben kötnek megállapodást az utasokkal, és az utazás lebonyolítása érdekében más adóalanyok által értékesített termékeket és nyújtott szolgáltatásokat használnak fel.

Ez a különös szabályozás nem vonatkozik a kizárólag közvetítőként tevékenykedő utazási irodákra, amelyekre az adóalap kiszámításához a 79. cikk első albekezdésének c) pontját kell alkalmazni.

(2) E fejezet alkalmazásában az utazásszervezők is utazási irodának minősülnek.

▼B

307. cikk

Az utazási iroda által, a 306. cikkben megállapított feltételekkel, az utazás lebonyolítása céljából végzett összes tevékenységet az utazási iroda által az utazó részére teljesített egységes szolgáltatásnak kell tekinteni.

Az egységes szolgáltatás abban a tagállamban adóköteles, amelyben az utazási iroda gazdasági tevékenységének székhelye vagy az az állandó telephelye található, ahonnan a szolgáltatást nyújtotta.

308. cikk

Az utazási iroda által nyújtott egységes szolgáltatás 226. cikk 8. pontja szerinti adóalapjának illetve HÉA nélküli árának az utazási iroda árrése minősül, vagyis az utas által fizetendő, HÉA nélküli teljes összeg és a más adóalanyok termékértékesítéseiből és szolgáltatásnyújtásaiból az utazási iroda számára felmerülő tényleges költségek különbözete, amennyiben ezek a tevékenységek közvetlenül az utasokat szolgálják.

309. cikk

Amennyiben azokat a tevékenységeket, amelyekre az utazási iroda más adóalanyoknak ad megbízást, ez utóbbiak a Közösségen kívül teljesítik, akkor az iroda által nyújtott szolgáltatást a 153. cikk értelmében adómentes közvetítői tevékenységnek kell tekinteni.

Amennyiben az első albekezdésben említett ügyleteket mind a Közösségen belül, mind azon kívül végzik, az utazási iroda által nyújtott szolgáltatásnak kizárólag a Közösségen kívül végzett tevékenységekkel összefüggő részét kell adómentesnek tekinteni.

310. cikk

A 307. cikkben említett, és közvetlenül az utasokat szolgáló tevékenységek után, más adóalanyok által az utazási irodára terhelt HÉA összegét egyetlen tagállamban sem lehet sem levonni, sem visszatéríteni.

4. FEJEZET

Használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz

Fogalommeghatározások

311. cikk

(1) E fejezet alkalmazásában, és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül:

1. „használt cikkek”: olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágakő;

2. „műalkotások”: a IX. melléklet A. részében felsorolt tárgyak;

3. „gyűjteménydarabok”: a IX. melléklet B. részében felsorolt tárgyak;

4. „régiségek”: a IX. melléklet C. részében felsorolt tárgyak;

▼B

5. „használtcikk-kereskedő”: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége során viszonteladás céljából használt cikkeket, műalkotásokat, gyűjteménydarabokat vagy régiségeket szerez be, használ fel vállalkozása számára, illetve importál, függetlenül attól, hogy az adóalany a maga nevében vagy kereskedelmi jutalékot biztosító szerződés alapján más személy képviseletében jár el;

6. „nyilvános árverés szervezője”: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége keretében nyilvános árverésen kínál termékeket azzal a céllal, hogy a legmagasabb ajánlatot tevőnek adja el a terméket;

7. „nyilvános árverés szervezőjének megbízója”: olyan személy, aki értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében nyilvános árverés szervezőjének ad át termékeket.

(2) A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy ne tekintsék műalkotásnak a IX. melléklet A. részének 5., 6. és 7. pontjában felsorolt tárgyakat.

(3) Az (1) bekezdés 7. pontjában említett, értékesítési jutalékot biztosító szerződésben rendelkezni kell arról, hogy az árverés szervezője a terméket a saját nevében, de a megbízó javára kínálja eladásra, és a terméket a nyilvános árverésen legmagasabb ajánlatot tevőnek adja át saját nevében, de a megbízója javára.

2. szakasz

Használtcikk-kereskedőkre vonatkozó különös szabályozás

1. alszakasz

Különbözet szerinti szabályozás

312. cikk

Ezen alszakasz alkalmazásában:

1. „eladási ár”: minden ami ellenértéket képez, amelyet a használtcikk-kereskedő a beszerzőtől vagy harmadik féltől kap vagy kapnia kell, ideértve az ügylethez közvetlenül kapcsolódó támogatásokat, valamint az adókat, díjakat, illetékeket és más kötelező jellegű befizetéseket, továbbá egyéb kiegészítő költségeket, például jutalékot, csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségeket, amelyeket a használtcikk-kereskedő a megrendelőnek felszámít, a 79. cikkben említett összegek kivételével;

2. „beszerzési ár”: minden olyan, az 1. pontban meghatározott ellenérték, amelyet a használtcikk-kereskedő fizet vagy fizetnie kell a terméket értékesítő részére.

313. cikk

(1) Használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek használtcikk-kereskedő által történő értékesítése esetén a tagállamok az ebben az alszakaszban foglalt rendelkezéseknek megfelelően, különös szabályozás szerint adóztatják a használtcikk-kereskedő nyereségét.

(2) A 402. cikkben meghatározott végleges szabályozás bevezetéséig az e cikk (1) bekezdésében említett szabályozás nem vonatkozik a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek megfelelően értékesített új közlekedési eszközökre.

▼B

314. cikk

A különbözet szerinti szabályozás használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek használtcikk-kereskedő általi értékesítésére vonatkozik, amennyiben a termékeket a használtcikk-kereskedőnek a Közösség területén az alábbi személyek valamelyike értékesítette:

a) nem adóalany személy;

b) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 136. cikk értelmében adómentes;

c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 282–292. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint, vagy;

d) másik használtcikk-kereskedő, amennyiben a terméknek e másik használtcikk-kereskedő által történő értékesítésére a HÉA-t e különös szabályozás értelmében alkalmazták.

315. cikk

A 314. cikkben említett termékértékesítés adóalapja a használtcikk-kereskedő által elért árrés, csökkentve az árrésre eső HÉA összegével.

A használtcikk-kereskedő árrése a terméknek a használtcikk-kereskedő által kért eladási ára és a beszerzési ár közötti különbözet.

316. cikk

(1) A tagállamok a következő termékek értékesítése esetén biztosítják a használtcikk-kereskedők számára a különös szabályozás alkalmazásának jogát:

a) a használtcikk-kereskedő által importált műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek;

b) az alkotótól vagy annak jogutódjaitól beszerzett műalkotások;

c) más adóalanytól, de nem használtcikk-kereskedőtől beszerzett műalkotások, amennyiben a 103. cikk értelmében a másik adóalany által történő értékesítésre kedvezményes adómérték vonatkozott.

(2) A tagállamok meghatározzák az (1) bekezdésben említett választási lehetőség gyakorlásának részletes szabályait; a választás nem vonatkozhat rövidebb időszakra, mint két naptári év.

317. cikk

Ha egy használtcikk-kereskedő él a 316. cikkben meghatározott választási lehetőséggel, akkor az adóalap összegét a 315. cikknek megfelelően kell meghatározni.

A használtcikk-kereskedő által importált műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítése esetén a különbözet számításakor beszerzési árnak a 85–89. cikknek megfelelően az import során meghatározott, és az import során kivetett vagy megfizetett HÉA összegével növelt adóalapot kell tekinteni.

318. cikk

(1) Az adó beszedésének egyszerűsítése érdekében, valamint a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy bizonyos ügyletekre, illetve a használtcikk-kereskedők bizonyos csoportjai részére a különbözet szerinti szabályozással kiszá-

▼B

mított, termékértékesítésekre vonatkozó adóalapot azon adómegállapítási időszakra összesítve kell meghatározni, amely időszakra vonatkozóan a használtcikk-kereskedőnek be kell nyújtania a 250. cikkben említett HÉA-bevallást.

Az első albekezdésben említett esetben az azonos HÉA-mérték alá tartozó termékek értékesítésének adóalapja a használtcikk-kereskedő által elért teljes árrés, csökkentve az ezen árrésre eső HÉA összegével.

(2) A teljes árrés a következő két összeg különbözete:

a) a használtcikk-kereskedő által az adómegállapítási időszak alatt teljesített, és a különbözet szerinti szabályozás alá tartozó termékértékesítés összértéke, azaz az eladási árak összege;

b) a 314. cikkben meghatározott, a használtcikk-kereskedő által az adómegállapítási időszak alatt beszerzett termékek összértéke, azaz a beszerzési árak összege.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett adóalanyok ne élvezzenek indokolatlan előnyöket és ne szenvedjenek el indokolatlan hátrányokat.

319. cikk

A használtcikk-kereskedő a különbözet szerinti szabályozás alá tartozó minden értékesítésre vonatkozóan alkalmazhatja az általános HÉA-szabályozást.

320. cikk

(1) Ha a használtcikk-kereskedő a saját maga által importált műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítésére az általános HÉA-szabályozást alkalmazza, akkor a termék importja után kifizetendő vagy kifizetett HÉA összegét levonhatja az általa fizetendő adó összegéből.

Ha a használtcikk-kereskedő az alkotótól, annak jogutódjától vagy használtcikk-kereskedőtől eltérő adóalanytól beszerzett műalkotás értékesítésére az általános HÉA-szabályozást alkalmazza, akkor a beszerzett műalkotás után fizetendő vagy kifizetett HÉA összegét levonhatja az általa fizetendő adó összegéből.

(2) A levonási jog akkor keletkezik, amikor azon termékértékesítés után járó adó felszámíthatóvá válik, amelyre a használtcikk-kereskedő az általános HÉA-szabályozás alkalmazását választotta.

321. cikk

A használt cikkeknek, műalkotásoknak, gyűjteménydaraboknak és régiségeknek a különbözet szerinti szabályozás alapján végzett értékesítése adómentes, amennyiben az a 146., 147., 148. és 151. cikkben foglalt követelményeknek megfelelően történik.

322. cikk

Amennyiben a termékek különbözet szerinti szabályozás alapján végzett értékesítés célját szolgálják, a használtcikk-kereskedő az általa fizetendő adóból nem vonhatja le a következő összegeket:

a) a saját maga által importált műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek után fizetett vagy fizetendő HÉA;

b) az alkotótól vagy annak jogutódjától beszerzett vagy beszerzendő műalkotások után fizetett vagy fizetendő HÉA;

▼B

c) az adóalanytól, de nem használtcikk-kereskedőtől beszerzett vagy beszerzendő műalkotások után fizetett vagy fizetendő HÉA.

323. cikk

Az adóalany az általa fizetendő adóból nem vonhatja le a használtcikk-kereskedő által számára értékesített vagy értékesítendő termékek után megfizetett vagy fizetendő HÉA összegét, amennyiben e termékek használtcikk-kereskedő által történő értékesítése a különbözet szerinti szabályozás alá tartozik.

324. cikk

Ha a használtcikk-kereskedő egyidejűleg alkalmazza mind az általános HÉA-szabályozást, mind a különbözet szerinti szabályozást, akkor a tagállamok által meghatározott szabályok szerint nyilvántartásában elkülönítetten kell feltüntetnie a kétféle szabályozás alá tartozó ügyleteket.

325. cikk

A használtcikk-kereskedő az általa kibocsátott számlákon nem tüntetheti fel külön a különbözet szerinti szabályozás alá vont termékértékesítésekre vonatkozó HÉA összegét.

2. alszakasz

A használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti szabályozás

326. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1992. december 31-én a használt közlekedési eszközök használtcikk-kereskedő általi értékesítésére a különbözet szerinti szabályozástól eltérő különös adózási szabályozást alkalmaztak, e szabályozást a 402. cikkben meghatározott végleges szabályozás bevezetéséig tovább alkalmazhatják, amennyiben az megfelel az ebben az alszakaszban foglalt feltételeknek, vagy azt a feltételeknek megfelelően korrigálták.

Dánia jogosult az első albekezdésben említett szabályozás bevezetésére.

327. cikk

(1) Ezt az átmeneti szabályozást a használt közlekedési eszközök használtcikk-kereskedők által teljesített, és a különbözet szerinti szabályozás alá tartozó értékesítésére kell alkalmazni.

(2) Ezt az átmeneti szabályozást nem lehet alkalmazni új közlekedési eszközöknek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek szerinti értékesítésére.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában „használt közlekedési eszközök” a 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szárazföldi gépjárművek, vízi- és légijárművek, amennyiben használt cikknek számítanak és nem felelnek meg az új közlekedési eszközökre érvényes feltételeknek.

▼B

328. cikk

A 327. cikkben említett értékesítések után fizetendő HÉA összege megegyezik azzal a HÉA összeggel, melyet az általános szabályok szerint kell felszámítani csökkentve azzal a HÉA összeggel, melyet a használtcikk-kereskedő által a közlekedési eszköz beszerzési árába beépítettnek kell tekinteni.

329. cikk

A használtcikk-kereskedő által a közlekedési eszköz beszerzési árába beépítettnek tekintett HÉA összegét a következő módszer szerint kell meghatározni:

a) a figyelembe veendő vételár a 312. cikk 2. pontja értelmében meghatározott vételár;

b) ebben a használtcikk-kereskedő által fizetett beszerzési árban benne foglaltnak kell tekinteni azt a HÉA-összeget, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha a használtcikk-kereskedőnek értékesítő az általános HÉA-szabályozás szerint értékesített volna;

c) az alkalmazandó adómérték a 93. cikk értelmében abban a tagállamban alkalmazandó adómérték, amelynek területén a használtcikk-kereskedő részére történő értékesítést a 31. és 32. cikkben foglaltak alapján teljesítettnek kell tekinteni.

330. cikk

A közlekedési eszközöknek a 327. cikk (1) bekezdésében említett minden egyes értékesítése után fizetendő, a 328. cikkben foglaltaknak megfelelően meghatározott HÉA összege nem lehet kevesebb a HÉA azon összegénél, amelyet akkor kellett volna megfizetni, ha az értékesítés a különbözet szerinti szabályozás alá tartozott volna.

A tagállamok úgy is határozhatnak, hogy ha az értékesítés a különbözet szerinti szabályozás alá tartozott volna, akkor a különbözet nem lehet kisebb a 312. cikk 1. pontja alapján meghatározott eladási ár 10 %-ánál.

331. cikk

Az adóalany nem vonhatja le az általa fizetendő adóból a használtcikk-kereskedő által számára értékesített használt közlekedési eszköz után fizetett vagy fizetendő HÉA összegét, amennyiben e termékeknek használtcikk-kereskedő általi értékesítése a jelenlegi átmeneti szabályozás szerinti adózási szabályok hatálya alá tartozik.

332. cikk

A használtcikk-kereskedő az általa kiállított számlán nem tüntetheti fel külön a jelenlegi átmeneti szabályozás alá vont értékesítésekkel összefüggő HÉA-összeget.

3. szakasz

A nyilvános árveréseken való értékesítésre vonatkozó különös szabályozás

333. cikk

(1) A tagállamok az ebben a szakaszban foglalt rendelkezéseknek megfelelően a nyilvános árveréseket szervező személy által elért külön-

▼B

bözet szerinti különös adózási szabályozást alkalmazhatnak azon használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, amelyeket az említett szervező saját nevében, de a 334. cikkben meghatározott személyek képviseletében a termékek nyilvános árverésen való értékesítésére jutalékot biztosító szerződés értelmében teljesített.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályozást nem lehet alkalmazni új közlekedési eszközöknek a 138. cikk (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételek szerinti értékesítésére.

334. cikk

Ezt a különös szabályozást nyilvános árveréseket szervező személy által a saját nevében, de a következő személyek valamelyikének javára teljesített értékesítésekre kell alkalmazni:

a) nem adóalany személy;

b) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a 136. cikk értelmében adómentes;

c) másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a 282–292. cikkben meghatározott, kisvállalkozásokra vonatkozó adómentesség hatálya alá tartozik, és tárgyi eszközöket érint;

d) másik használtcikk-kereskedő, amennyiben a terméknek e másik használtcikk-kereskedő által, értékesítési jutalékot biztosító szerződés keretében végzett értékesítése a különbözet szerinti HÉA-szabályozás alá tartozik.

335. cikk

Egy terméknek olyan adóalany részére történő értékesítése, aki nyilvános árverés szervezője, akkor valósul meg, amikor magára a nyilvános árverés útján történő értékesítésre sor kerül.

336. cikk

Az ebben a szakaszban említett termékértékesítések adóalapját a nyilvános árverés szervezője által, a 339. cikknek megfelelően a beszerzőnek kiszámlázott teljes összeg alkotja, amelyet a következő összegekkel kell csökkenteni:

a) a nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy fizetendő, a 337. cikknek megfelelően meghatározott nettó összeg;

b) a nyilvános árverés szervezője által az értékesítés után fizetendő HÉA összege.

337. cikk

A nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy kifizetendő nettó összeg a terméknek a nyilvános árverésen elért ára és a nyilvános árverés szervezője által az értékesítési jutalékot biztosító szerződés értelmében a megbízótól kapott vagy járó jutalék összegének különbözete.

338. cikk

Nyilvános árverések szervezői, akik a 333. és 334. cikkben foglalt feltételekkel értékesítenek termékeket, nyilvántartásukban és átmenő tételeiken kötelesek feltüntetni az alábbi összegeket:

▼B

a) a termék beszerzőjétől kapott vagy járó összeg;

b) a termék értékesítőjének visszatérített vagy visszatérítendő összeg.

Az első albekezdésben említett összegeket megfelelően igazolni kell.

339. cikk

A nyilvános árverés szervezője köteles a beszerzőnek részletes számlát adni, amelyen feltünteti a következő adatokat:

a) a termék árverésen elért ára;

b) az adók, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések;

c) kiegészítő költségek, azaz jutalék, csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek, amelyeket a szervező a beszerzőre hárít.

A nyilvános árverés szervezője által kiállított számlán nem lehet a HÉA összegét külön feltüntetni.

340. cikk

(1) A nyilvános árverés szervezője, akinek az árverési értékesítési jutalékot biztosító szerződés értelmében a termékeket átadták, köteles elszámolást adni a megbízójának.

A nyilvános árverés szervezője által kiadott elszámolásban külön fel kell tüntetni az ügylet összegét, vagyis az eladott áruk árverésen elért, a megbízótól kapott vagy kikötött jutalék összegével csökkentett árát.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételekkel elkészített elszámolás számlaként szolgál, amelyet a megbízó, amennyiben adóalany, a 220. cikknek megfelelően köteles kiadni a nyilvános árverés szervezőjének.

341. cikk

Az ebben a szakaszban meghatározott szabályozást alkalmazó tagállamok a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározottak szerint a használt közlekedési eszközök nyilvános árverések szervezője által végzett értékesítésére is alkalmazzák az említett szabályozást, ahol a nyilvános árverés szervezője saját nevében, a nyilvános árverésen értékesített termékek után jutalékot biztosító szerződés alapján, használtcikk-kereskedő képviseletében dolgozik, amennyiben az említett használtcikk-kereskedő által végzett értékesítések a használt közlekedési eszközökre vonatkozó átmeneti HÉA-szabályozás alá tartoznának.

4. szakasz

A verseny torzulását és az adócsalást megelőző intézkedések

342. cikk

A tagállamok a HÉA-levonás jogával kapcsolatban intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy a 2. szakaszban említett valamelyik szabályozásban érdekelt használtcikk-kereskedők ne élvezzenek indokolatlan előnyöket és ne szenvedjenek el indokolatlan hátrányokat.

343. cikk

A Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag felhatalmazhatja bármelyik tagállamot arra, hogy az adócsalás elleni harc érdekében különleges

▼B

intézkedéseket vezessen be, amelyek értelmében a különbözet szerinti szabályozás alapján fizetendő HÉA nem lehet kevesebb azon adó összegénél, amelyet akkor kellene megfizetni, ha a különbözet az eladási ár bizonyos százalékával lenne egyenlő.

Az eladási ár százalékát az érintett ágazat gazdasági szereplői által elért szokásos különbözet figyelembevételével kell meghatározni.

5. FEJEZET

A befektetési aranyra vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz

Általános rendelkezések

344. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában, és más közösségi rendelkezések sérelme nélkül, a „befektetési arany” a következőket jelenti:

1. a nemesfémpiacokon elfogadott súlyú, legalább 995 ezrelék tisztaságú rúd vagy lemez formájában lévő arany, függetlenül attól, hogy értékpapírt állítottak-e ki róla;

2. legalább 900 ezrelék tisztaságú és az 1800. év után vert aranyérme, amely a kibocsátó országban törvényes fizetőeszköz vagy törvényes fizetőeszköz volt, és amelynek szokásos eladási ára az érme aranytartalmának szabadpiaci értékét legfeljebb 80 %-kal haladja meg.

(2) A tagállamok ebből a különös szabályozásból kizárhatják a legfeljebb egy gramm súlyú kis aranyrudakat vagy -lemezeket.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában az (1) bekezdés 2. pontjában említett érmék eladását nem lehet numizmatikai célúnak tekinteni.

345. cikk

A tagállamok 1999-től kezdve minden év július 1-je előtt tájékoztatják a Bizottságot a 344. cikk (1) bekezdésének 2. pontjában foglalt feltételeknek megfelelő azon érmékről, amelyekkel az érintett tagállamban kereskednek. A Bizottság minden év december 1-jéig közzéteszi az említett érmék teljes körű felsorolását az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában. A közzétett felsorolásban szereplő érméket úgy kell tekinteni, hogy azok eleget tesznek e követelményeknek azon teljes év során, amelyre vonatkozóan a felsorolást közzétették.

2. szakasz

Adómentesség

346. cikk

A tagállamok mentesítik a HÉA alól a befektetési arany értékesítését, Közösségen belüli beszerzését és importját, beleértve a kiutalt vagy nem kiutalt, illetve az aranyszámlákon kereskedett aranyra irányuló bizonylatok által képviselt befektetési aranyat is, és beleértve különösen az aranyban nyújtott kölcsönöket és swapokat, amelyekkel a befektetési aranyra vonatkozó tulajdonosi jog vagy követelés jár, valamint a befektetési arannyal kapcsolatos, a befektetési aranyra vonatkozó tulajdonosi jog vagy követelés átruházásával járó tőzsdei határidős és tőzsdén kívüli határidős ügyleteket.

▼B

347. cikk

A tagállamok mentesítik az adó alól a más személy nevében és javára tevékenykedő ügynökök szolgáltatásait is, amennyiben megbízójuk számára közreműködnek a befektetési arany értékesítésében.

3. szakasz

Adózás választásának lehetősége

348. cikk

A tagállamok azon adóalanyok számára, akik befektetési aranyat állítanak elő, vagy aranyat befektetési arannyá alakítanak át, biztosítják az adózás választásának jogát a befektetési arany más adóalany számára történő olyan értékesítése esetén, amely egyébként a 346. cikk értelmében adómentességet élvezne.

349. cikk

(1) A tagállamok azon adóalanyok számára, akik gazdasági tevékenységük keretében általában ipari felhasználás céljára értékesítenek aranyat, biztosítják az adózás választásának jogát a 344. cikk (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott aranyrúd vagy -lemez más adóalany számára történő olyan értékesítése esetén, amely egyébként a 346. cikk értelmében adómentességet élvezne.

(2) A tagállamok korlátozhatják az (1) bekezdésben említett választási lehetőség hatályát.

350. cikk

Ha az eladó a 348. vagy 349. cikk értelmében gyakorolta az adózás választásának jogát, akkor a tagállamok a 347. cikkben említett szolgáltatások esetében biztosítják az ügynök számára az adózás választásának jogát.

351. cikk

A tagállamok megállapítják az ebben a szakaszban meghatározott választási lehetőségekre vonatkozó jog gyakorlásának részletes szabályait, és ezekről tájékoztatják a Bizottságot.

4. szakasz

Szabályozott nemesfémpiacon végzett ügyletek

352. cikk

A tagállamok, a HÉA-bizottsággal folytatott konzultációt követően, a HÉA hatálya alá vonhatják azokat a befektetési aranyra vonatkozó egyedi ügyleteket, amelyek az érintett tagállamban a tagállam által szabályozott nemesfémpiacon működő adóalanyok, illetve egy ilyen adóalany és az említett piacon nem tevékenykedő másik adóalany között jönnek létre. Mindazonáltal a tagállamok nem vonhatják az adó hatálya alá sem a 138. cikkben foglalt feltételekkel végzett értékesítéseket, sem a befektetési arany kivitelét.

▼B

353. cikk

Azok a tagállamok, amelyek a 352. cikk értelmében megadóztatják a szabályozott nemesfémpiacon működő adóalanyok között létrejövő ügyleteket, az egyszerűsítés érdekében engedélyezik a beszedendő adó felfüggesztését, és felmentik az adóalanyokat a HÉA-val összefüggő nyilvántartási kötelezettségek alól.

5. szakasz

Befektetési arannyal kereskedők sajátos jogai és kötelezettségei

354. cikk

Az adóalany, ha az általa teljesített későbbi befektetésiarany-értékesítés e fejezet értelmében adómentes, a következő összegek levonására jogosult:

a) a részére értékesített befektetési arany után esedékes vagy megfizetett adó, ha a befektetési aranyat az adóalany számára olyan személy értékesítette, aki élt a 348. és 349. cikkben meghatározott választási lehetőséggel, vagy aki a 4. szakaszban foglaltaknak megfelelően értékesített;

b) a befektetési aranytól eltérő aranynak az adóalany számára történő értékesítése, vagy az általa a Közösségen belül végzett beszerzése vagy importja után fizetendő vagy megfizetett adó, amennyiben az aranyat később saját maga vagy az adóalany nevében más befektetési arannyá alakítja át;

c) az adóalany számára nyújtott olyan szolgáltatás után fizetendő vagy megfizetett adó, amely az arany – beleértve a befektetési aranyat is – formájának, súlyának vagy tisztaságának megváltoztatásából áll.

355. cikk

Azok az adóalanyok, akik befektetési aranyat állítanak elő, aranyat befektetési arannyá alakítanak át, jogosultak levonni a fizetendő vagy általuk megfizetett adót a termékek értékesítése, Közösségen belüli beszerzése vagy behozatala, illetve az érintett arany előállításához vagy átalakításához kapcsolódó szolgáltatások nyújtása után úgy, mintha a 346. cikk értelmében adómentes arany későbbi értékesítése adóköteles lenne.

356. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési arannyal kereskedők legalább a befektetési arannyal végzett valamennyi jelentős ügyletről nyilvántartást vezessenek, és az ügyletekben részt vevő ügyfelek azonosítását lehetővé tevő dokumentumokat megőrizzék.

A kereskedők az első albekezdésben említett információt legalább öt évig megőrzik.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben foglalt követelmények betartása érdekében más közösségi jogszabályok, például a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) alkalmazásában elfogadott

([1]) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

▼B

intézkedések keretében a fenti követelményekkel egyenértékű kötelezettségeket is elfogadhatnak.

(3) A tagállamok szigorúbb kötelezettségeket is megállapíthatnak, különösen a különleges nyilvántartás vezetésével vagy a különleges könyvviteli követelményekkel kapcsolatosan.

6. FEJEZET

Nem adóalanyok számára elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás

1. szakasz

Általános rendelkezések

▼M1

357. cikk

Az ebben a fejezetben foglalt rendelkezéseket 2008. december 31-ig kell alkalmazni.

▼B

358. cikk

E fejezet alkalmazásában, és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül:

1. „nem letelepedett adóalany”: olyan adóalany, amely a Közösség területén sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel nem rendelkezik, és amely a 214. cikk értelmében egyébként sem köteles azonosítószámot beszerezni;

2. „elektronikus szolgáltatások” és „elektronikus úton nyújtott szolgáltatások”: az 56. cikk (1) bekezdésének k) pontjában említett szolgáltatások;

3. „azonosítót kiadó tagállam”: az a tagállam, amelyet a nem letelepedett adóalany kiválaszt arra, hogy ott bejelentse, miszerint e fejezet rendelkezéseivel összhangban adóalanyként megkezdi tevékenységét a Közösség területén belül;

4. „fogyasztás tagállama”: az a tagállam, amelyben az 57. cikk értelmében az elektronikus szolgáltatás nyújtását teljesítettnek kell tekinteni;

5. „HÉA-bevallás”: az egyes tagállamokban fizetendő HÉA összegének megállapításához szükséges információt tartalmazó nyilatkozat.

2. szakasz

Az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás

359. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a nem letelepedett adóalanyoknak, akik elektronikus szolgáltatásokat nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, amelyek valamelyik tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van. Ez a különös szabályozás a Közösség területén ilyen módon nyújtott minden szolgáltatásra vonatkozik.

▼B

360. cikk

A nem letelepedett adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak tevékenységének adóalanyként történő megkezdését, megszüntetését vagy olyan módon történő megváltoztatását, mely által a továbbiakban nem teljesíti e különös szabályozás igénybevételéhez szükséges feltételeket. Ezt a tájékoztatást elektronikus úton kell megtenni.

361. cikk

(1) A tájékoztatásnak, amelyet a nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak az adóköteles tevékenysége megkezdésekor benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) név;

b) postacím;

c) elektronikus címek, beleértve a webhelyeket;

d) nemzeti adószám, ha van ilyen;

e) nyilatkozat arról, hogy az adóalany a Közösségben nem rendelkezik HÉA-azonosítóval.

(2) A nem letelepedett adóalany a benyújtott adatokban bekövetkező bármilyen változást bejelent az azonosítót kiadó tagállamnak.

362. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam a nem letelepedett adóalanyt egyedi azonosítószámmal látja el, és a kiadott azonosítószámról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt. Az azonosítás alapjául szolgáló információ alapján a fogyasztás tagállama fenntarthatja saját azonosítórendszerét.

363. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam törli a nem letelepedett adóalanyt az azonosítási nyilvántartásból az alábbi esetekben:

a) az adóalany tájékoztatja a tagállamot, hogy már nem nyújt elektronikus szolgáltatásokat;

b) más okból feltételezhető, hogy adóköteles tevékenysége befejeződött;

c) az adóalany már nem teljesíti e különös szabályozás alkalmazásához megkövetelt feltételeket;

d) az adóalany rendszeresen nem tartja be a különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

364. cikk

A nem letelepedett adóalany minden naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton HÉA-bevallást nyújt be az azonosítót kiadó tagállamnak, függetlenül attól, hogy nyújtott-e elektronikus szolgáltatásokat. A bevallást azon adómegállapítási időszak végét követő húsz napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

365. cikk

A HÉA-bevallás tartalmazza az azonosítószámot, az adó-megállapítási időszakban nyújtott elektronikus szolgáltatások HÉA nélküli teljes

▼B

összegét fogyasztási tagállamonként, valamint a vonatkozó adó teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó HÉA-adómértékeknek és a fizetendő adó teljes összegének is.

366. cikk

(1) A HÉA-bevallás euróban készül.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a HÉA-bevallás a saját nemzeti valutájukban készüljön. Ha a szolgáltatásnyújtást más valutában számolták el, akkor a nem letelepedett adóalany a HÉA-bevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.

(2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

367. cikk

A nem letelepedett adóalany a HÉA összegét a HÉA-bevallás benyújtásával egy időben fizeti meg.

Az adóbefizetés az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára történik. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az adóalanyok az adóbefizetéseket a saját nemzeti valutájukban vezetett bankszámlára teljesítsék.

368. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, nem letelepedett adóalany nem gyakorolhat ezen irányelv 168. cikke szerinti HÉA levonási jogot. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésétől eltérően az adóalany ezen irányelvnek megfelelően adó-visszatérítést kap. Az említett irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdését és 4. cikkének (2) bekezdését nem lehet a különös szabályozás hatálya alá tartozó elektronikus szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítésekre alkalmazni.

369. cikk

(1) A nem letelepedett adóalany nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A nyilvántartásnak megfelelően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás tagállamának adóhatósága ellenőrizni tudja a HÉA-bevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást az azonosítót kiadó tagállam vagy a fogyasztás tagállamának kérésére elektronikus úton is rendelkezésre kell bocsátani.

A nyilvántartást az ügylet teljesítését magában foglaló év december 31. napjától számított 10 évig kell megőrizni.

▼B

XIII. CÍM

ELTÉRÉSEK

1. FEJEZET

A végleges szabályozás bevezetéséig érvényben lévő különös rendelkezések

1. szakasz

Az 1978. január 1-jén a Közösséget alkotó államok számára engedélyezett eltérések

370. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén adóztatták a X. melléklet A. részében felsorolt ügyleteket, továbbra is adóztathatják azokat.

371. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén mentesítették a X. melléklet B. részében felsorolt ügyleteket, az egyes érintett tagállamokban az említett időpontban fennálló feltételek mellett továbbra is mentesíthetik azokat.

372. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén a 179. cikk első albekezdésében megállapított azonnali adólevonás elvétől eltérő rendelkezéseket alkalmaztak, továbbra is alkalmazhatják azokat.

373. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén a 28. cikktől és a 79. cikk első albekezdésének c) pontjától eltérő rendelkezéseket alkalmaztak, továbbra is alkalmazhatják azokat.

374. cikk

A 169. és 309. cikktől eltérve, azok a tagállamok, amelyek 1978. január 1-jén az előzetesen megfizetett HÉA levonásának joga nélkül mentesítették a 309. cikkben említett, utazási irodák által nyújtott szolgáltatásokat, továbbra is mentesíthetik azokat. Ezt az eltérést azokra az utazási irodákra is alkalmazni kell, amelyek az utasok nevében és javára tevékenykednek.

2. szakasz

A Közösséghez 1978. január 1-je után csatlakozó államok számára engedélyezett eltérések

375. cikk

Görögország az általa 1987. január 1-jén alkalmazott feltételek mellett továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2., 8., 7., 9., 11. és 12. pontjában felsorolt ügyleteket.

▼B

376. cikk

Spanyolország az általa 1993. január 1-jén alkalmazott feltételek mellett továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2. pontjában felsorolt alkotók által nyújtott szolgáltatásokat és a X. melléklet B. részének 11. és 12. pontjában felsorolt ügyleteket.

377. cikk

Portugália az általa 1989. január 1-jén alkalmazott feltételek mellett továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2., 4., 7., 9., 10. és 13. pontjában felsorolt ügyleteket.

378. cikk

(1) Ausztria továbbra is adóztathatja a X. melléklet A. részének 2. pontjában felsorolt ügyleteket.

(2) Ausztria, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz, továbbra is mentesítheti az alábbi ügyleteket:

a) a X. melléklet B. részének 5. és 9. pontjában felsorolt ügyletek;

b) az előzetesen megfizetett HÉA levonásának jogával, a légi, tengeri vagy belföldi vízi úton teljesített nemzetközi személyszállítás bármely része, a Bodeni-tavon teljesített személyszállítás kivételével.

379. cikk

(1) Finnország továbbra is adóztathatja a X. melléklet A. részének 2. pontjában felsorolt ügyleteket mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam adóztatja ugyanazokat az ügyleteket.

(2) Finnország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2. pontjában felsorolt, alkotók, művészek és előadóművészek által nyújtott szolgáltatásokat, valamint a X. melléklet B. részének 5., 9. és 10. pontjában felsorolt ügyleteket mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz.

380. cikk

Svédország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 2. pontjában felsorolt, alkotók, művészek és előadóművészek által nyújtott szolgáltatásokat, valamint a X. melléklet B. részének 1., 9. és 10. pontjában felsorolt ügyleteket mindaddig, ameddig az 1994. december 31-én a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz.

381. cikk

A Cseh Köztársaság, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

▼B

382. cikk

Észtország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

383. cikk

Ciprus, a csatlakozása időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a következő ügyleteket:

a) a X. melléklet B. részének 10. pontjában szereplő építési telkek értékesítése 2007. december 31-ig;

b) a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítás mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

384. cikk

Lettország a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz, továbbra is mentesítheti az alábbi ügyleteket:

a) a X. melléklet B. részének 2. pontjában felsorolt, alkotók, művészek és előadóművészek által nyújtott szolgáltatások;

b) a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítás.

385. cikk

Litvánia, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

386. cikk

Magyarország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

387. cikk

Málta a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességeket alkalmaz, továbbra is mentesítheti az alábbi ügyleteket:

a) az előzetesen megfizetett HÉA levonásának joga nélkül, a X. melléklet B. részének 8. pontjában említett állami közműves vízszolgáltatás;

▼B

b) az előzetesen megfizetett HÉA levonásának joga nélkül, a X. melléklet B. részének 9. pontjában említett épület- és építési telek-értékesítés;

c) az előzetesen megfizetett HÉA levonásának jogával, a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett belföldi személyszállítás, nemzetközi személyszállítás és a szigetek közötti belföldi tengeri személyszállítás.

388. cikk

Lengyelország, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

389. cikk

Szlovénia, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

390. cikk

Szlovákia, a csatlakozás időpontjában általa alkalmazott feltételek mellett, továbbra is mentesítheti a X. melléklet B. részének 10. pontjában említett nemzetközi személyszállítást mindaddig, ameddig a 2004. április 30-án a Közösséget alkotó valamelyik tagállam ezzel azonos adómentességet alkalmaz.

3. szakasz

Az 1. és 2. szakasz közös rendelkezései

391. cikk

A 371., 375., 376. és 377. cikkben, a 378. cikk (2) bekezdésében, a 379. cikk (2) bekezdésében, valamint a 380–390. cikkben meghatározott ügyleteket mentesítő tagállamok lehetővé tehetik az adóalanyoknak, hogy az említett ügyletek tekintetében adózást válasszanak.

392. cikk

A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az adóalapot az eladási és a vételi ár különbözete képezze az olyan épületek és építési telkek értékesítésekor, amelyeket viszonteladási szándékkal vásárolt olyan adóalany, aki a beszerzéskor nem volt adólevonásra jogosult.

393. cikk

(1) A 402. cikkben meghatározott végleges szabályozás felé való átmenet megkönnyítése érdekében a Tanács a Bizottság jelentése alapján áttekinti a helyzetet az 1. és 2. szakaszban felsorolt eltérések tekintetében, és a Szerződés 93. cikkének megfelelően határoz ezen eltérések esetleges – részleges vagy teljes – megszüntetéséről.

▼B

(2) A végleges szabályozás értelmében a személyszállítást – a Tanács által a Szerződés 93. cikkének megfelelően megállapítandó részletes szabályokkal összhangban – a Közösségen belüli útszakaszra vonatkozóan a kiindulási tagállamban kell megadóztatni.

2. FEJEZET

Engedélyhez kötött eltérések

1. szakasz

Egyszerűsítő, valamint az adócsalást és az adókikerülést megelőző intézkedések

394. cikk

Azok a tagállamok, amelyek 1977. január 1-jén különös intézkedéseket alkalmaztak az adóbeszedés egyszerűsítése, illetve a csalás vagy az adózás kikerülésének megelőzése érdekében, fenntarthatják azokat, amennyiben a Bizottságot 1978. január 1-je előtt tájékoztatták ezekről az intézkedésekről, továbbá azzal a feltétellel, hogy az egyszerűsítő intézkedések megfelelnek a 395. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított követelménynek.

395. cikk

(1) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, bármelyik tagállamot egyhangúlag felhatalmazhatja arra, hogy az ebben az irányelvben foglaltaktól eltérő különös intézkedéseket vezessen be az adóbeszedés egyszerűsítésére, vagy egyes adócsalások és -kikerülések megelőzésére.

Az adóbeszedés egyszerűsítését szolgáló intézkedések a végső fogyasztói szinten beszedett tagállami adóbevétel teljes összegét csak elhanyagolható mértékben befolyásolhatják.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket bevezetni kívánó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz, és megad számára minden szükséges információt. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége.

Amint a Bizottság úgy véli, hogy a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott minden információ a rendelkezésére áll, egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és a kérelmet eredeti nyelven továbbítja a többi tagállamnak.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésében említett értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság benyújtja a Tanácshoz a megfelelő javaslatot vagy a kifogásait ismertető közleményt, ha ellenzi a kért eltérést.

(4) A (2) és (3) bekezdésben megállapított eljárásnak a kérelem Bizottsághoz történő beérkezésétől számított 8 hónapon belül minden esetben be kell fejeződnie.

2. szakasz

Nemzetközi megállapodások

396. cikk

(1) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, bármely tagállamot egyhangúlag felhatalmazhat arra, hogy harmadik országgal vagy

▼B

nemzetközi szervezettel olyan megállapodást kössön, amely ezen irányelvtől eltéréseket tartalmazhat.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodást megkötni kívánó tagállam kérelmet küld a Bizottsághoz, és megad számára minden szükséges információt. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége.

Amint a Bizottság úgy véli, hogy a kérelem elbírálásához általa szükségesnek tartott minden információ a rendelkezésre áll, egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és a kérelmet eredeti nyelven továbbítja a többi tagállamnak.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésében említett értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság benyújtja a Tanácshoz a megfelelő javaslatot vagy a kifogásait ismertető közleményt, ha ellenzi a kért eltérést.

(4) A (2) és (3) bekezdésben megállapított eljárásnak a kérelem Bizottsághoz történő beérkezésétől számított 8 hónapon belül minden esetben be kell fejeződnie.

XIV. CÍM

VEGYES RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Végrehajtási intézkedések

397. cikk

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadja az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

2. FEJEZET

HÉA-bizottság

398. cikk

(1) A hozzáadottérték-adóval foglalkozó, „HÉA-bizottságnak” nevezett tanácsadó bizottság jön létre.

(2) A HÉA-bizottság a tagállamok és a Bizottság képviselőiből áll.

A HÉA-bizottság elnöke a Bizottság egyik képviselője.

A HÉA-bizottság titkársági feladatait a Bizottság látja el.

(3) A HÉA-bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(4) A HÉA-bizottság, azokon a pontokon kívül, amelyekről ezen irányelv értelmében konzultációt kell folytatnia, a HÉA körébe tartozó közösségi rendelkezések alkalmazását érintő olyan kérdéseket vizsgál meg, amelyeket az elnök saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérelmére terjeszt elő.

▼B

3. FEJEZET

Átváltási árfolyam

399. cikk

Az egyéb különös rendelkezések sérelme nélkül az ebben az irányelvben említett, euróban meghatározott összegek nemzeti valutában kifejezett értékének kiszámításához az 1999. január 1-jén érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmazni. Azok a tagállamok, amelyek ezen időpontot követően csatlakoztak a Közösséghez és nem vezették be közös valutaként az eurót, a csatlakozásuk időpontjában érvényes átváltási árfolyamot alkalmazzák.

400. cikk

A 399. cikkben említett összegek nemzeti valutára történő átszámításakor a tagállamok az átszámításkor kapott összegeket legfeljebb 10 %-kal felfelé vagy lefelé kerekíthetik.

4. FEJEZET

Egyéb adók, illetékek és terhek

401. cikk

Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az ebben az irányelvben foglalt rendelkezések nem akadályozzák azt, hogy a tagállamok biztosítási szerződésekre, valamint szerencsejátékokra és fogadásokra vonatkozó adókat, jövedéki adókat, illetékeket és általánosabban olyan adókat, illetékeket vagy közterheket tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyeket nem lehet forgalmi adóként jellemezni, feltéve ugyanakkor, hogy ezen adók, illetékek vagy közterhek beszedése a tagállamok közötti kereskedelemben nem támaszt a határátlépéssel összefüggő követelményeket.

XV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

A tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti szabályozás

402. cikk

(1) Az ebben az irányelvben foglalt, tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó szabályozás átmeneti, amelynek helyébe a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás származási tagállama szerinti adózásra alapuló végleges szabályozás lép.

(2) A Tanács, miután megvizsgálta a 404. cikkben említett jelentést, és megállapította, hogy a végleges szabályozásra történő átmenet minden feltétele teljesül, a Szerződés 93. cikkének megfelelően elfogadja a végleges szabályozás hatálybaléptetéséhez és működéséhez szükséges intézkedéseket.

▼B

403. cikk

A Tanács a Szerződés 93. cikkével összhangban megfelelő irányelveket fogad el a közös HÉA-rendszer kiegészítése, és különösen a rendszertől való eltérések fokozatos korlátozása, illetve megszüntetése érdekében.

404. cikk

A Bizottság ezen irányelv elfogadásától számítva négyévenként a tagállamoktól kapott információ alapján a közös HÉA-rendszer tagállambeli működéséről, és különösen a tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti szabályozás működéséről szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez, adott esetben, a végleges szabályozásra vonatkozó javaslatokat mellékel.

2. FEJEZET

Az Európai Unióhoz történő csatalakozás keretében alkalmazandó átmeneti intézkedések

405. cikk

E fejezet alkalmazásában:

1. „Közösség”: az új tagállamok csatlakozása előtti Közösség területe az 5. cikk 1. pontjában meghatározottak szerint;

2. „új tagállamok”: az Európai Unióhoz 1995. január 1-jét követően csatlakozott tagállamok területe az egyes tagállamokra vonatkozóan az 5. cikk 2. pontjában meghatározottak szerint;

3. „kibővült Közösség”: az új tagállamok csatlakozása utáni Közösség területe az 5. cikk 1. pontjában meghatározottak szerint.

406. cikk

Az azon időpontban hatályos rendelkezések, amikor a terméket az importvám alóli teljes mentességű ideiglenes behozatalra vonatkozó szabályozás alá vagy a 156. cikkben meghatározott eljárások egyike alá vagy az új tagállamok valamelyikében ezen eljárások egyikének megfelelő szabályozás alá helyezték, továbbra is alkalmazandók egészen addig, amíg ezen termékre a csatlakozást követően már nem vonatkoznak ezen eljárások, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a terméket a Közösségbe vagy az új tagállamok valamelyikébe a csatlakozást megelőzően importálták;

b) a termék a Közösségbe vagy az új tagállamok valamelyikébe történő importja óta ezen eljárás hatálya alá tartozik;

c) a termék a csatlakozást megelőzően nem került ki ezen eljárás hatálya alól**.**

407. cikk

Az azon időpontban hatályos rendelkezések, amikor a terméket árutovábbítási eljárás hatálya alá helyezték, továbbra is alkalmazandók egészen addig, amíg ezen termékre a csatlakozást követően már nem terjed ki ez a szabályozás, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül**:**

a) a termék a csatlakozást megelőzően az árutovábbítási eljárás hatálya alá került;

▼B

b) a termék a csatlakozást megelőzően nem került ki ezen eljárás hatálya alól.

408. cikk

(1) Az olyan termék importja, amely bizonyíthatóan szabad forgalomban volt az új tagállamok valamelyikében vagy a Közösségben, termékimportnak minősül a következő esetekben:

a) a terméknek olyan ideiglenes behozatalra vonatkozó szabályozás alóli – akár szabálytalan – kikerülése, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került a 406. cikkben meghatározott feltételek szerint;

b) a terméknek a 156. cikkben meghatározott eljárások egyike alóli vagy ezen eljárások egyikének megfelelő olyan eljárás alóli – akár szabálytalan – kikerülése, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került a 406. cikkben meghatározott feltételek szerint;

c) a 407. cikkben meghatározott eljárások valamelyikének megszüntetése, amennyiben ezen eljárás alá az új tagállamok egyikének területén a termék a csatlakozást megelőzően került abból a célból, hogy azt az adóalakényt eljáró személy ezen időpontot megelőzően ellenszolgáltatás fejében értékesítse;

d) az árutovábbítási eljárás során elkövetett, a c) pontban említett feltételek mellett elkezdett bármilyen szabálytalanság vagy jogsértés.

(2) Az (1) bekezdésben említett eseten kívül termékimportnak minősül a csatlakozást követően olyan termékeknek valamely tagállam területére az adóalany vagy nem adóalany által történő importja, amelyeket a csatlakozás megelőzően értékesítettek a számára a Közösség területén vagy az új tagállamok valamelyikének területén, amennyiben valamennyi következő feltétel együttesen teljesül:

a) ezen termékek értékesítése adómentes volt vagy adómentesek lehettek vagy a 146. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében vagy az új tagállamokban lévő egyenértékű rendelkezés értelmében;

b) a termékeket a csatlakozást megelőzően nem importálták az új tagállamok valamelyikének területére vagy a Közösség területére.

409. cikk

A 408. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetekben az importot abban a tagállamban kell teljesítettnek tekinteni a 61. cikk értelmében, amelynek területén a termék kikerül azon eljárás alól, amelynek hatálya alá a csatlakozást megelőzően került.

410. cikk

(1) A 71. cikktől eltérve a termék 408. cikk szerinti importját adóztatandó tényállás fennállása nélkül befejezettnek kell tekinteni, amennyiben a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az importált terméket a kibővült Közösségen kívülre feladják vagy fuvarozzák;

b) az importált termék a 408. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében nem közlekedési eszköz és abba a tagállamba adják fel vagy fuvarozzák, ahonnan az kivitelre került és ahová azt kivitték;

c) az importált termék a 408. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében olyan közlekedési eszköz, amelyet a csatlakozást megelőzően szereztek be vagy importáltak az új tagállamok valamelyikének vagy a Közösség valamelyik tagállamának hazai piacára vonatkozó

▼B

adózási rendet szabályozó általános szabályok alapján vagy nem részesült export címén HÉA-mentességben vagy -visszatérítésben.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett feltétel teljesítettnek minősül a következő esetekben:

a) a közlekedési eszköz első forgalomba helyezésének időpontja és az Európai Unióhoz történő csatlakozás időpontja között több, mint nyolc év telt el;

b) amennyiben az import címén fizetendő adó összege elhanyagolható.

3. FEJEZET

A nemzeti jogba való átültetés és hatálybalépés

411. cikk

(1) A XI. melléklet A. részének 1. pontjában említett irányelvvel módosított, 67/227/EGK irányelv, valamint a XI. melléklet A. részének 2. pontjában említett irányelvekkel módosított, 77/388/EGK irányelv – az említett irányelvek nemzeti jogba való átültetésére és végrehajtására megállapított, a XI. melléklet B. részében felsorolt határidőkre vonatkozó tagállami kötelezettségek sérelme nélkül – hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a XII. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

412. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikk (3) bekezdésének, a 44. cikknek, az 59. cikk (1) bekezdésének, a 399. cikknek és a III. melléklet 18. pontjának 2008. január 1-jén kezdődő hatállyal megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot e rendelkezések szövegéről, valamint az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelési táblázatról.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti jog azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelvben érintett területen fogadnak el.

413. cikk

Ez az irányelv 2007. január 1-jén lép hatályba.

414. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A 13. CIKK (1) BEKEZDESENEK HARMADIK ALBEKEZDESEBEN EMLITETT TEVEKENYSEGEK JEGYZEKE

1. távközlési szolgáltatások;
2. víz-, gáz-, villamos- és hőenergia-szolgáltatás;
3. termékszállítás;
4. kikötői és repülőtéri szolgáltatások;
5. személyszállítás;
6. eladásra gyártott új termékek értékesítése;
7. a mezőgazdasági intervenciós hivatalok mezőgazdasági termékekre vonatkozó ügyletei, amelyeket az e termékek közös piacszervezéséről szóló rendeletek alapján végeznek;
8. kereskedelmi vásárok és kiállítások rendezése;
9. raktározás;
10. reklámügynökségi tevékenység;
11. utazási irodák tevékenységei;
12. a személyzet részére fenntartott kantinok, árusítóhelyek és szövetkezetek, valamint hasonló intézmények üzemeltetése;
13. a rádió- és televízió-társaságok tevékenységei, amennyiben ezek a 132. cikk (1) bekezdésének q) pontja értelmében nem élveznek mentességet.

▼B

II. MELLÉKLET

AZ 56. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK K) PONTJÁBAN EMLÍTETT, ELEKTRONIKUS ÚTON NYÚJTOTT SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE

1. Webhelyszolgáltatások biztosítása, webhosting, programok és felszerelések távkarbantartása;
2. szoftverértékesítés és -frissítés;
3. képek, szövegek és információk, valamint adatbázis-hozzáférés szolgáltatása;
4. zenék, filmek és játékok biztosítása, beleértve a szerencsejátékokat, valamint a politikai, kulturális, művészeti, sport-, tudományos és szórakoztató műsor-szolgáltatások és események szolgáltatása;
5. távoktatási szolgáltatások nyújtása.

▼B

III. MELLÉKLET

AZ OLYAN TERMÉKEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE, AMELYEK ÉRTÉKESÍTÉSÉRE A 98. CIKKBEN EMLÍTETT KEDVEZMÉNYES ADÓMÉRTÉKET LEHET ALKALMAZNI

1. Emberi és állati fogyasztásra szolgáló élelmiszerek (beleértve az italokat is, de az alkoholos italok kivételével); általában élelmiszer-készítésre szolgáló élő állatok, magvak, növények és összetevők; általában élelmiszer kiegészítésére vagy helyettesítésére szolgáló termékek;
2. vízszolgáltatás;
3. általában az egészségügyben, a betegségek megelőzésére, gyógykezelésre és az állatgyógyászatban használt gyógyszerészeti termékek, beleértve a fogamzásgátló és női egészségügyi védekezésre használt termékeket;
4. általában a fogyatékosság enyhítésére illetve kezelésére szolgáló gyógyászati berendezések, segédeszközök és más felszerelések, amelyek a fogyatékossággal élők személyes és kizárólagos használatára szolgálnak, beleértve az ilyen termékek javítását is, továbbá a gépkocsiban használatos gyermekülések értékesítése;
5. utasok és útipoggyászuk szállítása;
6. könyvek, beleértve a könyvtári kölcsönzést is (ideértve a brosúrákat, röplapokat, és más nyomtatott anyagokat, gyermekeknek szóló képes-, rajzoló-, illetve kifestőkönyveket, nyomtatott vagy kéziratos kottákat, térképeket, vízrajzi vagy hasonló ábrákat), újságok és folyóiratok értékesítése, kivéve a nagyrészt vagy teljes egészében reklámcélú anyagokat;
7. előadásokra, színházba, cirkuszba vagy vásárokba, vidámparkba, koncertre, múzeumba, állatkertbe, moziba, kiállításra vagy más kulturális eseményre és létesítménybe szóló belépőjegyek;
8. rádió- és televíziószolgáltatások vétele;
9. írók, zeneszerzők és előadóművészek által nyújtott szolgáltatások, illetve a nekik járó szerzői jogdíjak;
10. a szociálpolitika keretében biztosított lakás, lakásépítés, -felújítás és -átalakítás;
11. olyan típusú termékek értékesítése és szolgáltatások nyújtása, amelyeket általában a mezőgazdasági termelésben használnak, kivéve az olyan tárgyi eszközöket, mint a gépek és épületek;
12. szállodák vagy más hasonló létesítmények által nyújtott szállás, beleértve az üdülőhelyi szállásbiztosítást, továbbá a kempingek és lakókocsiparkok férőhelyeinek bérbeadását is;
13. sporteseményekre szóló belépők;
14. sportlétesítmények használatának joga;
15. a tagállamok által jótékonysági szervezetként elismert, jóléti, illetve társadalombiztosítási munkát végző szervezetek által végzett termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, amennyiben ezek a 132., 135. és 136. cikk értelmében nem élveznek mentességet;
16. temetkezési vállalkozók és hamvasztási szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások, beleértve az ezzel kapcsolatos termékértékesítéseket is;
17. orvosi és fogászati ellátás, valamint gyógyfürdői kezelés, amennyiben ezek a 132. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontja értelmében nem élveznek mentességet;
18. közterületek tisztántartásával, háztartási szemét elszállításával és hulladékfeldolgozással kapcsolatos szolgáltatások nyújtása, a 13. cikkben említett szervezetek által nyújtott szolgáltatások kivételével.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 106. CIKKBEN EMLITETT SZOLGALTATASOK JEGYZÉKE

1. Kisebb javítási szolgáltatások:
   a) kerékpár;
   b) cipő és bőráru;
   c) ruházat és ágynemű (beleértve a javítást és az átalakítást is);
2. magánlakások felújítása és javítása, kivéve azokat az anyagokat, amelyek a nyújtott szolgáltatás értékének jelentős részét teszik ki;
3. ablaktisztítás, magánlakások takarítása;
4. házi gondozói szolgálat (pl. házi segítség, fiatalok, öregek, betegek vagy fogyatékosok gondozása);
5. fodrászat.

▼B

V. MELLÉKLET

A VÁMRAKTÁROZÁS KIVÉTELÉVEL A 160. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINT RAKTÁROZÁSI SZABÁLYOZÁS ALÁ VONHATÓ TERMÉKCSOPORTOK

	KN-kód	Termékleírás
1.	0701	Burgonya
2.	0711 20	Olajbogyó
3.	0801	Kókuszdió, brazildió, kesudió
4.	0802	Más dióféle
5.	0901 11 00	Nyers kávé
	0901 12 00	
6.	0902	Tea
7.	1001 – 1005	Gabonafélék
	1007 – 1008	
8.	1006	Hántolt rizs
9.	1201 – 1207	Olajos magvak, olajtartalmú gyümölcsök és vetőmag (szójabab is)
10.	1507 – 1515	Növényi zsír és olaj, ezek frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva
11.	1701 11	Nyerscukor
	1701 12	
12.	1801	Kakaóbab, egészben vagy törve, nyersen vagy pörkölve
13.	2709	Kőolaj (ideértve a propánt és a butánt; ideértve az ásványolajat)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14.	28. és 29. fejezet	Vegyi anyagok, ömlesztve
15.	4001	Gumi alapanyag formában, vagy lap, lemez és szalag alakban
	4002	
16.	5101	Gyapjú
17.	7106	Ezüst
18.	7110 11 00	Platina (palládium, ródium)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19.	7402	Réz
	7403	
	7405	
	7408	
20.	7502	Nikkel
21.	7601	Alumínium
22.	7801	Ólom
23.	7901	Cink
24.	8001	Ón

▼**B**

	KN-kód	Termékleírás
25.	korábbi 8112 92	Indium
	korábbi 8112 99	

▼B

VI. MELLÉKLET

A 199. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJÁBAN EMLÍTETT TERMÉKÉRTÉKESÍTÉSEK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE

1. Vas- és nem vashulladék, fémhulladék és törmelék, valamint használt anyagok értékesítése, ideértve a vas vagy nemvasfémek vagy azok ötvözeteinek feldolgozásából, gyártásából vagy olvasztásából származó félkész termékeket;

2. vas és nemvasfém félkész termékek értékesítése, valamint meghatározott, ezek feldolgozásával összefüggő szolgáltatások;

3. vasfémeket és nemvasfémeket tartalmazó maradványok és egyéb, anyagukban hasznosítható anyagok, valamint ezek ötvözeteinek, salakjának, hamujának, pernyéjének és fémeket tartalmazó ipari maradványainak vagy ezek ötvözeteinek értékesítése, valamint az ezekhez a termékekhez kapcsolódó válogatási, vágási, aprózási és préselési szolgáltatások;

4. vashulladék és nemvasfémhulladék, hulladék, törmelék, forgács, valamint üvegcserepet, üveget, papírt, kartont, papírlemezt, rongyot, csontot, bőrt, műbőrt, pergament, nyersbőrt és irhát, ínt és ínhüvelyt, zsinórt, kötelet, fonatot, sodronykötelet, gumit és műanyagot tartalmazó használt és újrahasznosítható anyagok értékesítése, valamint az ezekhez kapcsolódó, feldolgozással összefüggő egyes szolgáltatások;

5. az e mellékletben említett anyagok tisztítás, fényezés, válogatás, vágás, aprítás, préselés vagy tömbbe öntés formájában történő feldolgozását követő értékesítése;

6. az alapanyagok megmunkálásából származó törmelék és hulladék értékesítése.

▼B

VII. MELLÉKLET

A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT, MEZŐGAZDASÁGI TERMELÉSI TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

1. Növénytermesztés:
   a) általános mezőgazdaság, ideértve a szőlőtermesztést is;
   b) gyümölcstermesztés (melegházi is) (ideértve az olajbogyó-termesztést is), valamint zöldség-, virág- és dísznövénytermesztés;
   c) gomba- és fűszertermesztés, vetőmagvak és szaporítóanyagok termesztése;
   d) faiskolák működtetése;
2. állattenyésztés, földműveléssel együtt:
   a) állattenyésztés;
   b) baromfitenyésztés;
   c) nyúltenyésztés;
   d) méhészet;
   e) selyemhernyó-tenyésztés;
   f) csigatenyésztés.
3. erdészet
4. halászat:
   a) édesvízi halászat;
   b) haltenyésztés;
   c) kagyló- és osztrigatenyésztés, valamint egyéb puhatestűek és rákok tenyésztése;
   d) békatenyésztés.

▼B

VIII. MELLÉKLET

A 295. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 5. PONTJÁBAN EMLÍTETT MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK INDIKATÍV JEGYZÉKE

1. Talajművelés, aratás, cséplés, préselés, szüretelés, betakarítás, ideértve a vetést és ültetést;
2. csomagolás és piacra előkészítés, például mezőgazdasági termékek szárítása, tisztítása, aprítása, fertőtlenítése és silózása;
3. mezőgazdasági termékek tárolása;
4. állatállomány gondozása, tenyésztése és hizlalása;
5. rendszerint mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásokban alkalmazott eszközök mezőgazdasági célokra történő bérbeadása;
6. technikai segítségnyújtás;
7. gyomirtás és kártevők irtása, növények és föld permetezése;
8. öntöző- és talajvíz-elvezető berendezések üzemeltetése;
9. fák metszése, erdővágás, valamint egyéb erdészeti szolgáltatások.

▼B

IX. MELLÉKLET

A 311. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK 2., 3. ÉS 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT MŰALKOTÁSOK, GYŰJTEMÉNYDARABOK ÉS RÉGISÉGEK

A. RÉSZ

Műalkotások

1. Képek, részekből összeállított képek (kollázsok) és egyéb dekoratív táblák, a művész által teljes mértékben kézi munkával készített festmények és rajzok, kivéve az építészeti, gépészeti, és más ipari, kereskedelmi, térképészeti és hasonló célú terveket és rajzokat, a kézi díszítésű kézműipari cikkeket, színházi díszleteket, stúdiódíszleteket és hasonló célra festett szöveteket (KN-kód 9701);

2. eredeti metszetek, nyomatok és litográfiák, azaz olyan nyomatok, amelyeket a művész által teljes mértékben kézi munkával készített, egy vagy több lemezről fekete-fehér vagy színes kivitelben korlátozott számban állítottak elő, tekintet nélkül a művész által alkalmazott készítési módra vagy felhasznált anyagra, a mechanikai vagy fotomechanikai eljárással készültek kivételével (KN-kód 9702 00 00);

3. eredeti szobrászművészeti alkotások bármilyen anyagból, kizárólag kézi alkotás; a legfeljebb nyolc példányban elkészített öntvénymásolatok, amelyek gyártását a művész vagy annak jogutódjának felügyelete mellett végezték (KN-kód 9703 00 00); kivételes, a tagállamok által meghatározott esetekben a nyolc másolatra vonatkozó határ átléphető az 1989. január 1. előtt készített öntvénymásolatok esetében;

4. gobelinek (KN-kód 5805 00 00) és falikárpitok (KN-kód 6304 00 00), amelyek a művész eredeti terve alapján kézzel készültek, feltéve hogy ezeknek nem létezik nyolcnál több példánya;

5. teljes mértékben a művész által készített, és szignált egyedi kerámiák;

6. teljes mértékben kézzel készített, réz alapú tűzzománcok, amelyekből legfeljebb nyolc számozott példány létezik, és amelyeket a művész vagy a stúdió szignált, kivéve az ékszereket és az ötvösmunkákat;

7. a művész által készített fényképek, amelyeket saját maga sokszorosított, vagy a felügyelete mellett sokszorosítottak, és amelyekből legfeljebb 30 szignált és számozott példány létezik, minden méretet és hordozólemezt ideértve.

B. RÉSZ

Gyűjteménydarabok

1. Posta- és illetékbélyegek, lebélyegzett postabélyeg, első napi bélyegzéssel ellátott borítékok, előre felbélyegzett borítékok stb., használtan vagy nem használtan, amelyek nincsenek és nem lesznek forgalomban (KN-kód 9704 00 00);

2. állattani, növénytani, ásványtani, anatómiai, történelmi értékű, archeológiai, paleontológiai, etnográfiai és numizmatikai gyűjtemény vagy gyűjteménydarab (KN-kód 9705 00 00);

C. RÉSZ

Régiségek

Száz évnél idősebb tárgyak, a művészeti tárgyak és gyűjteménydarabok kivételével (KN-kód 9706 00 00).

▼B

X. MELLÉKLET

A 370. ÉS 371., VALAMINT A 375–390. CIKKBEN EMLÍTETT ELTÉRÉSEK HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ÜGYLETEK JEGYZÉKE

A. RÉSZ

A tagállamok által továbbra is megadóztatható ügyletek

1) Azok a szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatása;

2) a közszolgálati rádió- és televízióintézmények tevékenységei, kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit;

3) épületek vagy épületrészek vagy a hozzájuk tartozó telkek értékesítése, a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megjelöltek kivételével, amennyiben az értékesítést olyan adóalany végzi, aki az érintett épület után az előzetesen megfizetett adó levonására jogosult;

4) utazási irodáknak a 306. cikk szerinti szolgáltatásnyújtásai, valamint utazási irodák olyan szolgáltatásai, amelyeket az utas nevében és megbízásából, a Közösségen kívüli utazások céljából nyújtanak.

B. RÉSZ

A tagállamok által továbbra is mentesíthető ügyletek

1) Sportrendezvények belépődíjaiból származó bevételek;

2) alkotók, művészek és előadóművészek, ügyvédek és egyéb szabadfoglalkozásúak által nyújtott, az orvosi és paramedicinális szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások, az alábbi szolgáltatások kivételével:

   a) szabadalmak, ipari és kereskedelmi védjegyek és hasonló jogok átruházása, valamint az említett jogokkal kapcsolatos licencek megadása;

   b) ingóságokon adóalany számára végzett munka, a bérmunka kivételével;

   c) ingatlanokon végzett munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatások, például az építészek és építésfelügyelő irodák szolgáltatásai;

   d) kereskedelmi reklámtevékenység;

   e) termékek fuvarozása és raktározása, valamint a kiegészítő szolgáltatások;

   f) ingóságok bérbeadása adóalanynak;

   g) munkaerő-kölcsönzés adóalany részére;

   h) tanácsadók, mérnökök és tervezőirodák által nyújtott technikai gazdasági és tudományos szolgáltatások és hasonló szolgáltatások;

   i) valamely szakmai tevékenység gyakorlásától részben vagy egészben való tartózkodásra vagy az a)–h) és j) pontban említett valamely jog nem gyakorlására irányuló kötelezettség teljesítése;

   j) szállítmányozók, tőzsdeügynökök, üzleti képviselők és más önálló közvetítők szolgáltatásai, amennyiben termékek értékesítéséhez vagy importjához illetve az a)–i) pontban említett szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak;

3) távközlési szolgáltatások és az ezeket kiegészítő termékértékesítések, amelyeket az állami posta és a távközlési intézmények végeznek;

4) temetkezési vállalatok és krematóriumok szolgáltatásai, és az ezeket kiegészítő termékértékesítések;

5) vakok és vakok egyesületei által végzett ügyletek, amennyiben ezek adómentessége nem okozza a verseny jelentős torzulását;

6) termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások olyan hivatalos intézmények számára, amelyek temetők, síremlékek és a háború áldozatai emlékére állítandó emlékművek létesítésével, felszerelésével és karbantartásával foglalkoznak;

7) a 132. cikk (1) bekezdésének b) pontjában nem említett kórházak ügyletei;

▼B

8) közműves vízszolgáltatás;

9) a 12. cikkben említett épületek vagy épületrészek, és a hozzájuk tartozó telkek értékesítése az első birtokbavételt megelőzően, valamint az építési telkek értékesítése;

10) személyszállítás, valamint az utasokat kísérő tárgyak – például poggyász- és gépjármű – szállítása, vagy a személyszállítással összefüggő szolgáltatások, amennyiben maga a személyszállítás adómentes;

11) állami intézmények által használt repülőgépek értékesítése, átalakítása, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, ideértve az azokba beépített, vagy azok üzemeltetéséhez használt berendezéseket;

12) hadihajók értékesítése, átalakítása, javítása, karbantartása, haszonbérbe adása és bérbeadása;

13) a 306. cikkben említett utazási irodák által nyújtott szolgáltatások, valamint olyan utazási irodák szolgáltatásai, amelyek az utasok nevében és javára a Közösségen belüli utazásokkal foglalkoznak.

▼B

XI. MELLÉKLET

A. RÉSZ

Hatályon kívül helyezett irányelvek és módosításaik

1. 67/227/EGK irányelv (HL 71, 1967.4.14., 1301. o.)

   77/388/EGK irányelv

2. 77/388/EGK irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.)

   78/583/EGK irányelv (HL L 194., 1978.7.19., 16. o.)

   80/368/EGK irányelv (HL L 90., 1980.4.3., 41. o.)

   84/386/EGK irányelv (HL L 208., 1984.8.3., 58. o.)

   89/465/EGK irányelv (HL L 226., 1989.8.3., 21. o.)

   91/680/EGK irányelv (HL L 376., 1991.12.31., 1. o.) (a 2. cikk kivételével)

   92/77/EGK irányelv (HL L 316., 1992.10.31., 1. o.)

   92/111/EGK irányelv (HL L 384., 1992.12.30., 47. o.)

   94/4/EK irányelv (HL L 60., 1994.3.3., 14. o.) (kizárólag a 2. cikk)

   94/5/EK irányelv (HL L 60., 1994.3.3., 16. o.)

   94/76/EK irányelv (HL L 365., 1994.12.31., 53. o.)

   95/7/EK irányelv (HL L 102., 1995.5.5., 18. o.)

   96/42/EK irányelv (HL L 170., 1996.7.9., 34. o.)

   96/95/EK irányelv (HL L 338., 1996.12.28., 89. o.)

   98/80/EK irányelv (HL L 281., 1998.10.17., 31. o.)

   1999/49/EK irányelv (HL L 139., 1999.6.2., 27. o.)

   1999/59/EK irányelv (HL L 162., 1999.6.26., 63. o.)

   1999/85/EK irányelv (HL L 277., 1999.10.28., 34. o.)

   2000/17/EK irányelv (HL L 84., 2000.4.5., 24. o.)

   2000/65/EK irányelv (HL L 269., 2000.10.21., 44. o.)

   2001/4/EK irányelv (HL L 22., 2001.1.24., 17. o.)

   2001/115/EK irányelv (HL L 15., 2002.1.17., 24. o.)

   2002/38/EK irányelv (HL L 128., 2002.5.15., 41. o.)

   2002/93/EK irányelv (HL L 331., 2002.12.7., 27. o.)

   2003/92/EK irányelv (HL L 260., 2003.10.11., 8. o.)

   2004/7/EK irányelv (HL L 27., 2004.1.30., 44. o.)

   2004/15/EK irányelv (HL L 52., 2004.2.21., 61. o.)

   2004/66/EK irányelv (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) (kizárólag a melléklet V. pontja)

   2005/92/EK irányelv (HL L 345., 2005.12.28., 19. o.)

   2006/18/EK irányelv (HL L 51., 2006.2.22., 12. o.)

   2006/58/EK irányelv (HL L 174., 2006.6.28., 5. o.)

   2006/69/EK irányelv (HL L 221., 2006.8.12., 9. o.) (kizárólag az 1. cikk)

   2006/98/EK irányelv (HL L …., …, …. o. (*) (kizárólag a melléklet 2. pontja)

(*) HL: Kérjük, illessze be a kihirdetés hivatkozását!

▼B

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetés határideje

(a 411. cikkben említetteknek megfelelően)

Irányelv	A nemzeti jogba való átültetés határideje
67/227/EGK irányelv	1970. január 1.
77/388/EGK irányelv	1978. január 1.
78/583/EGK irányelv	1979. január 1.
80/368/EGK irányelv	1979. január 1.
84/386/EGK irányelv	1985. július 1.
89/465/EGK irányelv	1990. január 1.
	1991. január 1.
	1992. január 1.
	1993. január 1.
	1994. január 1. Portugália esetében
91/680/EGK irányelv	1993. január 1.
92/77/EGK irányelv	1992. december 31.
92/111/EGK irányelv	1993. január 1.
	1994. január 1.
	1993. október 1. Németország esetében
94/4/EK irányelv	1994. április 1.
94/5/EK irányelv	1995. január 1.
94/76/EK irányelv	1995. január 1.
95/7/EK irányelv	1996. január 1.
	1997. január 1. Németország és Luxemburg esetében
96/42/EK irányelv	1995. január 1.
96/95/EK irányelv	1997. január 1.
98/80/EK irányelv	2000. január 1.
1999/49/EK irányelv	1999. január 1.
1999/59/EK irányelv	2000. január 1.
1999/85/EK irányelv	—
2000/17/EK irányelv	—
2000/65/EK irányelv	2001. december 31.
2001/4/EK irányelv	2001. január 1.
2001/115/EK irányelv	2004. január 1.
2002/38/EK irányelv	2003. július 1.
2002/93/EK irányelv	—
2003/92/EK irányelv	2005. január 1.
2004/7/EK irányelv	2004. január 30.
2004/15/EK irányelv	—
2004/66/EK irányelv	2004. május 1.
2005/92/EK irányelv	2006. január 1.
2006/18/EK irányelv	—
2006/58/EK irányelv	2006. július 1.
2006/69/EK irányelv	2008. január 1.
2006/98/EK irányelv	2007. január 1.

▼B

XII: MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
1. cikk első albekezdés				1. cikk (1) bekezdés
1. cikk második és harmadik albekezdés				—
2. cikk első, második és harmadik albekezdés				1. cikk (2) bekezdés első, második és harmadik albekezdés
3., 4. és 6. cikk				—
	1. cikk			—
	2. cikk 1. pont			2. cikk (1) bekezdés a) és c) pont
	2. cikk 2. pont			2. cikk (1) bekezdés d) pont
	3. cikk (1) bekezdés első francia bekezdés			5. cikk 2. pont
	3. cikk (1) bekezdés második francia bekezdés			5. cikk 1. pont
	3. cikk (1) bekezdés harmadik francia bekezdés			5. cikk 3. és 4. pont
	3. cikk (2) bekezdés			—
	3. cikk (3) bekezdés első albekezdés első francia bekezdés			6. cikk (2) bekezdés a) és b) pont
	3. cikk (3) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés			6. cikk (2) bekezdés c) és d) pont
	3. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik francia bekezdés			6. cikk (2) bekezdés e), f), és g) pont
	3. cikk (3) bekezdés második albekezdés első francia bekezdés			6. cikk (1) bekezdés b) pont
	3. cikk (3) bekezdés második albekezdés második francia bekezdés			6. cikk (1) bekezdés c) pont
	3. cikk (3) bekezdés második albekezdés harmadik francia bekezdés			6. cikk (1) bekezdés a) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	3. cikk (4) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés			7. cikk (1) bekezdés
	3. cikk (4) bekezdés második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			7. cikk (2) bekezdés
	3. cikk (5) bekezdés			8. cikk
	4. cikk (1) és (2) bekezdés			9. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	4. cikk (3) bekezdés a) pont első albekezdés első mondat			12. cikk (1) bekezdés a) pont
	4. cikk (3) bekezdés a) pont első albekezdés második mondat			12. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	4. cikk (3) bekezdés a) pont második albekezdés			12. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés
	4. cikk (3) bekezdés a) pont harmadik albekezdés			12. cikk (2) bekezdés első albekezdés
	4. cikk (3) bekezdés b) pont első albekezdés			12. cikk (1) bekezdés b) pont
	4. cikk (3) bekezdés b) pont második albekezdés			12. cikk (3) bekezdés
	4. cikk (4) bekezdés első albekezdés			10. cikk
	4. cikk (4) bekezdés második és harmadik albekezdés			11. cikk, első és második albekezdés
	4. cikk (5) bekezdés első, második és harmadik albekezdés			13. cikk (1) bekezdés első, második és harmadik albekezdés
	4. cikk (5) bekezdés negyedik albekezdés			13. cikk (2) bekezdés
	5. cikk (1) bekezdés			14. cikk (1) bekezdés
	5. cikk (2) bekezdés			15. cikk (1) bekezdés
	5. cikk (3) bekezdés a), b) és c) pont			15. cikk (2) bekezdés a), b) és c) pont
	5. cikk (4) bekezdés a), b) és c) pont			14. cikk (2) bekezdés a), b) és c) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	5. cikk (5) bekezdés			14. cikk (3) bekezdés
	5. cikk (6) bekezdés első és második mondat			16. cikk első és második albekezdés
	5. cikk (7) bekezdés a), b) és c) pont			18. cikk a), b) és c) pont
	5. cikk (8) bekezdés első mondat			19. cikk első albekezdés
	5. cikk (8) bekezdés második és harmadik mondat			19. cikk második albekezdés
	6. cikk (1) bekezdés első albekezdés			24. cikk (1) bekezdés
	6. cikk (1) bekezdés második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			25. cikk a), b) és c) pont
	6. cikk (2) bekezdés első albekezdés a) és b) pont			26. cikk (1) bekezdés a) és b) pont
	6. cikk (2) bekezdés második albekezdés			26. cikk (2) bekezdés
	6. cikk (3) bekezdés			27. cikk
	6. cikk (4) bekezdés			28. cikk
	6. cikk (5) bekezdés			29. cikk
	7. cikk (1) bekezdés a) és b) pont			30. cikk első és második albekezdés
	7. cikk (2) bekezdés			60. cikk
	7. cikk (3) bekezdés első és második albekezdés			61. cikk első és második albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés a) pont első mondat			32. cikk első albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés a) pont második és harmadik mondat			36. cikk első és második albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés b) pont			31. cikk
	8. cikk (1) bekezdés c) pont első albekezdés			37. cikk (1) bekezdés
	8. cikk (1) bekezdés c) pont második albekezdés első francia bekezdés			37. cikk (2) bekezdés első albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	8. cikk (1) bekezdés c) pont második albekezdés második és harmadik francia bekezdés			37. cikk (2) bekezdés második és harmadik albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés c) pont harmadik albekezdés			37. cikk (2) bekezdés negyedik albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés c) pont negyedik albekezdés			37. cikk (3) bekezdés első albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés c) pont ötödik albekezdés			—
	8. cikk (1) bekezdés c) pont hatodik albekezdés			37. cikk (3) bekezdés második albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés d) pont első és második albekezdés			38. cikk (1) és (2) bekezdés
	8. cikk (1) bekezdés e) pont első mondat			39. cikk első albekezdés
	8. cikk (1) bekezdés e) pont második és harmadik mondat			39. cikk második albekezdés
	8. cikk (2) bekezdés			32. cikk második albekezdés
	9. cikk (1) bekezdés			43. cikk
	9. cikk (2) bekezdés bevezető mondat			—
	9. cikk (2) bekezdés a) pont			45. cikk
	9. cikk (2) bekezdés b) pont			46. cikk
	9. cikk (2) bekezdés c) pont első és második francia bekezdés			52. cikk a) és b) pont
	9. cikk (2) bekezdés c) pont harmadik és negyedik francia bekezdés			52. cikk c) pont
	9. cikk (2) bekezdés e) pont, az elsőtől a hatodik francia bekezdésig			56. cikk (1) bekezdés a)–f) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	9. cikk (2) bekezdés e) pont hetedik francia bekezdés			56. cikk (1) bekezdés l) pont
	9. cikk (2) bekezdés e) pont nyolcadik francia bekezdés			56. cikk (1) bekezdés g) pont
	9. cikk (2) bekezdés e) pont kilencedik francia bekezdés			56. cikk (1) bekezdés h) pont
	9. cikk (2) bekezdés e) pont tizedik francia bekezdés első mondat			56. cikk (1) bekezdés i) pont
	9. cikk (2) bekezdés e) pont tizedik francia bekezdés második mondat			24. cikk (2) bekezdés
	9. cikk (2) bekezdés e) pont tizedik francia bekezdés harmadik mondat			56. cikk (1) bekezdés i) pont
	9. cikk (2) bekezdés e) pont tizenegyedik és tizenkettedik francia bekezdés			56. cikk (1) bekezdés j) és k) pont
	9. cikk (2) bekezdés f) pont			57. cikk (1) bekezdés
	9. cikk (3) bekezdés			58. cikk (1) és (2) albekezdés
	9. cikk (3) bekezdés a) és b) pont			58. cikk első albekezdés a) és b) pont
	9. cikk (4) bekezdés			59. cikk (1) és (2) bekezdés
	10. cikk (1) bekezdés a) és b) pont			62. cikk 1. és 2. pont
	10. cikk (2) bekezdés első albekezdés első mondat			63. cikk
	10. cikk (2) bekezdés első albekezdés második és harmadik mondat			64. cikk (1) és (2) bekezdés
	10. cikk (2) bekezdés második albekezdés			65. cikk
	10. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			66. cikk a), b) és c) pont
	10. cikk (3) bekezdés első albekezdés első mondat			70. cikk
	10. cikk (3) bekezdés első albekezdés második mondat			71. cikk (1) bekezdés első albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	10. cikk (3) bekezdés második albekezdés			71. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	10. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdés			71. cikk (2) bekezdés
	11. cikk A. cím (1) bekezdés a) pont			73. cikk
	11. cikk A. cím (1) bekezdés b) pont			74. cikk
	11. cikk A. cím (1) bekezdés c) pont			75. cikk
	11. cikk A. cím (1) bekezdés d) pont			77. cikk
	11. cikk A. cím (2) bekezdés a) pont			78. cikk első albekezdés a) pont
	11. cikk A. cím (2) bekezdés b) pont első mondat			78. cikk első albekezdés b) pont
	11. cikk A. cím (2) bekezdés b) pont második mondat			78. cikk második albekezdés
	11. cikk A. cím (3) bekezdés a) és b) pont			79. cikk első albekezdés a) és b) pont 87. cikk a) és b) pont
	11. cikk A. cím (3) bekezdés c) pont első mondat			79. cikk első albekezdés c) pont
	11. cikk A. cím (3) bekezdés c) pont második mondat			79. cikk második albekezdés
	11. cikk A. cím (4) bekezdés első és második albekezdés			81. cikk első és második albekezdés
	11. cikk A. cím (5) bekezdés			82. cikk
	11. cikk A. cím (6) bekezdés első albekezdés első és második mondat			80. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	11. cikk A. cím (6) bekezdés első albekezdés harmadik mondat			80. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	11. cikk A. cím (6) bekezdés második albekezdés			80. cikk (1) bekezdés első albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	11. cikk A. cím (6) bekezdés harmadik albekezdés			80. cikk (2) bekezdés
	11. cikk A. cím (6) bekezdés negyedik albekezdés			80. cikk (3) bekezdés
	11. cikk A. cím (7) bekezdés első és második albekezdés			72. cikk első és második albekezdés
	11. cikk B. cím (1) bekezdés			85. cikk
	11. cikk B. cím (3) bekezdés a) pont			86. cikk (1) bekezdés a) pont
	11. cikk B. cím (3) bekezdés b) pont első albekezdés			86. cikk (1) bekezdés b) pont
	11. cikk B. cím (3) bekezdés b) pont második albekezdés			86. cikk (2) bekezdés
	11. cikk B. cím (3) bekezdés b) pont harmadik albekezdés			86. cikk (1) bekezdés b) pont
	11. cikk B. cím (4) bekezdés			87. cikk
	11. cikk B. cím (5) bekezdés			88. cikk
	11. cikk B. cím (6) bekezdés első és második albekezdés			89. cikk első és második albekezdés
	11. cikk C. cím (1) bekezdés első és második albekezdés			90. cikk (1) és (2) bekezdés
	11. cikk C. cím (2) bekezdés első albekezdés			91. cikk (1) bekezdés
	11. cikk C. cím (2) bekezdés második albekezdés első és második mondat			91. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	11. cikk C. cím (3) bekezdés első és második francia bekezdés			92. cikk a) és b) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	12. cikk (1) bekezdés			93. cikk első albekezdés
	12. cikk (1) bekezdés a) pont			93. cikk második albekezdés a) pont
	12. cikk (1) bekezdés b) pont			93. cikk második albekezdés c) pont
	12. cikk (2) bekezdés első és második francia bekezdés			95. cikk első és második albekezdés
	12. cikk (3) bekezdés a) pont első albekezdés első mondat			96. cikk
	12. cikk (3) bekezdés a) pont első albekezdés második mondat			97. cikk (1) bekezdés
	12. cikk (3) bekezdés a) pont második albekezdés			97. cikk (2) bekezdés
	12. cikk (3) bekezdés a) pont harmadik albekezdés első mondat			98. cikk (1) bekezdés
	12. cikk (3) bekezdés a) pont harmadik albekezdés második mondat			98. cikk (2) bekezdés első albekezdés 99. cikk (1) bekezdés
	12. cikk (3) bekezdés a) pont negyedik albekezdés			98. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	12. cikk (3) bekezdés b) pont első mondat			102. cikk első albekezdés
	12. cikk (3) bekezdés b) pont második, harmadik és negyedik mondat			102. cikk második albekezdés
	12. cikk (3) bekezdés c) pont első albekezdés			103. cikk (1) bekezdés
	12. cikk (3) bekezdés c) pont második albekezdés első és második francia bekezdés			103. cikk (2) bekezdés a) és b) pont
	12. cikk (4) bekezdés első albekezdés			99. cikk (2) bekezdés
	12. cikk (4) bekezdés második albekezdés első és második mondat			100. cikk első és második albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	12. cikk (4) bekezdés harmadik albekezdés			101. cikk
	12. cikk (5) bekezdés			94. cikk (2) bekezdés
	12. cikk (6) bekezdés			105. cikk
	13. cikk A. cím (1) bekezdés bevezető mondat			131. cikk
	13. cikk A. cím (1) bekezdés a)–n) pont			132. cikk (1) bekezdés a)–n) pont
	13. cikk A. cím (1) bekezdés o) pont első mondat			132. cikk (1) bekezdés o) pont
	13. cikk A. cím (1) bekezdés o) pont második mondat			132. cikk (2) bekezdés
	13. cikk A. cím (1) bekezdés p) és q) pont			132. cikk (1) bekezdés p) és q) pont
	13. cikk A. cím (2) bekezdés a) pont elsőtől a negyedik francia bekezdésig			133. cikk első albekezdés a)–d) pont
	13. cikk A. cím (2) bekezdés b) pont első és második francia bekezdés			134. cikk a) és b) pont
	13. cikk B. cím bevezető mondat			131. cikk
	13. cikk B. cím a) pont			135. cikk (1) bekezdés a) pont
	13. cikk B. cím b) pont első albekezdés			135. cikk (1) bekezdés l) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	13. cikk B. cím b) pont első albekezdés 1–4. pont			135. cikk (2) bekezdés első albekezdés a)–d) pont
	13. cikk B. cím b) pont második albekezdés			135. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	13. cikk B. cím c) pont			136. cikk a) és b) pont
	13. cikk B. cím d) pont			—
	13. cikk B. cím d) pont 1–5. pont			135. cikk (1) bekezdés b)–f) pont
	13. cikk B. cím d) pont 1-5. pont, első és második francia bekezdés			135. cikk (1) bekezdés f) pont
	13. cikk B. cím d) pont 6. pont			135. cikk (1) bekezdés g) pont
	13. cikk B. cím e)–h) pont			135. cikk (1) bekezdés h)–k) pont
	13. cikk C. cím első albekezdés a) pont			137. cikk (1) bekezdés d) pont
	13. cikk C. cím első albekezdés b) pont			137. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pont
	13. cikk C. cím második albekezdés			137. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	14. cikk (1) bekezdés bevezető mondat			131. cikk
	14. cikk (1) bekezdés a) pont			140. cikk a) pont
	14. cikk (1) bekezdés d) pont első és második albekezdés			143. cikk b) és c) pont
	14. cikk (1) bekezdés e) pont			143. cikk e) pont
	14. cikk (1) bekezdés g) pont elsőtől a negyedik francia bekezdésig			143. cikk f)–i) pont
	14. cikk (1) bekezdés h) pont			143. cikk j) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	14. cikk (1) bekezdés i) pont			144. cikk
	14. cikk (1) bekezdés j) pont			143. cikk k) pont
	14. cikk (1) bekezdés k) pont			143. cikk l) pont
	14. cikk (2) bekezdés első albekezdés			145. cikk (1) bekezdés
	14. cikk (2) bekezdés második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			145. cikk (2) bekezdés első, második és harmadik albekezdés
	14. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés			145. cikk (3) bekezdés
	15. cikk bevezető mondat			131. cikk
	15. cikk 1. pont			146. cikk (1) bekezdés a) pont
	15. cikk 2. pont első albekezdés			146. cikk (1) bekezdés b) pont
	15. cikk 2. pont második albekezdés első és második francia bekezdés			147. cikk (1) bekezdés első albekezdés a) és b) pont
	15. cikk 2. pont második albekezdés harmadik francia bekezdés a mondat első része			147. cikk (1) bekezdés első albekezdés c) pont
	15. cikk 2. pont második albekezdés harmadik francia bekezdés a mondat második része			147. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	15. cikk 2. pont harmadik albekezdés első és második francia bekezdés			147. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	15. cikk 2. pont negyedik albekezdés			147. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés
	15. cikk 3. pont			146. cikk (1) bekezdés d) pont
	15. cikk 4. pont első albekezdés a) és b) pont			148. cikk a) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	15. cikk 4. pont első albekezdés c) pont			148. cikk b) pont
	15. cikk 4. pont második albekezdés első és második mondat			150. cikk (1) és (2) bekezdés
	15. cikk 5. pont			148. cikk c) pont
	15. cikk 6. pont			148. cikk f) pont
	15. cikk 7. pont			148. cikk e) pont
	15. cikk 8. pont			148. cikk d) pont
	15. cikk 9. pont			148. cikk g) pont
	15. cikk 10. pont első albekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig			151. cikk (1) bekezdés első albekezdés a)–d) pont
	15. cikk 10. pont második albekezdés			151. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	15. cikk 10. pont harmadik albekezdés			151. cikk (2) bekezdés
	15. cikk 11. pont			152. cikk
	15. cikk 12. pont első mondat			146. cikk (1) bekezdés c) pont
	15. cikk 12. pont második mondat			146. cikk (2) bekezdés
	15. cikk 13. pont			146. cikk (1) bekezdés e) pont
	15. cikk 14. pont első és második albekezdés			153. cikk első és második albekezdés
	15. cikk 15. pont			149. cikk
	16. cikk (1) bekezdés			—
	16. cikk (2) bekezdés			164. cikk (1) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	16. cikk (3) bekezdés			166. cikk
	17. cikk (1) bekezdés			167. cikk
	17. cikk (2), (3) és (4) bekezdés			—
	17. cikk (5) bekezdés első és második albekezdés			173. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	17. cikk (5) bekezdés harmadik albekezdés a)–e) pont			163. cikk (2) bekezdés a)–e) pont
	17. cikk (6) bekezdés			176. cikk
	17. cikk (7) bekezdés első és második mondat			177. cikk első és második albekezdés
	18. cikk (1) bekezdés			—
	18. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés			179. cikk első és második albekezdés
	18. cikk (3) bekezdés			180. cikk
	18. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés			183. cikk első és második albekezdés
	19. cikk (1) bekezdés első albekezdés első francia bekezdés			174. cikk (1) bekezdés első albekezdés a) pont
	19. cikk (1) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés első mondat			174. cikk (1) bekezdés első albekezdés b) pont
	19. cikk (1) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés második mondat			174. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	19. cikk (1) bekezdés második albekezdés			175. cikk (1) bekezdés
	19. cikk (2) bekezdés első mondat			174. cikk (2) bekezdés a) pont
	19. cikk (2) bekezdés második mondat			174. cikk (2) bekezdés b) és c) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	19. cikk (2) bekezdés harmadik mondat			174. cikk (3) bekezdés
	19. cikk (3) bekezdés első albekezdés első és második mondat			175. cikk (2) bekezdés első albekezdés
	19. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik mondat			175. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	19. cikk (3) bekezdés második albekezdés			175. cikk (3) bekezdés
	20. cikk (1) bekezdés bevezető mondat			186. cikk
	20. cikk (1) bekezdés a) pont			184. cikk
	20. cikk (1) bekezdés b) pont az első mondat első része			185. cikk (1) bekezdés
	20. cikk (1) bekezdés b) pont az első mondat második része			185. cikk (2) bekezdés első albekezdés
	20. cikk (1) bekezdés b) pont második mondat			185. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	20. cikk (2) bekezdés első albekezdés első mondat			187. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	20. cikk (2) bekezdés első albekezdés második és harmadik mondat			187. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	20. cikk (2) bekezdés második és harmadik albekezdés			187. cikk (1) bekezdés második és harmadik albekezdés
	20. cikk (3) bekezdés első albekezdés első mondat			188. cikk (1) bekezdés első albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	20. cikk (3) bekezdés első albekezdés második mondat			188. cikk (1) bekezdés második és harmadik albekezdés
	20. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik mondat			188. cikk (2) bekezdés
	20. cikk (3) bekezdés második albekezdés			188. cikk (2) bekezdés
	20. cikk (4) bekezdés első albekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig			189. cikk a)–d) pont
	20. cikk (4) bekezdés második albekezdés			190. cikk
	20. cikk (5) bekezdés			191. cikk
	20. cikk (6) bekezdés			192. cikk
	21. cikk			—
	22. cikk			—
	22a. cikk			249. cikk
	23. cikk első albekezdés			211. cikk első albekezdés 260. cikk
	23. cikk második albekezdés			211. cikk második albekezdés
	24. cikk (1) bekezdés			281. cikk
	24. cikk (2) bekezdés bevezető mondat			292. cikk
	24. cikk (2) bekezdés a) pont első albekezdés			284. cikk (1) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	24. cikk (2) bekezdés a) pont második és harmadik albekezdés			284. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	24. cikk (2) bekezdés b) pont első és második mondat			285. cikk első és második albekezdés
	24. cikk (2) bekezdés c) pont			286. cikk
	24. cikk (3) bekezdés első albekezdés			282. cikk
	24. cikk (3) bekezdés második albekezdés első mondat			283. cikk (2) bekezdés
	24. cikk (3) bekezdés második albekezdés második mondat			283. cikk (1) bekezdés a) pont
	24. cikk (4) bekezdés első albekezdés			288. cikk első bekezdés 1–4. pont
	24. cikk (4) bekezdés második albekezdés			288. cikk második bekezdés
	24. cikk (5) bekezdés			289. cikk
	24. cikk (6) bekezdés			290. cikk
	24. cikk (7) bekezdés			291. cikk
	24. cikk (8) bekezdés a), b) és c) pont			293. cikk 1., 2. és 3. pont
	24. cikk (9) bekezdés			294. cikk
	24a. cikk első albekezdés elsőtől a tizedik francia bekezdésig			287. cikk 7–16. pont
	25. cikk (1) bekezdés			296. cikk (1) bekezdés
	25. cikk (2) bekezdés elsőtől a nyolcadik francia bekezdésig			295. cikk (1) bekezdés 1–8. pont
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés első mondat			297. cikk első albekezdés első mondat és második albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés második mondat			298. cikk első albekezdés
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés harmadik mondat			299. cikk
	25. cikk (3) bekezdés első albekezdés negyedik és ötödik mondat			298. cikk második albekezdés
	25. cikk (3) bekezdés második albekezdés			297. cikk első albekezdés második mondat
	25. cikk (4) bekezdés első albekezdés			272. cikk (1) bekezdés első albekezdés e) pont
	25. cikk (5) és (6) bekezdés			—
	25. cikk (7) bekezdés			304. cikk
	25. cikk (8) bekezdés			301. cikk (2) bekezdés
	25. cikk (9) bekezdés			296. cikk (2) bekezdés
	25. cikk (10) bekezdés			296. cikk (3) bekezdés
	25. cikk (11) és (12) bekezdés			—
	26. cikk (1) bekezdés első és második mondat			306. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	26. cikk (1) bekezdés harmadik mondat			306. cikk (2) bekezdés
	26. cikk (2) bekezdés első és második mondat			307. cikk első és második albekezdés
	26. cikk (2) bekezdés harmadik mondat			308. cikk
	26. cikk (3) bekezdés első és második mondat			309. cikk első és második albekezdés
	26. cikk (4) bekezdés			310. cikk
	26a. cikk A. cím a) pont első albekezdés			311. cikk (1) bekezdés 2. pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	26a. cikk A. cím a) pont második albekezdés			311. cikk (2) bekezdés
	26a. cikk A. cím b) és c) pont			311. cikk (1) bekezdés 3. és 4. pont
	26a. cikk A. cím d) pont			311. cikk (1) bekezdés 1. pont
	26a. cikk A. cím e) és f) pont			311. cikk (1) bekezdés 5. és 6. pont
	26a. cikk A. cím g) pont bevezető mondat			311. cikk (1) bekezdés 7. pont
	26a. cikk A. cím g) pont első és második francia bekezdés			311. cikk (3) bekezdés
	26a. cikk B. cím (1) bekezdés			313. cikk (1) bekezdés
	26a. cikk B. cím (2) bekezdés			314. cikk
	26a. cikk B. cím (2) bekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig			314. cikk a)–d) pont
	26a. cikk B. cím (3) bekezdés első albekezdés első és második mondat			315. cikk első és második albekezdés
	26a. cikk B. cím (3) bekezdés második albekezdés			312. cikk
	26a. cikk B. cím (3) bekezdés második albekezdés első és második francia bekezdés			312. cikk 1. és 2. pont
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés első albekezdés			316. cikk (1) bekezdés
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés első albekezdés a), b) és c) pont			316. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pont
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés második albekezdés			316. cikk (2) bekezdés
	26a. cikk B. cím (4) bekezdés harmadik albekezdés első és második mondat			317. cikk első és második albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	26a. cikk B. cím (5) bekezdés			321. cikk
	26a. cikk B. cím (6) bekezdés			323. cikk
	26a. cikk B. cím (7) bekezdés			322. cikk
	26a. cikk B. cím (7) bekezdés a), b) és c) pont			322. cikk a), b) és c) pont
	26a. cikk B. cím (8) bekezdés			324. cikk
	26a. cikk B. cím (9) bekezdés			325. cikk
	26a. cikk B. cím (10) bekezdés első és második albekezdés			318. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	26a. cikk B. cím (10) bekezdés harmadik albekezdés első és második francia bekezdés			318. cikk (2) bekezdés a) és b) pont
	26a. cikk B. cím (10) bekezdés negyedik albekezdés			318. cikk (3) bekezdés
	26a. cikk B. cím (11) bekezdés első albekezdés			319. cikk
	26a. cikk B. cím (11) bekezdés második albekezdés a) pont			320. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	26a. cikk B. cím (11) bekezdés második albekezdés b) és c) pont			320. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	26a. cikk B. cím (11) bekezdés harmadik albekezdés			320. cikk (2) bekezdés
	26a. cikk C. cím (1) bekezdés bevezető mondat			333. cikk (1) bekezdés 334. cikk
	26a. cikk C. cím (1) bekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig			334. cikk a)–d) pont
	26a. cikk C. cím (2) bekezdés első és második francia bekezdés			336. cikk a) és b) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	26a. cikk C. cím (3) bekezdés			337. cikk
	26a. cikk C. cím (4) bekezdés első albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			339. cikk első albekezdés a), b) és c) pont
	26a. cikk C. cím (4) bekezdés második albekezdés			339. cikk második albekezdés
	26a. cikk C. cím (5) bekezdés első és második albekezdés			340. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	26a. cikk C. cím (5) bekezdés harmadik albekezdés			340. cikk (2) bekezdés
	26a. cikk C. cím (6) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés			338. cikk első albekezdés a) és b) pont
	26a. cikk C. cím (6) bekezdés második albekezdés			338. cikk második albekezdés
	26a. cikk C. cím (7) bekezdés			335. cikk
	26a. cikk D. cím bevezető mondat			—
	26a. cikk D. cím a) pont			313. cikk (2) bekezdés 333. cikk (2) bekezdés
	26a. cikk D. cím b) pont			4. cikk a) és c) pont
	26a. cikk D. cím c) pont			35. cikk 139. cikk (3) bekezdés első albekezdés
	26b. cikk A. cím első albekezdés i. pont első mondat			344. cikk (1) bekezdés 1. pont
	26b. cikk A. cím első albekezdés i. pont második mondat			344. cikk (2) bekezdés
	26b. cikk A. cím első albekezdés ii. pont elsőtől a negyedik francia bekezdésig			344. cikk (1) bekezdés 2. pont
	26b. cikk A. cím második albekezdés			344. cikk (3) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	26b. cikk A. cím harmadik albekezdés			345. cikk
	26b. cikk B. cím első albekezdés			346. cikk
	26b. cikk B. cím második albekezdés			347. cikk
	26b. cikk C. cím első albekezdés			348. cikk
	26b. cikk C. cím második albekezdés első és második mondat			349. cikk (1) és (2) bekezdés
	26b. cikk C. cím harmadik albekezdés			350. cikk
	26b. cikk C. cím negyedik albekezdés			351. cikk
	26b. cikk D. cím (1) bekezdés a), b) és c) pont			354. cikk a), b) és c) pont
	26b. cikk D. cím (2) bekezdés			355. cikk
	26b. cikk E. cím első és második albekezdés			356. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	26b. cikk E. cím harmadik és negyedik albekezdés			356. cikk (2) és (3) bekezdés
	26b. cikk F. cím első mondat			198. cikk (2) és (3) bekezdés
	26b. cikk F. cím második mondat			208. és 255. cikk
	26b. cikk G. cím (1) bekezdés első albekezdés			352. cikk
	26b. cikk G. cím (1) bekezdés második albekezdés			—
	26b. cikk G. cím (2) bekezdés a) pont			353. cikk
	26b. cikk G. cím (2) bekezdés b) pont első és második mondat			198. cikk (1) és (2) bekezdés
	26c. cikk A. cím a)–e) pont			358. cikk 1–5. pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	26c. cikk B. cím (1) bekezdés			359. cikk
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés első albekezdés			360. cikk
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés az első mondat első része			361. cikk (1) bekezdés
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés az első mondat második része			361. cikk (1) bekezdés a)–e) pont
	26c. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés második mondat			361. cikk (2) bekezdés
	26c. cikk B. cím (3) bekezdés első és második albekezdés			362. cikk
	26c. cikk B. cím (4) bekezdés a)–d) pont			363. cikk a)–d) pont
	26c. cikk B. cím (5) bekezdés első albekezdés			364. cikk
	26c. cikk B. cím (5) bekezdés második albekezdés			365. cikk
	26c. cikk B. cím (6) bekezdés első mondat			366. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	26c. cikk B. cím (6) bekezdés második és harmadik mondat			366. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	26c. cikk B. cím (6) bekezdés negyedik mondat			366. cikk (2) bekezdés
	26c. cikk B. cím (7) bekezdés első mondat			367. cikk első albekezdés
	26c. cikk B. cím (7) bekezdés második és harmadik mondat			367. cikk második albekezdés
	26c. cikk B. cím (8) bekezdés			368. cikk
	26c. cikk B. cím (9) bekezdés első mondat			369. cikk (1) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	26c. cikk B. cím (9) bekezdés második és harmadik mondat			369. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	26c. cikk B. cím (10) bekezdés			204. cikk. (1) bekezdés harmadik albekezdés
	27. cikk (1) bekezdés első és második mondat			395. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	27. cikk (2) bekezdés első és második mondat			395. cikk (2) bekezdés első albekezdés
	27. cikk (2) bekezdés harmadik mondat			395. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	27. cikk (3) és (4) bekezdés			395. cikk (3) és (4) bekezdés
	27. cikk (5) bekezdés			394. cikk
	28. cikk (1) és (1a) bekezdés			—
	28. cikk (2) bekezdés bevezető mondat			109. cikk
	28. cikk (2) bekezdés a) pont első albekezdés			110. cikk első és második albekezdés
	28. cikk (2) bekezdés a) pont második albekezdés			—
	28. cikk (2) bekezdés a) pont harmadik albekezdés első mondat			112. cikk első albekezdés
	28. cikk (2) bekezdés a) pont harmadik albekezdés második és harmadik mondat			112. cikk második albekezdés
	28. cikk (2) bekezdés b) pont			113. cikk
	28. cikk (2) bekezdés c) pont első és második mondat			114. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	28. cikk (2) bekezdés c) pont harmadik mondat			114. cikk (2) bekezdés
	28. cikk (2) bekezdés d) pont			115. cikk
	28. cikk (2) bekezdés e) pont első és második albekezdés			118. cikk első és második albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28. cikk (2) bekezdés f) pont			120. cikk
	28. cikk (2) bekezdés g) pont			—
	28. cikk (2) bekezdés h) pont első és második albekezdés			121. cikk első és második albekezdés
	28. cikk (2) bekezdés i) pont			122. cikk
	28. cikk (2) bekezdés j) pont			117. cikk (2) bekezdés
	28. cikk (2) bekezdés k) pont			116. cikk
	28. cikk (3) bekezdés a) pont			370. cikk
	28. cikk (3) bekezdés b) pont			371. cikk
	28. cikk (3) bekezdés c) pont			391. cikk
	28. cikk (3) bekezdés d) pont			372. cikk
	28. cikk (3) bekezdés e) pont			373. cikk
	28. cikk (3) bekezdés f) pont			392. cikk
	28. cikk (3) bekezdés g) pont			374. cikk
	28. cikk (3a) bekezdés			376. cikk
	28. cikk (4) és (5) bekezdés			393. cikk (1) és (2) bekezdés
	28. cikk (6) bekezdés első albekezdés első mondat			106. cikk első és második albekezdés
	28. cikk (6) bekezdés első albekezdés második mondat			106. cikk harmadik bekezdés
	28. cikk (6) bekezdés második albekezdés a), b) és c) pont			107. cikk első albekezdés a), b) és c) pont
	28. cikk (6) bekezdés második albekezdés d) pont			107. cikk második albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28. cikk (6) bekezdés harmadik albekezdés			107. cikk második albekezdés
	28. cikk (6) bekezdés negyedik albekezdés a), b) és c) pont			108. cikk a), b) és c) pont
	28. cikk (6) bekezdés ötödik és hatodik albekezdés			—
	28a. cikk (1) bekezdés bevezető mondat			2. cikk (1) bekezdés
	28a. cikk (1) bekezdés a) pont első albekezdés			2. cikk (1) bekezdés b) i. pont
	28a. cikk (1) bekezdés a) pont második albekezdés			3. cikk (1) bekezdés
	28a. cikk (1) bekezdés a) pont harmadik albekezdés			3. cikk (3) bekezdés
	28a. cikk (1) bekezdés b) pont			2. cikk (1) bekezdés b) ii. pont
	28a. cikk (1) bekezdés c) pont			2. cikk (1) bekezdés b) iii. pont
	28a. cikk (1a) bekezdés a) pont			3. cikk (1) bekezdés a) pont
	28a. cikk (1a) bekezdés b) pont első albekezdés első francia bekezdés			3. cikk (1) bekezdés b) pont
	28a. cikk (1a) bekezdés b) pont első albekezdés második és harmadik francia bekezdés			3. cikk (2) bekezdés első albekezdés a) és b) pont
	28a. cikk (1a) bekezdés b) pont második albekezdés			3. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	28a. cikk (2) bekezdés bevezető mondat			—
	28a. cikk (2) bekezdés a) pont			2. cikk (2) bekezdés első albekezdés a), b) és c) pont
	28a. cikk (2) bekezdés b) pont első albekezdés			2. cikk (2) bekezdés második albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28a. cikk (2) bekezdés b) pont első albekezdés első és második francia bekezdés			2. cikk (2) bekezdés második albekezdés a), b) és c) pont
	28a. cikk (2) bekezdés b) pont második albekezdés			2. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés
	28a. cikk (3) bekezdés első és második albekezdés			20. cikk első és második albekezdés
	28a. cikk (4) bekezdés első albekezdés			9. cikk (2) bekezdés
	28a. cikk (4) bekezdés második albekezdés első francia bekezdés			172. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	28a. cikk (4) bekezdés második albekezdés második francia bekezdés			172. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	28a. cikk (4) bekezdés harmadik albekezdés			172. cikk (2) bekezdés
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont első albekezdés			17. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont második albekezdés			17. cikk (1) bekezdés második albekezdés és (2) bekezdés bevezető mondat
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont második albekezdés első francia bekezdés			17. cikk (2) bekezdés a) és b) pont
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont második albekezdés második francia bekezdés			17. cikk (2) bekezdés c) pont
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont második albekezdés harmadik francia bekezdés			17. cikk (2) bekezdés e) pont
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont második albekezdés ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés			17. cikk (2) bekezdés f), g) és h) pont
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont második albekezdés nyolcadik francia bekezdés			17. cikk (2) bekezdés d) pont
	28a. cikk (5) bekezdés b) pont harmadik albekezdés			17. cikk (3) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28a. cikk (6) bekezdés első albekezdés			21. cikk
	28a. cikk (6) bekezdés második albekezdés			22. cikk
	28a. cikk (7) bekezdés			23. cikk
	28b. cikk A. cím (1) bekezdés			40. cikk
	28b. cikk A. cím (2) bekezdés első és második albekezdés			41. cikk első és második albekezdés
	28b. cikk A. cím (2) bekezdés harmadik albekezdés első és második francia bekezdés			42. cikk a) és b) pont
	28b. cikk B. cím (1) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés			33. cikk (1) bekezdés a) és b) pont
	28b. cikk B. cím (1) bekezdés második albekezdés			33. cikk (2) bekezdés
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés első albekezdés			34. cikk (1) bekezdés a) pont
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés			34. cikk (1) bekezdés b) és c) pont
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés második albekezdés első és második mondat			34. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés harmadik albekezdés első mondat			34. cikk (3) bekezdés
	28b. cikk B. cím (2) bekezdés harmadik albekezdés második és harmadik mondat			—
	28b. cikk B. cím (3) bekezdés első és második albekezdés			34. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés
	28b. cikk C. cím (1) bekezdés első francia bekezdés első albekezdés			48. cikk első albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28b. cikk C. cím (1) bekezdés első francia bekezdés második albekezdés			49. cikk
	28b. cikk C. cím (1) bekezdés második és harmadik francia bekezdés			48. cikk második és harmadik albekezdés
	28b. cikk C. cím (2) és (3) bekezdés			47. cikk első és második albekezdés
	28b. cikk C. cím (4) bekezdés			51. cikk
	28b. cikk D. cím			53. cikk
	28b. cikk E. cím (1) bekezdés első és második albekezdés			50. cikk első és második albekezdés
	28b. cikk E. cím (2) bekezdés első és második albekezdés			54. cikk első és második albekezdés
	28b. cikk E. cím (3) bekezdés első és második albekezdés			44. cikk első és második albekezdés
	28b. cikk F. cím első és második albekezdés			55. cikk első és második albekezdés
	28c. cikk A. cím bevezető mondat			131. cikk
	28c. cikk A. cím a) pont első albekezdés			138. cikk (1) bekezdés
	28c. cikk A. cím a) pont második albekezdés			139. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	28c. cikk A. cím b) pont			138. cikk (2) bekezdés a) pont
	28c. cikk A. cím c) pont első albekezdés			138. cikk (2) bekezdés b) pont
	28c. cikk A. cím c) pont második albekezdés			139. cikk (2) bekezdés
	28c. cikk A. cím d) pont			138. cikk (2) bekezdés c) pont
	28c. cikk B. cím bevezető mondat			131. cikk

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28c. cikk B. cím a), b) és c) pont			140. cikk a), b) és c) pont
	28c. cikk C. cím			142. cikk
	28c. cikk D. cím első albekezdés			143. cikk d) pont
	28c. cikk D. cím második albekezdés			131. cikk
	a 16. cikk (1) bekezdése helyébe lépő 28c. cikk E. cím 1. pont első francia bekezdés			
	— (1) bekezdés első albekezdés			155. cikk
	— (1) bekezdés első albekezdés A. pont			157. cikk (1) bekezdés a) pont
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés a), b) és c) pont			156. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pont
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés d) pont első és második francia bekezdés			156. cikk (1) bekezdés d) és e) pont
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés e) pont első albekezdés			157. cikk (1) bekezdés b) pont
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés e) pont második albekezdés első francia bekezdés			154. cikk
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés e) pont második albekezdés második francia bekezdés első mondat			154. cikk
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés e) pont második albekezdés második francia bekezdés második mondat			157. cikk (2) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés e) pont harmadik albekezdés első francia bekezdés			—
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont első albekezdés e) pont harmadik albekezdés második, harmadik és negyedik francia bekezdés			158. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pont
	— (1) bekezdés első albekezdés B. pont második albekezdés			156. cikk (2) bekezdés
	— (1) bekezdés első albekezdés C. pont			159. cikk
	— (1) bekezdés első albekezdés D. pont első albekezdés a) és b) pont			160. cikk (1) bekezdés a) és b) pont
	— (1) bekezdés első albekezdés D. pont második albekezdés			160. cikk (2) bekezdés
	— (1) bekezdés első albekezdés E. pont első és második francia bekezdés			161. cikk a) és b) pont
	— (1) bekezdés második albekezdés			202. cikk
	— (1) bekezdés harmadik albekezdés			163. cikk
	a 16. cikket (1a) bekezdéssel kiegészítő 28c. cikk E. cím 1. pont második francia bekezdés			
	— (1a) bekezdés			162. cikk
	a 16. cikk (2) bekezdését kiegészítő 28c. cikk E. cím 2. pont első francia bekezdés			
	— (2) bekezdés első albekezdés			164. cikk (1) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	a 16. cikk (2) bekezdését második és harmadik francia bekezdéssel kiegészítő 28c. cikk E. cím 2. pont második francia bekezdés			
	— (2) bekezdés második albekezdés			164. cikk (2) bekezdés
	— (2) bekezdés harmadik albekezdés			165. cikk
	28c. cikk E. cím 3. pont elsőtől az ötödik francia bekezdésig			141. cikk a)–e) pont
	28d. cikk (1) bekezdés első és második mondat			68. cikk első és második albekezdés
	28d. cikk (2) és (3) bekezdés			69. cikk (1) és (2) bekezdés
	28d. cikk (4) bekezdés első és második albekezdés			67. cikk (1) és (2) bekezdés
	28e. cikk (1) bekezdés első albekezdés			83. cikk
	28e. cikk (1) bekezdés második albekezdés első és második mondat			84. cikk (1) és (2) bekezdés
	28e. cikk (2) bekezdés			76. cikk
	28e. cikk (3) bekezdés			93. cikk második albekezdés b) pont
	28e. cikk (4) bekezdés			94. cikk (1) bekezdés
	a 17. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének helyébe lépő 28f. cikk 1. pont			
	— (2) bekezdés a) pont			168. cikk a) pont
	— (2) bekezdés b) pont			168. cikk e) pont
	— (2) bekezdés c) pont			168. cikk b) és d) pont
	— (2) bekezdés d) pont			168. cikk c) pont
	— (3) bekezdés a), b) és c) pont			169. cikk a), b) és c) pont 170. cikk a) és b) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (4) bekezdés első albekezdés első francia bekezdés			171. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	— (4) bekezdés első albekezdés második francia bekezdés			171. cikk (2) bekezdés első albekezdés
	— (4) bekezdés második albekezdés a) pont			171. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	— (4) bekezdés második albekezdés b) pont			171. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	— (4) bekezdés második albekezdés c) pont			171. cikk (3) bekezdés
	a 18. cikk (1) bekezdésének helyébe lépő 28f. cikk 2. pont			
	— (1) bekezdés a) pont			178. cikk a) pont
	— (1) bekezdés b) pont			178. cikk e) pont
	— (1) bekezdés c) pont			178. cikk b) és d) pont
	— (1) bekezdés d) pont			178. cikk f) pont
	— (1) bekezdés e) pont			178. cikk c) pont
	a 18. cikket (3a) bekezdéssel kiegészítő 28f. cikk 3. pont			
	— (3a) bekezdés a mondat első része			181. cikk
	— (3a) bekezdés a mondat második része			182. cikk
	a 21. cikk helyébe lépő 28g. cikk			
	— (1) bekezdés a) pont első albekezdés			193. cikk
	— (1) bekezdés a) pont második albekezdés			194. cikk (1) és (2) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (1) bekezdés b) pont			196. cikk
	— (1) bekezdés c) pont első albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			197. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pont
	— (1) bekezdés c) pont második albekezdés			197. cikk (2) bekezdés
	— (1) bekezdés d) pont			203. cikk
	— (1) bekezdés e) pont			200. cikk
	— (1) bekezdés f) pont			195. cikk
	— (2) bekezdés			—
	— (2) bekezdés a) pont első mondat			204. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	— (2) bekezdés a) pont második mondat			204. cikk (2) bekezdés
	— (2) bekezdés b) pont			204. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	— (2) bekezdés c) pont első albekezdés			199. cikk első bekezdés a)–g) pont
	— (2) bekezdés c) pont második, harmadik és negyedik albekezdés			199. cikk (2), (3) és (4) bekezdés
	— (3) bekezdés			205. cikk
	— (4) bekezdés			201. cikk
	a 22. cikk helyébe lépő 28h. cikk			
	— (1) bekezdés a) pont első és második mondat			213. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	— (1) bekezdés b) pont			213. cikk (2) bekezdés
	— (1) bekezdés c) pont első francia bekezdés első mondat			214. cikk (1) bekezdés a) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (1) bekezdés c) pont első francia bekezdés második mondat			214. cikk (2) bekezdés
	— (1) bekezdés c) pont második és harmadik francia bekezdés			214. cikk (1) bekezdés b) és c) pont
	— (1) bekezdés d) pont első és második mondat			215. cikk első és második albekezdés
	— (1) bekezdés e) pont			216. cikk
	— (2) bekezdés a) pont			242. cikk
	— (2) bekezdés b) pont első és második albekezdés			243. cikk (1) és (2) bekezdés
	— (3) bekezdés a) pont első albekezdés első mondat			220. cikk 1. pont
	— (3) bekezdés a) pont első albekezdés második mondat			220. cikk 2. és 3. pont
	— (3) bekezdés a) pont második albekezdés			220. cikk 4. és 5. pont
	— (3) bekezdés a) pont harmadik albekezdés első és második mondat			221. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
	— (3) bekezdés a) pont negyedik albekezdés			221. cikk (2) bekezdés
	— (3) bekezdés a) pont ötödik albekezdés első mondat			219. cikk
	— (3) bekezdés a) pont ötödik albekezdés második mondat			228. cikk
	— (3) bekezdés a) pont hatodik albekezdés			222. cikk
	— (3) bekezdés a) pont hetedik albekezdés			223. cikk

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (3) bekezdés a) pont, nyolcadik albekezdés első és második mondat			224. cikk (1) és (2) bekezdés
	— (3) bekezdés a) pont kilencedik albekezdés első és második mondat			224. cikk (3) bekezdés első albekezdés
	— (3) bekezdés a) pont, kilencedik albekezdés harmadik mondat			224. cikk (3) bekezdés második albekezdés
	— (3) bekezdés a) pont, tizedik albekezdés			225. cikk
	— (3) bekezdés b) pont első albekezdés elsőtől a tizenkettedik francia bekezdésig			226. cikk 1–12. pont
	— (3) bekezdés b) pont első albekezdés tizenharmadik francia bekezdés			226. cikk 13. és 14. pont
	— (3) bekezdés b) pont első albekezdés tizennegyedik francia bekezdés			226. cikk 15. pont
	— (3) bekezdés b) pont második albekezdés			227. cikk
	— (3) bekezdés b) pont harmadik albekezdés			229. cikk
	— (3) bekezdés b) pont negyedik albekezdés			230. cikk
	— (3) bekezdés b) pont ötödik albekezdés			231. cikk
	— (3) bekezdés c) pont első albekezdés			232. cikk
	— (3) bekezdés c) pont második albekezdés bevezető mondat			233. cikk (1) bekezdés első albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (3) bekezdés c) pont második albekezdés első francia bekezdés első mondat			233. cikk (1) bekezdés első albekezdés a) pont
	— (3) bekezdés c) pont második albekezdés első francia bekezdés második mondat			233. cikk (2) bekezdés
	— (3) bekezdés c) pont második albekezdés második francia bekezdés első mondat			233. cikk (1) bekezdés első albekezdés b) pont
	— (3) bekezdés c) pont második albekezdés második francia bekezdés második mondat			233. cikk (3) bekezdés
	— (3) bekezdés c) pont harmadik albekezdés első mondat			233. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	— (3) bekezdés c) pont harmadik albekezdés második mondat			237. cikk
	— (3) bekezdés c) pont negyedik albekezdés első és második mondat			234. cikk
	— (3) bekezdés c) pont ötödik albekezdés			235. cikk
	— (3) bekezdés c) pont hatodik albekezdés			236. cikk
	— (3) bekezdés d) pont első albekezdés			244. cikk
	— (3) bekezdés d) pont második albekezdés első mondat			245. cikk (1) bekezdés
	— (3) bekezdés d) pont második albekezdés második és harmadik mondat			245. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (3) bekezdés d) pont harmadik albekezdés első és második mondat			246. cikk első és második albekezdés
	— (3) bekezdés d) pont negyedik, ötödik és hatodik albekezdés			247. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
	— (3) bekezdés d) pont hetedik albekezdés			248. cikk
	— (3) bekezdés e) pont első albekezdés			217. és 241. cikk
	— (3) bekezdés e) pont második albekezdés			218. cikk
	— (4) bekezdés a) pont első és második mondat			252. cikk (1) bekezdés
	— (4) bekezdés a) pont harmadik és negyedik mondat			252. cikk (2) bekezdés első és második albekezdés
	— (4) bekezdés a) pont ötödik mondat			250. cikk (2) bekezdés
	— (4) bekezdés b) pont			250. cikk (1) bekezdés
	— (4) bekezdés c) pont első francia bekezdés első és második albekezdés			251. cikk a) és b) pont
	— (4) bekezdés c) pont második francia bekezdés első albekezdés			251. cikk c) pont
	— (4) bekezdés c) pont második francia bekezdés második albekezdés			251. cikk d) és e) pont
	— (5) bekezdés			206. cikk
	— (6) bekezdés a) pont első és második mondat			261. cikk (1) bekezdés
	— (6) bekezdés a) pont harmadik mondat			261. cikk (2) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (6) bekezdés b) pont első albekezdés			262. cikk
	— (6) bekezdés b) pont második albekezdés első mondat			263. cikk (1) bekezdés első albekezdés
	— (6) bekezdés b) pont második albekezdés második mondat			263. cikk (2) bekezdés
	— (6) bekezdés b) pont harmadik albekezdés első és második francia bekezdés			264. cikk (1) bekezdés a) és b) pont
	— (6) bekezdés b) pont harmadik albekezdés harmadik francia bekezdés első mondat			264. cikk (1) bekezdés d) pont
	— (6) bekezdés b) pont harmadik albekezdés harmadik francia bekezdés második mondat			264. cikk (2) bekezdés első albekezdés
	— (6) bekezdés b) pont negyedik albekezdés első francia bekezdés			264. cikk (1) bekezdés c) és e) pont
	— (6) bekezdés b) pont negyedik albekezdés második francia bekezdés első mondat			264. cikk (1) bekezdés f) pont
	— (6) bekezdés b) pont negyedik albekezdés második francia bekezdés második mondat			264. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	— (6) bekezdés b) pont ötödik albekezdés első és második francia bekezdés			265. cikk (1) bekezdés a) és b) pont
	— (6) bekezdés b) pont ötödik albekezdés harmadik francia bekezdés első mondat			265. cikk (1) bekezdés c) pont
	— (6) bekezdés b) pont ötödik albekezdés harmadik francia bekezdés második mondat			265. cikk (2) bekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (6) bekezdés c) pont első francia bekezdés			263. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	— (6) bekezdés c) pont második francia bekezdés			266. cikk
	— (6) bekezdés d) pont			254. cikk
	— (6) bekezdés e) pont első albekezdés			268. cikk
	— (6) bekezdés e) pont második albekezdés			259. cikk
	— (7) bekezdés a mondat első része			207. cikk első albekezdés 256. cikk 267. cikk
	— (7) bekezdés a mondat második része			207. cikk második albekezdés
	— (8) bekezdés első és második albekezdés			273. cikk első és második albekezdés
	— (9) bekezdés a) pont első albekezdés első francia bekezdés			272. cikk (1) bekezdés első albekezdés c) pont
	— (9) bekezdés a) pont első albekezdés második francia bekezdés			272. cikk (1) bekezdés első albekezdés a) és d) pont
	— (9) bekezdés a) pont első albekezdés harmadik francia bekezdés			272. cikk (1) bekezdés első albekezdés b) pont
	— (9) bekezdés a) pont második albekezdés			272. cikk (1) bekezdés második albekezdés
	— (9) bekezdés b) pont			272. cikk (3) bekezdés
	— (9) bekezdés c) pont			212. cikk
	— (9) bekezdés d) pont első albekezdés első és második francia bekezdés			238. cikk (1) bekezdés a) és b) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (9) bekezdés d) pont második albekezdés elsőtől a negyedik francia bekezdésig			238. cikk (2) bekezdés a)-d) pont
	— (9) bekezdés d) pont harmadik albekezdés			238. cikk (3) bekezdés
	— (9) bekezdés e) pont első albekezdés			239. cikk
	— (9) bekezdés e) pont második albekezdés első és második francia bekezdés			240. cikk 1. és 2. pont
	— (10) bekezdés			209 és 257. cikk
	— (11) bekezdés			210 és 258. cikk
	— (12) bekezdés bevezető mondat			269. cikk
	— (12) bekezdés a) pont első, második és harmadik francia bekezdés			270. cikk a), b) és c) pont
	— (12) bekezdés b) pont első, második és harmadik francia bekezdés			271. cikk a), b) és c) pont
	a 24. cikk (3) bekezdését egy harmadik albekezdéssel kiegészítő 28i. cikk			
	— (3) bekezdés harmadik albekezdés			283. cikk (1) bekezdés b) és c) pont
	a 25. cikk (4) bekezdését egy második albekezdéssel kiegészítő 28j. cikk 1. pont			
	— (4) bekezdés második albekezdés			272. cikk (2) bekezdés
	a 25. cikk (5) és (6) bekezdésének helyébe lépő 28j. cikk 2. pont			
	— (5) bekezdés első albekezdés a), b) és c) pont			300. cikk 1., 2.és 3. pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	— (5) bekezdés második albekezdés			302. cikk
	— (6) bekezdés a) pont első albekezdés első mondat			301. cikk (1) bekezdés
	— (6) bekezdés a) pont első albekezdés második mondat			303. cikk (1) bekezdés
	— (6) bekezdés a) pont második albekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			303. cikk (2) bekezdés a), b) és c) pont
	— (6) bekezdés a) pont harmadik albekezdés			303. cikk (3) bekezdés
	— (6) bekezdés b) pont			301. cikk (1) bekezdés
	a 25. cikk (9) bekezdését egy második albekezdéssel kiegészítő 28j. cikk 3. pont			
	— (9) bekezdés második albekezdés			305. cikk
	28k. cikk 1. pont első albekezdés			—
	28k. cikk 1. pont második albekezdés a) pont			158. cikk (3) bekezdés
	28k. cikk 1. pont második albekezdés b) és c) pont			—
	28k. cikk 2., 3. és 4. pont			—
	28k. cikk 5. pont			158. cikk (2) bekezdés
	28l. cikk első albekezdés			—
	28l. cikk második és harmadik albekezdés			402. cikk (1) és (2) bekezdés
	28l. cikk negyedik albekezdés			—
	28m. cikk			399. cikk első albekezdés

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28n. cikk			—
	28 o. cikk (1) bekezdés bevezető mondat			326. cikk első albekezdés
	28 o. cikk (1) bekezdés a) pont első mondat			327. cikk (1) és (3) bekezdés
	28 o. cikk (1) bekezdés a) pont második mondat			327. cikk (2) bekezdés
	28 o. cikk (1) bekezdés b) pont			328. cikk
	28 o. cikk (1) bekezdés c) pont első, második és harmadik francia bekezdés			329. cikk a), b) és c) pont
	28 o. cikk (1) bekezdés d) pont első és második albekezdés			330. cikk első és második albekezdés
	28 o. cikk (1) bekezdés e) pont			332. cikk
	28 o. cikk (1) bekezdés f) pont			331. cikk
	28 o. cikk (1) bekezdés g) pont			4. cikk b) pont
	28 o. cikk (1) bekezdés h) pont			35. cikk 139. cikk (3) bekezdés második albekezdés
	28 o. cikk (2) bekezdés			326. cikk második albekezdés
	28 o. cikk (3) bekezdés			341. cikk
	28 o. cikk (4) bekezdés			—
	28p. cikk (1) bekezdés első, második és harmadik francia bekezdés			405. cikk 1., 2. és 3. pont
	28p. cikk (2) bekezdés			406. cikk
	28p. cikk (3) bekezdés első albekezdés első és második francia bekezdés			407. cikk a) és b) pont
	28p. cikk (3) bekezdés második albekezdés			—
	28p. cikk (4) bekezdés a)-d) pont			408. cikk (1) bekezdés a)-d) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	28p. cikk (5) bekezdés első és második francia bekezdés			408. cikk (2) bekezdés a) és b) pont
	28p. cikk (6) bekezdés			409. cikk
	28p. cikk (7) bekezdés első albekezdés a), b) és c) pont			410. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pont
	28p. cikk (7) bekezdés második albekezdés első francia bekezdés			—
	28p. cikk (7) bekezdés második albekezdés második és harmadik francia bekezdés			410. cikk (2) bekezdés a) és b) pont
	29. cikk (1)–(4) bekezdés			398. cikk (1)–(4) bekezdés
	29a. cikk			397. cikk
	30. cikk (1) bekezdés			396. cikk (1) bekezdés
	30. cikk (2) bekezdés első és második mondat			396. cikk (2) bekezdés első albekezdés
	30. cikk (2) bekezdés harmadik mondat			396. cikk (2) bekezdés második albekezdés
	30. cikk (3) és (4) bekezdés			396. cikk (3) és (4) bekezdés
	31. cikk (1) bekezdés			—
	31. cikk (2) bekezdés			400. cikk
	33. cikk (1) bekezdés			401. cikk
	33. cikk (2) bekezdés			2. cikk (3) bekezdés
	33a. cikk (1) bekezdés bevezető mondat			274. cikk
	33a. cikk (1) bekezdés a) pont			275. cikk
	33a. cikk (1) bekezdés b) pont			276. cikk
	33a. cikk (1) bekezdés c) pont			277. cikk
	33a. cikk (2) bekezdés bevezető mondat			278. cikk
	33a. cikk (2) bekezdés a) pont			279. cikk

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	33a. cikk (2) bekezdés b) pont			280. cikk
	34. cikk			404. cikk
	35. cikk			403. cikk
	36 és 37. cikk			—
	38. cikk			414. cikk
	A. melléklet I. 1-2. pont			VII. melléklet 1. pont a) és b) pont
	A. melléklet I. 3. pont			VII. melléklet 1. c) és d) pont
	A. melléklet II. 1–6. pont			VII. melléklet 2. a)-f) pont
	A. melléklet III. és IV. pont			VII. melléklet 3. és 4. pont
	A. melléklet IV. 1–4. pont			VII. melléklet 4. a)–d) pont
	A. melléklet V. pont			295. cikk (2) bekezdés
	B. melléklet bevezető mondat			295. cikk (1) bekezdés 5. pont
	B. melléklet elsőtől a kilencedik francia bekezdésig			VIII. melléklet 1–9. pont
	C. melléklet			—
	D. melléklet 1–13. pont			I. melléklet 1–13. pont
	E. melléklet 2. pont			X. melléklet A rész 1. pont
	E. melléklet 7. pont			X. melléklet A rész 2. pont
	E. melléklet 11. pont			X. melléklet A rész 3. pont
	E. melléklet 15. pont			X. melléklet A rész 4. pont
	F. melléklet 1. pont			X. melléklet B rész 1. pont
	F. melléklet 2. pont			X. melléklet B rész 2. a)–j) pont
	F. melléklet 5–8. pont			X. melléklet B rész 3–6. pont
	F. melléklet 10. pont			X. melléklet B rész 7. pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	F. melléklet 12. pont			X. melléklet B rész 8. pont
	F. melléklet 16. pont			X. melléklet B rész 9. pont
	F. melléklet 17. pont első és második albekezdés			X. melléklet B rész 10. pont
	F. melléklet 23. pont			X. melléklet B rész 11. pont
	F. melléklet 25. pont			X. melléklet B rész 12. pont
	F. melléklet 27. pont			X. melléklet B rész 13. pont
	G. melléklet (1) és (2) bekezdés			391. cikk
	H. melléklet első albekezdés			98. cikk (3) bekezdés
	H. melléklet második albekezdés bevezető mondat			—
	H. melléklet második albekezdés 1–6. pont			III. melléklet 1–6. pont
	H. melléklet második albekezdés 7. pont első és második albekezdés			III. melléklet 7. és 8. pont
	H. melléklet második albekezdés 8–17. pont			III. melléklet 9–18. pont
	I. melléklet bevezető mondat			—
	I. melléklet a) pont elsőtől a hetedik francia bekezdésig			IX. melléklet A rész 1–7. pont
	I. melléklet b) pont első és második francia bekezdés			IX. melléklet B rész 1. és 2. pont
	I. melléklet c) pont			IX. melléklet C rész
	J. melléklet bevezető mondat			V. melléklet bevezető mondat
	J. melléklet			V. melléklet 1–25. pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
	K. melléklet 1. pont első, második és harmadik francia bekezdés			IV. melléklet 1. a), b) és c) pont
	K. melléklet 2–5. pont			IV. melléklet 2–5. pont
	L. melléklet első albekezdés 1–5. pont			II. melléklet 1–5. pont
	L. melléklet második albekezdés			56. cikk (2) bekezdés
	M melléklet a)-f) pont			VI. melléklet 1-6. pont
		89/465/EGK irányelv 1. cikk 1. pont második albekezdés		133. cikk második albekezdés
		94/5/EK irányelv 2. cikk		342. cikk
		94/5/EK irányelv 3. cikk első és második mondat		343. cikk első és második albekezdés
		2002/38/EK irányelv 4. cikk		56. cikk (3) bekezdés 57. cikk (2) bekezdés 357. cikk
		2002/38/EK irányelv 5. cikk		—
			a Görögország csatlakozási okmányának VIII. melléklete II része 2. pontjának a) alpontja	287. cikk 1. pont
			a Görögország csatlakozási okmányának VIII. melléklete II része 2. pontjának b) alpontja	375. cikk
			a Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányának XXXII. melléklete IV rész 3. pontja a) alpontjának első és második francia bekezdése	287. cikk 2. és 3. pont
			a Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányának XXXII. melléklete IV rész 3. pontja b) alpontjának első albekezdése	377. cikk

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja b) alpontjának első albekezdése	104. cikk
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja c) alpontjának első albekezdése	287. cikk 4. pont
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja f) alpontjának első albekezdése	117. cikk (1) bekezdés
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja g) alpontjának első albekezdése	119. cikk
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja h) alpontjának első és második francia bekezdése	378. cikk (1) bekezdés
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja i) alpontjának első albekezdésének első francia bekezdése	—
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja i) alpontjának első albekezdésének második és harmadik francia bekezdése	378. cikk (2) bekezdés a) és b) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontjának j) alpontja	287. cikk 5. pont
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja l) alpontjának első albekezdése	111. cikk a) pont
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja m) alpontjának első albekezdése	379. cikk (1) bekezdés
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja n) alpontjának első albekezdése első és második francia bekezdése	379. cikk (2) bekezdés
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja x) alpontjának első francia bekezdése	253. cikk
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja x) alpontjának második francia bekezdése	287. cikk 6. pont
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja z) alpontjának első albekezdése	111. cikk b) pont

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának XV melléklete IX része 2. pontja aa) alpontja első albekezdésének első és második francia bekezdése	380. cikk
			az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányához csatolt, az Åland-szigetekről szóló 2. jegyzőkönyv	6. cikk (1) bekezdés d) pont
			a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és a Szlovák Köztársaság 2003. évi csatlakozási okmányában szereplő V melléklet (5) bekezdése 1. pontjának a) alpontja	123. cikk
			a 2003-es csatlakozási okmányV melléklet (5) bekezdése 1. pontjának b) alpontja	381. cikk
			a 2003-es csatlakozási okmányVI melléklet (7) bekezdése 1. pontjának a) alpontja	124. cikk
			a 2003-es csatlakozási okmányVI melléklet (7) bekezdése 1. pontjának b) alpontja	382. cikk
			a 2003-es csatlakozási okmányVII melléklet (7) bekezdése 1. pontjának első és második albekezdése	125. cikk (1) és (2) bekezdés
			a 2003-es csatlakozási okmányVII melléklet (7) bekezdése 1. pontjának harmadik albekezdése	—

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
			a 2003-es csatlakozási okmányVII melléklet (7) bekezdése 1. pontjának negyedik albekezdése	383. cikk a) pont
			a 2003-es csatlakozási okmányVII melléklet (7) bekezdése 1. pontjának ötödik albekezdése	—
			a 2003. évi csatlakoási okmányban szereplő VII melléklet (7) bekezdése 1. pontjának hatodik albekezdése	383. cikk b) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány VIII melléklete (7) bekezdése 1. pontjának a) alpontja	—
			a 2003-as csatlakozási okmány VIII melléklete (7) bekezdése 1. pontjának b) alpontjának második albekezdése	384. cikk a) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány VIII melléklete (7) bekezdése 1. pontjának harmadik albekezdése	384. cikk b) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány IX melléklete (8) bekezdésének 1. pontja	385. cikk
			a 2003-as csatlakozási okmány X melléklete (7) bekezdése 1. pontja a) alpontjának i. és ii. alpontja	126. cikk a) és b) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány X melléklete (7) bekezdése 1. pontjának c) alpontja	386. cikk

▼B

67/227/EGK irányelv	77/388/EGK irányelv	Módosító irányelvek	Egyéb jogi aktusok	Ezen irányelv
			a 2003-as csatlakozási okmány XI melléklete (7) bekezdésének 1. pontja	127. cikk
			a 2003-es csatlakozási okmányXI melléklet (7) bekezdése 2. pontjának a) alpontja	387. cikk c) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány XI melléklete (7) bekezdése 2. pontjának b) alpontja	387. cikk a) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány XI melléklete (7) bekezdése 2. pontjának c) alpontja	387. cikk b) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány XII melléklete (9) bekezdése 1. pontjának a) alpontja	128. cikk (1) és (2) bekezdés
			a 2003-as csatlakozási okmány XII melléklete (9) bekezdése 1. pontjának b) alpontja	128. cikk (3), (4) és (5) bekezdés
			a 2003-as csatlakozási okmány XII melléklete (9) bekezdésének 2. pontja	388. cikk
			a 2003-as csatlakozási okmány XIII melléklete (9) bekezdése 1. pontjának a) alpontja	129. cikk (1) és (2) bekezdés
			a 2003-as csatlakozási okmány XIII melléklete (9) bekezdése 1. pontjának b) alpontja	389. cikk
			a 2003-as csatlakozási okmány XIV. melléklete (7) bekezdésének első albekezdése	130. cikk a) és b) pont
			a 2003-as csatlakozási okmány XIV. melléklete (7) bekezdésének második albekezdése	—
			a 2003-as csatlakozási okmány XIV. melléklete (7) bekezdésének harmadik albekezdése	390. cikk